

ΚΟΣΜΟ-ΠΕΥΜΑ

του Νίκου Βλαντή-Αρκχάν

1. Αντίο στους παλιούς προφήτες
  - 1.1. Χαίρε φίλε
  - 1.2. Καρλ Μαρξ
  - 1.3. Σίγκμουντ Φρόυντ
  - 1.4. Λούντβιχ Βιτγκενστάιν
  - 1.5. Άλμπερτ Αϊνστάιν
  - 1.6. Αντίο Μαρξ, Φρόυντ, Βιτγκενστάιν, Αϊνστάιν
2. Καινούργια γνώση
  - 2.1. Οδηγίες χρήσης
  - 2.2. Ουίλλιαμ Μόρρις
  - 2.3. Άλμπερτ Μολλ
  - 2.4. Γκόντφρεϋ Χίγκινς
  - 2.5. Νικόλα Τέσλα
  - 2.6. Καλώς ήρθατε Μόρρις, Μολλ, Χίγκινς, Τέσλα
3. Καινούργια σκέψη
  - 3.1. Ηλεκτρονικά όνειρα
  - 3.2. Ο κόσμος είναι ρεύμα;
  - 3.3. Ο Κοσμος-ρεύμα
  - 3.4. Υπάρχει Θεός στον Κόσμο-ρεύμα;
  - 3.5. Πίσω στη γη
4. Το κόσμο-ρεύμα
  - 4.1. Χθες
  - 4.2. Σήμερα
  - 4.3. Τώρα
5. Και τώρα τι
  - 5.1. Τώρα είναι η ώρα
  - 5.2. Να αντιμετωπίσεις ψύχραιμα την καταστροφολογία
  - 5.3. Να αντιμετωπίσεις ψύχραιμα τη συνωμοσιολογία
  - 5.4. Να κοιτάξεις πίσω στην Ιστορία
  - 5.5. Για να αντιμετωπίσεις άφοβα τι συμβαίνει
  - 5.6. Και τι θα συμβεί

1. Αντίο στους παλιούς προφήτες

1.1. Χαίρε Φίλε

Κρατάς στα χέρια σου το Κόσμο-Ρεύμα. Απευθύνεται σε όποιον σκεπτόμενο άνθρωπο νοιώθει ανησυχία για τον Κόσμο, η οποία ξεπερνάει τα προσωπικά του άγχη, τροφοδοτείται από την αγάπη του για τον Άνθρωπο. Στοχεύει να σου εξηγήσει, με τρόπο αρμοστό στην αριστοτελική μεθοδολογία, τι συμβαίνει σήμερα στον Κόσμο και να επιχειρηθεί πρόβλεψη για το τι πρόκειται να συμβεί. Οι πηγές του είναι της δυτικής διανοήσεως των τελευταίων τριών αιώνων.

Η σημερινή πολυδιάστατη κρίση γεννά προβληματισμό. Η συνθήκη που ζούμε επιδεινώνεται και μοιάζει αναπόδραστη. Η οικονομική κρίση χειροτερεύει. Η περιβαλλοντική καταστροφή (σύμφυτη της «ανάπτυξης») εντείνεται. Η καταστροφολογία, η επιστροφή σε μυθικές ή θρησκευτικές αντιλήψεις για τον κόσμο, τροφοδοτούνται από τις φυσικές καταστροφές (πυρκαγιές, σεισμοί, τσουνάμι κτλ.) και την απαισιοδοξία για το μέλλον. Αφενός, διάχυτη είναι η αίσθηση ότι λύση είναι αδύνατον να βρεθεί στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού συστήματος. Αφετέρου, οι «εξεγέρσεις», π.χ. της Μέσης Ανατολής (φθινόπωρο 2010-χειμώνας 2011), ή του Δεκέμβρη του 2008 στην Ελλάδα, αμφίβολο είναι ότι μπορούν να προκαλέσουν οποιαδήποτε ανατροπή. Ένα τιτάνιο παγκόσμιο σύστημα κυβερνά απρόσωπα και μπορεί πλέον να αφομοιώσει ως και φαινόμενα τύπου Wikileaks προς όφελός του.

Ωστόσο, πρόκειται για πλάνη. Και μάλιστα, την τελευταία πλάνη που αυτό το σύστημα προσπαθεί να διαδώσει, ώστε να επιμηκύνει, έστω λίγους μήνες ακόμη τη ζωή του, όπως θα σου αποδείξω. Στην πραγματικότητα, αυτό που καταρρέει είναι η πραγματικότητα που διαδίδει η Εξουσία για τη στήριξή της, και το άγχος και ο φόβος ανήκει στους εξουσιάζοντες.

Η υπόθεση που θα επιδιώξω να αποδείξω είναι η εξής: ο τρόπος που βλέπουμε τον κόσμο στηρίζεται σε μια φιλοσοφία που τον θεωρεί χωρίς νόημα, άκαμπτο, άδικο, εντροπικό, οικονομιστικό, υλιστικό. Ενώ έχουν διαμορφωθεί οι βάσεις για μια διαφορετική προσέγγιση του κόσμου, χάρη στη φυσική – κυρίως – επιστήμη (αυτή άλλωστε γέννησε και την κοσμοθέαση που ακολουθούμε, όπως θα σου δείξω), το σύστημα αντιστέκεται στην αλλαγή, όπως αντίστοιχα στο τέλος του Μεσαίωνα οι θρησκευτικοί θεσμοί. Για να το καταφέρει, προβάλλει την οικονομική παράμετρο, τη μετατρέπει σε κυρίαρχη, ενώ ταυτόχρονα διαδίδει (το ίδιο το σύστημα) και την καταστροφολογία, τη φημολογία για το «τέλος του κόσμου». Αν σου μοιάζουν περίεργα αυτά, υπομονή: στο τέλος θα σου δείξω πώς έχουν ξαναγίνει αυτά, δεν είναι καν πρωτότυπα.

Βρίσκεσαι στο πρώτο μέρος αυτής της νέας συλλογιστικής. Έχει στόχο να αποκαθλωθούν από τα βάθρα τους σημαντικοί στοχαστές που επηρεάζουν ακόμη τη σκέψη μας, που κρίνω καθοριστικούς στην διαμόρφωση της προσέγγισης του κόσμου αυτήν που μας στερεί την απαραίτητη αλλαγή. Έχω αποτελέσει θαυμαστής και «μαθητής» τους – ίσως και 'συ το ίδιο – ωστόσο κρίνω πως πλέον περιορίζουν τη γνωστική μου ανάπτυξη, γι' αυτό σε προσκαλώ να αποδεχθείς αυτήν την αποκαθήλωση. Αργότερα, θα αντιληφθείς ότι ουσιαστικά αναφέρονται επί παραδείγματι, διότι είναι ένα

ολόκληρο ιστορικό ρεύμα που φθίνει, όχι μεμονωμένα άτομα. Στο δεύτερο μέρος, τούς αντικαθιστώ με καινούριους στοχαστές, όχι τόσο γνωστούς. Στο τρίτο μέρος, με την ορμή που πήρα από τους καινούριους, περιγράφω εκ νέου την πραγματικότητα. Στο τέταρτο, με το νέο υπόβαθρο εξετάζω συνοπτικά τι έχει συμβεί τους τελευταίους δύο αιώνες, τα κακώς κείμενα που μας έχουν φέρει στη σημερινή κατάσταση, ενώ σε φέρνω σε μια πρώτη επαφή με το ρεύμα αλλαγής της πραγματικότητας που είναι κοντά μας. Στο πέμπτο μέρος είναι πια η «ώρα της κρίσης»: θα σε βοηθήσω να δεις άφοβα τις πιο σκοτεινές πλευρές της πραγματικότητας, για να τις αντιμετωπίσεις και να πάρεις – ίσως – τις δικές σου αποφάσεις. Στο τέλος μάλιστα του πέμπτου μέρους, παραθέτω και τις πηγές μου, για την περίπτωση που θέλεις να ερευνήσεις κι άλλο τις γνώσεις και τα στοιχεία που παραθέτω.

Ας αρχίσω λοιπόν, την προσπάθεια να απελευθερώσω την αντίληψή μας. Θα απομυθοποιήσω στοχαστές που εξακολουθούν να επηρεάζουν πολλούς ανθρώπους, πιθανόν και εσένα. Δώσε μου λοιπόν την προσοχή σου.

1.2. Καρλ Μαρξ

Η συνεισφορά του Καρλ Μαρξ (1818-1883) στον τρόπο σκέψης ενός διανοούμενου είναι σημαντική: η οικονομο-τεχνική παράμετρος κακώς δεν λαμβανόταν υπ' όψη× μπορεί να σε βοηθήσει να καταλάβεις ακόμη και το έργο του Βαν Γκονγκ. Αλλά, ας μην υπερβάλουμε: δεν είναι πανάκεια. Ο σοσιαλισμός, ωστόσο τον αλλάξει ο Μαρξ ήταν ένα πνευματικό κίνημα. Εμπειρείχε και την παράμετρο της ανθρώπινης ψυχής. Μετά απ' αυτόν, την έχασε. Μαζί μ' αυτήν την απώλεια, έχασε και τον ανθρωπισμό του (βλ. σταλινικό καθεστώς). Ένα ελπιδοφόρο, σχεδόν μεσσιανικό, πανανθρώπινο όραμα κατάντησε μια στυγνή ορθολογικά σχεδιασμένη απολυταρχία, συγκρίσιμη με τον χιτλερισμό. Γιατί να μη φταίει ο Μαρξ γι' αυτό; Συν τοις άλλοις, ο στυγνός οικονομισμός που ζούμε σήμερα (λες και όλα είναι μόνον οικονομικά) δεν στηρίζεται μόνον στον φιλελευθερισμό αλλά και στο αντίπαλο δέος: τη μαρξική θεώρηση του κόσμου, που ταυτίζεται με τη μαρξική θεώρηση της οικονομίας σε βαθμό παραλογισμού: καταντά να θεωρεί το αίνιγμα της Ιστορίας επιλύσιμη οικονομο-τεχνική εξίσωση.

Αποκαθήλωσι: η Ιστορία της ανθρωπότητας είναι η Ιστορία της Ανθρώπινης Ψυχής. Της Ψυχής που φλέγεται να ζήσει. Δεν είναι η ιστορία της «πάλης των τάξεων» αλλά της πάλης του ανθρώπου για την Κάθαρση της Ψυχής του.

1.3. Σίγκμουντ Φρόιντ

Αλήθεια, έχεις ακούσει άλλον ψυχίατρο; Ίσως σου έρθει στο νου το όνομα Καρλ Γιουνγκ (μαζί με μία μη εξακριβώσιμη άποψη πως ήταν «εκκεντρικός»). Ή πιθανόν, ίσως να γνωρίζεις και τον Βίλχελμ Ράιχ. Θα έχεις μάθει τότε πως ο Ράιχ ήταν «τρελός».

Τι καθιστά τον Σίγκμουντ Φρόιντ (1856-1939) πατέρα της ψυχολογίας, της ψυχανάλυσης κ.ο.κ.; Ο καθένας γνωρίζει πως, μνημονεύεται επειδή διατύπωσε τη θεωρία πως όλα εξηγούνται από το σεξουαλικό κριτήριο, τα αρχέγονα ανθρώπινα ένστικτα, δηλαδή ότι ο άνθρωπος είναι ένα ζώο, και μάλιστα ένα αχόρταγο σεξουαλικά ζώο. Διότι, τα υπόλοιπα ζώα, αναζητούν την ερωτική επαφή μόνο κατά την περίοδο της

αναπαραγωγής, ενώ ο άνθρωπος συνέχεια.

Αυτή η «κατάρα» είναι διάχυτη γύρω μας: βλέπει κανείς π.χ. τη διαφήμιση πίτσας και αυτό που προβάλλεται είναι η προκλητική κοπέλα που την κρατάει και όχι η πίτσα. Ωστε να ταυτιστεί το σημαίνον (η πίτσα) με το σημαινόμενο (δηλαδή το «σεξ με την κοπέλα»).

Αποκαθήλωσις: δεν είμαστε ζώα, κύριε Φρόνιτ. Είμαστε άνθρωποι που πιστεύουν στον έρωτα, ερωτεύονται και σμίγουν, πονάνε, χωρίζουν, συνεχίζουν, έως να βρουν αυτόν με τον οποίο θα ταιριάσουν για να τον εμπιστευθούν και να ζήσουν μαζί του. Ούτε μας απασχολεί να κάνουμε έρωτα με τη μητέρα μας (ή τον πατέρα μας για όσες κοπέλες διαβάζουν) ή να σκοτώσουμε τον πατέρα μας για να ανδρωθούμε. Είμαστε ψυχολογικά υγιείς και δεν χρειαζόμαστε σεξο-ψυχο-λογο-ανάλυση.

Πάρε λοιπόν τη ζώωδη φύση σου και χρέωσε την σε εσένα και όχι σε εμάς με τρόπο επιστημονικοφανή.

1.4. Λούντβιχ Βιτγκενστάιν

Δεν σου κρύβω πως, μέχρι πρότινος, πίστευα πως ο Λούντβιχ Βιτγκενστάιν (1889-1951) έσπρωξε σε μεγάλο βαθμό την ανθρώπινη σκέψη και τη δυτική φιλοσοφία: διατύπωσε πως τα προβλήματα της φιλοσοφίας είναι άλυτα, επειδή φύονται του εγγενούς προβλήματος της ακατανόησής της γλώσσας. Επομένως, θα πρέπει πρώτα να βρεθεί μία γλώσσα καθαρή σε νοήματα, και μετά να ασχοληθούμε με τη φιλοσοφία καθαυτή, τα αιώνια ερωτήματα του ανθρώπου. Αυτό το σκεπτικό με συνάρπαζε για χρόνια. Όσπου πρόσφατα, έφτασα να ασχοληθώ με τους ρούνους. Ξέρεις τους ρούνους; Είναι ένα σύστημα ιδεογραμμάτων των αρχαίων Κελτών, όπου κάθε ιδεόγραμμα εμπεριέχει μια αρχετυπική ιδέα. Τι έκανα λοιπόν; Αρχισα να γράφω φράσεις με ρούνους. Και – *ω του θαύματος!* – το αξεπέραστο πρόβλημα της γλώσσας που διατυπώνει ο Βιτγκενστάιν λύθηκε μπροστά στα έκπληκτα μάτια μου.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για φιλοσοφία γιατί δεν μιλάμε την ίδια γλώσσα, ισχυρίστηκε ο Βιτγκενστάιν. Και αναζήτησε την πρωταρχική ανόθευτη γλώσσα, που κανείς δεν θα μπερδεύει, και με την οποία θα μπορείς να γράψεις φιλοσοφία.

Αυτή η γλώσσα, πιστεύω πια, δεν είναι άλλη από τα ιδεογράμματα της ευρωπαϊκής (και τα αντίστοιχα της ανατολικής) παράδοσης. Χρησιμοποιώντας τα, μπορείς να γράψεις αφαιρετικές φιλοσοφικές ιδέες και να τις εκφράσεις μονοσήμαντα, χωρίς περιθώριο να σε παρανοήσουν.

Η ενασχόληση των δυτικών φιλοσόφων με τον Βιτγκενστάιν τα μεταπολεμικά χρόνια, έστρεψε τη δυτική φιλοσοφία προς τον αδιέξοδο κατά γενική ομολογία μεταμοντερνισμό, τον απόλυτο σχετικισμό και τη σκοταδιστική αβεβαιότητα. Όλοι πιστέψανε πως τα ζητήματα της φιλοσοφίας είναι άλυτα.

Αποκαθήλωσις: τα φιλοσοφικά προβλήματα δεν είναι άλυτα. Όπως ο Κορνήλιος Καστοριάδης διατύπωσε (βλ. *Η Φαντασιακή θέσμιση της Κοινωνίας*), σε κάθε εποχή δίνονται συγκεκριμένες αξιωματικές απαντήσεις σ' αυτά, οι οποίες κατά βάσιν είναι φανταστικές, δηλαδή επινοημένες. Ωστόσο, βάσει των απαντήσεων που δίνει ο φιλόσοφος σε απτά και απλά φιλοσοφικά ερωτήματα (Ποιοι είμαστε; Τι επιζητούμε ως κοινωνία; κ.τλ.), διαμορφώνεται η κοινωνία κάθε φορά.

Οι δυτικοί φιλόσοφοι έχουν εδώ και δεκαετίες επιτακτικό καθήκον να αμφισβητήσουν τις απαντήσεις που έχουν δοθεί, εξαιτίας των προβλημάτων που ο

κόσμος αντιμετωπίζει. Δεν τολμούν όμως να ψάξουν καινούριες απαντήσεις και να προδιαγράψουν καινούρια κοινωνία. Έχουν χαθεί σε έναν διανοητικό λαβύρινθο του τύπου πως δεν μιλάμε την ίδια γλώσσα, κ.τλ.

Τέρμα πια τόσος χαμένος καιρός.

Όσοι δεν ακολουθούν αυτόν τον δρόμο που χάραξε ο Βιτγκενστάιν, ασχολούνται με τον Μαρξ. Χαμένοι μέσα στους δαίδαλους της μαρξικής διαλεκτικής, δεν ανακαλύπτουν τίποτε καινούργιο, αφού δεν ξεφεύγουν από τον οικονομισμό. Και, αν έχουν μείνει κάποιοι απέξω, αυτοί ασχολούνται με τον Φρόιντ. Ή, αν βάλουμε και πιο πρόσφατες εξελίξεις στο διογκούμενο αυτό βουνό της α-γνωσίας, τόσο αδύναμοι όντες πια να διατυπώσουν την οποιαδήποτε θέση, αναζητούν λύσεις και απαντήσεις μέσα από την εργαστηριακή έρευνα, του DNA ή των νοητικών επιστημών. Δηλαδή, μόνον αν αποδείξουν ότι ισχύει κάτι 100% στο εργαστήριο, θα το πιστέψουν. Αυτό με θλίβει: τι απέγινε η αριστοτελική λογική και το εκθαμβωτικό Φως του Λόγου;

1.5. Άλμπερτ Αϊνστάιν

Το έργο του Καρλ Μαρξ, του Σίγκμουντ Φρόιντ, του Λούντβιχ Βιτγκενστάιν, ή του Άλμπερτ Αϊνστάιν, παραμένει – φυσικά – σημαντικό και αξιοθαύμαστο. Ωστόσο, διαπιστώνω πως η επιρροή του έργου τους έχει αρνητικά αποτελέσματα πλέον, τα οποία πρέπει να αποδιώξουμε, για την πνευματική μας πρόοδο.

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν ως γνωστόν άνοιξε τον δρόμο προς την κβαντική θεώρηση, το σύγχρονο ρεύμα της θεωρητικής Φυσικής. Μέχρις εδώ όλα καλά. Αυτή η καταπληκτική ορμή της σχέσης του φωτός με την ύλη ($E=mc^2$), αντί να προκαλέσει τη θέωσή μας, το ταίριασμα της Επιστήμης με τη Θρησκεία και την ψυχική μας αρμονία, γέννησε έναν αδιέξοδο τρόπο σκέψης, που έχει ως ακρογωνιαίο λίθο του πως «ο Θεός παίζει ζάρια». Πάνω που αποβάλλαμε από πάνω μας το προπατορικό αμάρτημα, μέσω του Διαφωτισμού και της αποδυνάμωσης της κακής πλευράς της επιρροής της Θρησκείας, μας ήρθε μια νέα κατάρα: η κοσμοθεωρία πως ζούμε σε έναν άδικο και ατυχή κόσμο χωρίς σκοπό και όπου η δυστυχία караδοκεί παράλογα. Κοσμοθεωρία, η οποία, χάρη στους συνεχιστές του Αϊνστάιν, απέκτησε «επιστημονική βάση».

Αποκαθήλωσι: Ο Αϊνστάιν δεν ισχυρίστηκε πως ο κόσμος είναι τυχαίος. Τουναντίον. Ωστόσο, δεν κατάφερε να στρέψει τη Φυσική ξανά προς την εντελέχεια, την οποία της στέρησε. Συν τοις άλλοις, είναι ο πατέρας της ατομικής ενέργειας και βόμβας. Άρα, πρέπει να τον ευχαριστήσουμε για τη Φουκοσίμα, τη Χιροσίμα, το Ναγκασάκι και το Τσερνομπίλ.

Εύγε, κύριε Αϊνστάιν.

Στο τέλος της ζωής του, προσπάθησε να αποτρέψει τα λάθη του. Διατύπωσε τη θεωρία του ενοποιημένου πεδίου. Ήταν αργά.

1.6. Αντίο Μαρξ, Φρόιντ, Βιτγκενστάιν, Αϊνστάιν

Ας αποχαιρετήσουμε αυτούς τους εκλεκτούς ανθρώπους του πνεύματος όπως τους αρμόζει, αποχαιρετώντας ταυτόχρονα και την κοσμοθέαση που εν τέλει υπηρετούν:

Δεν ζούμε σε έναν κόσμο όπου κυριαρχεί η οικονομική παράμετρος (Μαρξ). Δεν

είμαστε ζώα σεξουαλικά αχόρταγα που η κοινωνία οφείλει να μαντρώσει (Φρόντ). Δεν είμαστε πίθηκοι, ανίκανοι να επικοινωνήσουν, πόσω μάλλον να καταλάβουν και να εφαρμόσουν ανώτερες ιδέες (Βιτγκενστάιν). Δεν ζούμε σε έναν κόσμο άδικο και τυχαίο, όπου ο Θεός παίζει ζάρια και όλα πιθανά (απόρροια της έρευνας του Αϊνστάιν).

2. Καινούρια γνώση

2.1. Οδηγίες χρήσης

Ώρα για καινούρια Γνώση. Κάτι δεν πάει καλά με τη γνώση που έχουμε, γιατί έφτιαξε έναν Κόσμο που εμπνέει την απόγνωση. Αναζήτησα και ανακάλυψα τέσσερεις στοχαστές, να αντικαταστήσουν αυτούς που μόλις αποκαθήλωσα. Πρόκειται για προσωπικότητες της δυτικής παράδοσης των τελευταίων τριών αιώνων, κατά γενική ομολογία λιγότερο γνωστές από τους προηγούμενους. Αναφέρονται με στόχο να συναρμολογηθεί ένας νέος τρόπος να δούμε τον Κόσμο, σωστότερος και πιο φωτεινός από αυτόν που έχουμε.

Αν κάποιον δεν τον αναγνωρίζεις, βγάλε από το νου σου πως τον παρουσιάζω σαν «αδικημένη μεγαλοφυΐα». Δεν υπάρχει αδικία. Η μεγαλοφυΐα φύεται στον «Κοσμικό Νου» που μας ενώνει όλους, και μακράν του να αποτελεί το προνόμιο του ενός. Στα νέα βάθρα, κάθονται άνθρωποι των οποίων τη σκέψη βρίσκω επίκαιρη, νομίζω πως προσπεράστηκε μέσα στη φούρια της εποχής τους αλλά δεν ξεπεράστηκε. Δεν είναι οι νέες αυθεντίες, αλλά μακρινοί προφήτες της νέας θέασης του κόσμου την οποία επιδιώκω να γνωρίσεις.

2.2. Ουίλλιαμ Μόρρις

Ο Ουίλλιαμ Μόρρις (1834-1896), Βρετανός, εμπνευστής του κινήματος «Arts and Crafts», ρομαντικός σοσιαλιστής, ουτοπικός στοχαστής, κλασικός παραμυθάς, ζωγράφος, ποιητής, κοινωνικός στοχαστής, σχεδιαστής και κατασκευαστής αντικειμένων και μοτίβων, εκδότης... μία πολυσχιδής προσωπικότητα του 19^{ου} αιώνα. Συνιδρυτής της Σοσιαλιστικής Ένωσης της Αγγλίας, που θεωρήθηκε απ' ορισμένους ανταρσία κατά του Μαρξισμού. Διαγράφηκε όμως και απ' αυτήν, ως «σοσιαλιστής συναισθηματικής χροιάς» (χαρακτηρισμός του Φρίντριχ Ένγκελς). Την άποψή του για τον Σοσιαλισμό την εκφράζει στην ουτοπία *Νέα από το πουθενά*.

Ποια είναι η διαφορά με την ιδεολογία και την πολιτική πράξη του Κομμουνισμού του 20^{ου} αιώνα; Στην ουτοπία του Ουίλλιαμ Μόρρις, οι άνθρωποι δεν είναι γρανάζια μιας αδυσώπητης γραφειοκρατικής μηχανής, αλλά ελεύθεροι να κάνουν ό,τι επάγγελμα θέλουν, να ζήσουν όπου και όπως θέλουν, κ.τ.λ. Η «συναισθηματική», ή ακριβέστερα η ρομαντική σκοπιά του κομμουνισμού, ή ακριβέστερα του σοσιαλισμού ως πανανθρώπινου οράματος ήταν η επιδίωξη της ανθρώπινης ελευθερίας: το όραμα μιας κοινωνίας όπου οι άνθρωποι θα επιλέγουν τη θέση τους, το χρόνο τους, τη ζωή τους. Και, αυτές οι ελεύθερες επιλογές θα τους κάνουν υγιείς και χαρούμενους.

Το καινούργιο: όταν ο άνθρωπος πραγματώνει τις επιθυμίες του, ζει σε αρμονία με τη φύση, τη δική του και του πλανήτη, είναι υγιής και χαρούμενος. Ιδεώδης κοινωνία θα είναι αυτή που εξασφαλίζει αυτές τις αρχές: αραιοκατοικημένη, κοντά στη φύση, με χρήση υψηλής τεχνολογίας και στόχο να προάγει την ελευθερία και τη δημιουργικότητα. «Whatever is unhappy is immoral», είναι ανήθικο να σε στενοχωρούν.

2.3. Άλμπερτ Μολλ

Ο Άλμπερτ Μολλ (1862-1939), Γερμανός ψυχίατρος, θεωρείται ο τελευταίος επιστήμονας που ασχολήθηκε με την ύπνωση. Το βιβλίο του *Hypnotism* θεωρείται κλασσικό για το θέμα, αντίτυπο υπάρχει σε αρκετές βιβλιοθήκες ιατρικών σχολών. Περιγράφει πως, στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, ιατροί, ψυχίατροι, νομικοί επιστήμονες στην Ευρώπη και την Αμερική ασχολούνται επιστημονικά με την ύπνωση και παρεμπιπτόντως, στο πρώτο κεφάλαιο, ο Σίγκμουντ Φρόυντ αναφέρεται ως ένας από τους δεκάδες.

Τα χρόνια εκείνα, η ύπνωση έχει απομακρυνθεί τελεσίδικα από τον μυστικισμό. Στο βιβλίο, ο Μολλ αποδεικνύει πως η ύπνωση είναι μια κατάσταση συνείδησης διαφορετική από τον ξύπνιο, αλλά κι από τον ύπνο. Η ειδοποιός διαφορά από τη συνήθη συνείδηση είναι ότι, σε κατάσταση ύπνωσης, ο άνθρωπος έχει μειωμένες λογικές αντιστάσεις, και έτσι υποβάλλεται εύκολα σε ό,τι του πει ο υπνωτιστής. Στην κατάσταση αυτήν, δεν πέφτεις με το στερεότυπο ότι σου κουνάν ένα ρολόι τσέπης μπροστά σου (έστω, όχι μόνο). Υπνωτίζεσαι όταν φορτίζεσαι συναισθηματικά ή αφοσιώνεσαι να κατανοήσεις, να κάνεις ή να παρατηρήσεις κάτι. Δύο σπουδαία ζητήματα ανοίγονται μέσα από τα πειράματα του Μολλ και των άλλων ερευνητών που παραθέτει:

Το πρώτο έχει σχέση με τη φύση της πραγματικότητας: αν υπνωτιστεί κάποιος και του πουν πως δεν θα βλέπει τον δίπλα π.χ., έχει αποδειχθεί πως πράγματι δεν θα τον βλέπει. Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, μέσω της ύπνωσης αποδεικνύεται εργαστηριακά πως η αντίληψη επηρεάζεται ισχυρά από τον νου. Το ίδιο και οι σωματικές λειτουργίες. Οι ιατροί της εποχής ερευνούν την ύπνωση, διότι διαβλέπουν πως, κάποιος μπορεί να γίνει καλά αν τον υπνωτίσουν και τον κάνουν να το πιστέψει. Μπορεί κανείς να υποβληθεί σε εγχείρηση χωρίς αναισθητικό (να πιστέψει δηλαδή πως δεν πονάει). Φαντάσου τι προοπτικές ανοίχτηκαν απ' αυτές τις ανακαλύψεις για τη φιλοσοφία και την ιατρική (πειραματικές αποδείξεις πως οι ασθένειες είναι κατασκευή του μυαλού). Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια έχει πράγματι σημάνει μια επανάσταση μέσα από το κίνημα γερμανική «Νέα Ιατρική». Επαληθεύονται κλινικά τα συμπεράσματα για τη σχέση μυαλού και σώματος που βγαίνανε από τα υπνωτιστικά πειράματα, μέσα από μεθόδους τόσο ακριβείς όσο τα εγκεφαλογραφήματα. Οι ασθένειες αποδεικνύεται πως οφείλονται στις στενοχώριες που προκαλούν εξακριβώσιμες εγκεφαλικές δυσλειτουργίες. Εφαρμόζονται ρηξικέλευθες ήπιες ψυχοσωματικές θεραπείες με εντυπωσιακά αποτελέσματα (π.χ. στην καταπολέμηση το καρκίνου). Εν μέσω ενός ανελέητου πολέμου που έχουν κηρύξει προς τους υποστηρικτές των νέων ιδεών οι φαρμακοβιομηχανίες και το ιατρικό κατεστημένο.

Το δεύτερο ζήτημα που διανοίγεται μέσα από τα πειράματα ύπνωσης έχει σχέση με τη διαχείριση της πραγματικότητας. Αποδεικνύεται π.χ. πως η τηλεόραση είναι ένα μέσον ύπνωσης (αυτό δεν είναι σχήμα λόγου). Διότι, ο βλέπων τηλεόραση είναι σε – κάτι σαν – κατάσταση «τρανς» (πρόσεξε ένα παιδί π.χ., όταν παρακολουθεί απορροφημένο), και έτσι μπορεί να του υποβληθεί το οποιοδήποτε μήνυμα, παρακάμπτοντας το κριτικό του φίλτρο. Επίσης, οι διαφημίσεις δημιουργούν μια συναισθηματική υπνωτιστική ατμόσφαιρα, στην οποία κυριαρχούν τα επαναλαμβανόμενα σλόγκαν που υποβάλλουν τον εγκέφαλο. Οι επιστημονικές προοπτικές που ανοίχτηκαν μέσω της ύπνωσης για τη χειραγωγή των ανθρώπων είναι συνταρακτικές. Τα παραδείγματα διαφημίσεων και τηλεόρασης δείχνουν πως, μάλλον, δεν έμειναν ανεκμετάλλευτες. Αν και δεν το μάθαμε.

Το καινούργιο: ο νους του ανθρώπου έχει τη δύναμη να επιδρά στην

πραγματικότητα: στον κόσμο γύρω του, στις αισθητηριακές εντυπώσεις του που αφορούν τον κόσμο γύρω του, στην κατάσταση της υγείας του σώματός του. «Είναι ανήθικο να σε στενοχωρούν» διατεινόταν ο Ουίλλιαμ Μόρρις. Μέσα από τα πειράματα του Άλμπερτ Μολλ, τις κατακτήσεις της Νέας Ιατρικής, αποδεικνύεται πως είχε δίκαιο: όταν κάποιος σε στενοχωρεί, σου προκαλείται εγκεφαλική δυσλειτουργία και μπορεί να αρρωστήσεις. Σου κάνει κακό.

2.4. Γκόντφρεϋ Χίγκινς

Ο Βρετανός Γκόντφρεϋ Χίγκινς (1772-1833) είναι ο συγγραφέας μιας εκτενούς μελέτης με τον εμβληματικό τίτλο *Ανακάλυψις (Anacalypsis)*. Στον υπότιτλο, το έργο περιγράφεται και ως *Μια Έρευνα της Καταγωγής όλων των Γλωσσών, Εθνών και Θρησκειών*. Το έργο απλώνεται σε εύρος 1436 μεγάλου σχήματος και πυκνοτυπωμένων σελίδων, προϊόν έρευνας είκοσι ετών. Ο συσχετισμός με τον Λούντβιχ Βιτγκενστάιν και την αναζήτηση της πρωταρχικής γλώσσας είναι εμφανής: ο Γκόντφρεϋ Χίγκινς αναζητεί όχι μόνον την πρωταρχική γλώσσα, αλλά και το πρωταρχικό ανθρώπινο γένος, την πρωτο-θρησκεία. Όχι όμως, μέσα από «γλωσσικά παιχνίδια» ή λογικούς ισχυρισμούς όπως ο Βιτγκενστάιν, αλλά από την έρευνα πρωτογενών πηγών της αρχαιότητας, στα εβραϊκά, στα λατινικά, τα ελληνικά.

Συνθέτει ένα συνεκτικό σύστημα ανθρωπολογίας, γλωσσολογίας και θρησκευσιολογίας, επιστημών σχεδόν ανύπαρκτων το διάστημα που γράφει, που αργότερα θα αποδεχθούν ανεξάρτητα την υπόθεση εργασίας του. Όσο για την πρωταρχική γλώσσα, ο Γκόντφρεϋ Χίγκινς παρουσιάζει συγκριτικά σε πίνακες τα διάφορα Κελτικά, το Ελληνικό και το Εβραϊκό αλφάβητο και δείχνει την κοινή τους αφετηρία από μία παγκόσμια πρωτο-γλώσσα, που υποστηρίζει πως ήταν φτιαγμένη από τα υλικά της Φύσης. Τα γράμματα σημαίνανε δένδρα και φυτά, στα οποία οι άνθρωποι απέδιδαν, ούτως ή άλλως, μαγικές ιδιότητες και τα οποία χρησιμοποιούσαν (καθώς τους περιέβαλλαν) για την πρωτόγονη εκμάθηση της αλφαβήτας, σε ένα πρωταρχικό δενδρο-σχολειό.

Είναι ανεξάντλητα όσα μπορείς να μάθεις αν μελετήσεις την *Ανακάλυψη*. Ωστόσο, μέσα από τις έρευνες αρχαιολογικών πληροφοριών περί Ετρούσκων, Περσών, Ινδών, Ελλήνων, Αιγυπτίων, Χαλδαίων, Φοινίκων κ.ο.κ., ξεπροβάλλει μια εντυπωσιακή πληροφορία: ένα συνεκτικό θρησκευτικό σύστημα που ο συγγραφέας κυνηγάει τα ίχνη του σε διάφορα μέρη του πλανήτη, για τα οποία αντλεί στοιχεία από αρχαιολογικές έρευνες της εποχής του και πρωτογενείς πηγές. Κάθε εξακόσια χρόνια (και αυτό το καταδεικνύει ως αστρονομικό φαινόμενο), οι θρησκείες περίμεναν την έλευση ενός Μεσσία που θα τους έσωζε (τον εκάστοτε «Εσταυρωμένο» δηλαδή). Μετά από την έλευση δέκα Μεσσιών (6.000 έτη), αναμένετο η χιλιετής βασιλεία του Θεού στη Γη. Και μετά, πάλι απ' την αρχή. Πβ. Ουίλλιαμ Μπλέηκ: «Η αρχαία παράδοση πως ο κόσμος θα ριχτεί στο πυρ το εξώτερο σε έξι χιλιάδες χρόνια είναι αληθινή, σύμφωνα με όσα άκουσα στην Κόλαση». (*Οι Γάμοι του Ουρανού και της Κόλασης*, Νεφέλη).

Ο Ουίλλιαμ Μπλέηκ ήταν ο Εκλεγμένος Αρχηγός ενός Δρυϊδικού Τάγματος. Ο Γκόντφρεϋ Χίγκινς τον διαδέχτηκε στην αρχηγία το 1827.

Το καινούργιο: υπήρξε πράγματι μια πρωταρχική γλώσσα, όπως διατεινόταν ο Λούντβιχ Βιτγκενστάιν. Δεν ήταν όμως η γλώσσα των πιθήκων. Ήταν μία γλώσσα λεπτεπίλεπτη για την οποία υπάρχουν γραπτές μαρτυρίες σε Δύση και Ανατολή. Μία

γλώσσα με την οποία μπορούσε κανείς να εκφράσει ανώτερες ιδέες μονοσήμαντα, χωρίς κανένα περιθώριο να παρεξηγηθεί. Μετέφερε ιδέες, οι οποίες προκαλούσαν σκέψεις και συναισθήματα, και αυτός ο συνδυασμός δημιουργούσε βίωμα. Δεν χάθηκε μάλιστα καν, αυτή η γλώσσα. Οι Έλληνες ανέλαβαν να την καταστήσουν αναλυτική, μέσα από τη φιλοσοφία τους (την πορεία από τους Προσωκρατικούς φιλοσόφους ως τον Αριστοτέλη εννοώ), την ανάδειξη και την ανάλυση των φιλοσοφικών ιδεών, και την παρέδωσαν κληρονομιά στην ανθρωπότητα. Για να μιλήσουμε σωστά και να γινόμαστε κατανοητοί, πρέπει να επιστρέψουμε στις πρωταρχικές σημασίες των αφαιρετικών εννοιών που οι Έλληνες χάρισαν στην ανθρωπότητα (μέσα από τη φιλοσοφία, αλλά και την Ιστορία τους), μεταφέροντας την προγενέστερή τους παράδοση με τρόπο εύληπτο σε εμάς.

2.5. Νικόλα Τέσλα

Ο Νικόλα Τέσλα (1856-1943), Σέρβος, υπήρξε επιστήμων και εφευρέτης που έζησε το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής του στην Αμερική. Είναι γνωστός για την εφεύρεση του εναλλασσόμενου ρεύματος, που άλλαξε την καθημερινότητα των ανθρώπων σε όλη την υφήλιο. Εφηύρε επίσης το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο, την τεχνική να αντλούμε ηλεκτρισμό από την ορμή του νερού. Εφηύρε τους κάθε λογής ηλεκτροκινητήρες. Εφηύρε τα πηνία. Σ' αυτόν ανήκει η εφεύρεση των ραδιοκυμάτων και του ραδιοφώνου. Ο κατάλογος είναι ανεξάντλητος.

Το 1899, ο Νικόλα Τέσλα, καθιερωμένος ήδη επιστήμων και εφευρέτης, με το εναλλασσόμενο ρεύμα να κυριαρχεί, έκανε έρευνες στο Κολοράντο Σπρινγκς όπου εφηύρε ένα σύστημα ασύρματης μεταφοράς ενέργειας και πληροφοριών. Την επόμενη χρονιά εξασφάλισε χρηματοδότηση από τον Τζ.Π. Μόργκαν (τον ιδρυτή του ομώνυμου τραπεζικού και επενδυτικού ομίλου), για έναν πύργο (κεραία) που θα χρησιμοποιείτο στις τηλεπικοινωνίες. Του απέκρυψε ωστόσο τον ακριβή σκοπό. Ο Τέσλα σκόπευε να χρησιμοποιήσει τον πύργο για να θέσει σε λειτουργία ένα σύστημα απεριόριστης και ασύρματης μεταφοράς ενέργειας προς οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη. Ο τρόπος λειτουργίας του γίνεται εύκολα κατανοητός. Τη Γη περιβάλλει σε ύψος από πενήντα έως άνω των χιλίων χιλιομέτρων η ιονόσφαιρα. Ο Τέσλα μηχανεύτηκε να τη «στοχεύσει» με μια ηλεκτρομαγνητική ακτίνα για να τη «φορτίσει» με περισσότερο ρεύμα απ' ό,τι έχει συνήθως. Η ιονόσφαιρα στην περίπτωση αυτήν θα φορτιζόταν σε όλη την επιφάνειά της. Τρόπον τινά, με μία κεραία, σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη, ο οποιοδήποτε θα μπορούσε να αντλήσει δωρεάν ρεύμα απ' τον ουρανό, μέσα από έναν αόρατο κεραυνό. Τα οχήματα των πόλεων, οι συσκευές των σπιτιών, τα πλοία στα βάθη των ωκεανών, θα μπορούσαν να λειτουργούν αθόρυβα, ακίνδυνα και χωρίς ρύπους.

Τα σχέδια του Νικόλα Τέσλα διέρρευσαν. Έφτασαν στ' αυτιά του Τζ.Π. Μόργκαν. Χαρακτήρισε τον Τέσλα τρελλό, κινδύνευε να χάσει τα χρήματά του: κανείς δεν θα του πλήρωνε λογαριασμό. Τι θα γινόταν η επένδυσή του; Το 1904 διέκοψε τη χρηματοδότηση. Το έργο σταμάτησε παρά τις απελπισμένες εκκλήσεις του Τέσλα για οικονομική βοήθεια.

Ο Νικόλα Τέσλα από τότε και ως να πεθάνει περιθωριοποιήθηκε από τον κύκλο των επενδυτών-τραπεζιτών-κερδοσκόπων, που ήδη στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, κατά πώς φαίνεται, ήλεγχαν ποιες εφευρέσεις θα εφαρμόζονταν μαζικά με κριτήριο το μέγιστο κέρδος, την εγγυημένη απόδοση της επένδυσης, την εξασφάλιση ως προϋπόθεσης της

εξάρτησης των ανθρώπων από τα μονοπώλιά τους. Εφόσον μεσουρανούσε (και εξακολουθεί να μεσουρανάει) η κερδοσκοπία σε βάρος των ανθρώπων, ο Τέσλα χαρακτηρίστηκε «τρελλός», λογική στάση απέναντι σε κάποιον που στόχευε στον άνθρωπο και όχι στο κέρδος, τουλάχιστον προερχόμενη από τραπεζίτες-επενδυτές.

Ο Τέσλα είχε εντυφώσει στο πεδίο του ηλεκτρομαγνητισμού. Είχε πειραματιστεί με τις ροές ηλεκτρονίων και την επιρροή τους στην ύλη. Είχε αποκωδικοποιήσει τη σχέση σχέσης ύλης-ενέργειας. Για τον Αϊνστάιν, είχε δηλώσει πως ασχολείτο με τη μεταφυσική, όχι με την επιστήμη. Από τη σκοπιά του Τέσλα, η θέση μοιάζει λογική. Διότι, δηλώσεις, πατέντες, κείμενα και σημειώσεις του, αποδεικνύουν ότι είναι εφικτό να επηρεαστεί το κλίμα μέσω ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών. Να προκληθούν σεισμοί με τεχνητό τρόπο. Να παραχθεί «φονική ακτίνα», η οποία θα μπορεί να εξαυλώσει μέσω ηλεκτρομαγνητικής εκπομπής το όποιο σωματίδιο ύλης. Σταματώ εδώ, προς το παρόν. Εισερχόμαστε ήδη στο μονοπάτι ενός καινούργιου τρόπου σκέψης.

Το καινούργιο: ο κόσμος είναι εύπλαστος, γιατί όλα τα πράγματα γύρω μας (και εμείς οι ίδιοι) αποτελούνται από άτομα. Τα άτομα από ηλεκτρόνια, νετρόνια, πρωτόνια. Τα πρωτόνια είναι φορτισμένα με θετικό φορτίο. Τα ηλεκτρόνια με αρνητικό. Περιβάλλουν το άτομο σαν σύννεφο, συνδεδεμένα με τον πυρήνα του μέσω ηλεκτρομαγνητικής δύναμης (έλξης με τα πρωτόνια). Αναλόγως με το πόσα ηλεκτρόνια έχει κάθε άτομο, είναι διαφορετικό το χημικό στοιχείο στο οποίο το άτομο ανήκει.

Τα άτομα, επομένως είναι «κούφια»: περιβάλλονται από μια ευμετάβλητη αχλύ ηλεκτρονίων, τα οποία (όπως και τα πρωτόνια και τα νετρόνια του πυρήνα) έχουν ελάχιστο μέγεθος σε σχέση με το ίδιο το μέγεθος των ατόμων: τα ηλεκτρόνια, τα πρωτόνια και τα νετρόνια μοιάζουν με κέρματα σε έναν τεράστιο αδειανό όγκο, που αντιστοιχεί σε έναν καθεδρικό ναό.

Επεμβαίνοντας στα στοιχειώδη σωματίδια μέσω του ηλεκτρισμού (ρεύματος ηλεκτρονίων), αλλάζεις το ηλεκτρικό φορτίο και τη σύνθεση των ατόμων, προκαλεις δονήσεις, καιρικές αλλαγές, έως και αλλαγές στη φύση των ατόμων.

2.6. Καλώς ήρθατε Μόρρις, Μολλ, Χίγκινς, Τέσλα

Ας συνθέσουμε τα λεγόμενα και τις ανακαλύψεις των Ούλλιαμ Μόρρις, Άλμπερτ Μολλ, Γκόκντφρεϋ Χίγκινς και Νικόλα Τέσλα:

Ο άνθρωπος φτιάχνει κοινότητες για να είναι ελεύθερος, να κάνει ό,τι επιθυμεί και να είναι χαρούμενος. Η συναισθηματική παράμετρος (να είναι οι άνθρωποι χαρούμενοι) είναι καθοριστικό κριτήριο για την ιδανική κοινωνία, όχι η οικονομική. Διότι, η στενοχώρια είναι ανήθικη, προκαλεί ασθένειες. Το μυαλό του ανθρώπου είναι πανίσχυρο, ελέγχει το σώμα, έως και κατασκευάζει την πραγματικότητα. Ο άνθρωπος επεμβαίνει στην πραγματικότητα μέσω της γλώσσας: της έκφρασης των ιδεών, των αρχετυπικών ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών. Η γλώσσα γίνεται παγκόσμια και κατανοητή, αλλάζει τον κόσμο όταν χρησιμοποιεί αρχετυπικές ιδέες που εξυψώνουν τον άνθρωπο, προκαλούν σκέψη και συναισθήματα. Όταν αποτυπώνει και την πρωταρχική πραγματικότητα: τη φύση. Πραγματικότητα η οποία είναι ρευστή, αφού αποτελείται από στοιχειώδη σωματίδια, που ταλαντώνονται αναλόγως με τα ηλεκτρικά ρεύματα που τα διαπερνούν και συντονίζονται μ' αυτά.

3. Καινούργια σκέψη

3.1. Ηλεκτρικά όνειρα

Η φυσική φιλοσοφία, ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τη φύση, τον κόσμο γύρω μας, τεχνητό και φυσικό, επηρεάζει ισχυρά την ηθική και την πολιτική. Για παράδειγμα, επί αιώνες μεσουρανούσε η εκχριστιανισμένη αριστοτελική αντίληψη για το σύμπαν, αμετακίνητη ούσα, τροφοδοτούμενη από φιλοσόφους-θεολόγους. Όσο ήταν πειστική, οι άνθρωποι αποδέχονταν την τυραννία της Εκκλησίας, υπό το φόβο της Κολάσεως. Όταν ωστόσο, αυτή η αντίληψη τέθηκε σε αμφισβήτηση από τους νέους επιστήμονες με όπλο τη λογική και το πείραμα (Κοπέρνικος, Γαλιλαίος, Νεύτωνας, κ.τλ.), η Ευρώπη άρχισε να αποχαιρετά τον Μεσαίωνα, ο κόσμος να αλλάζει.

Ο στείρος επιστημονισμός (αντίδραση λογική στον θρησκευτικό μεταφυσικό σκοταδισμό) γέννησε έναν δογματικό υλισμό: τη μηχανιστική θέαση ενός κόσμου πεπερασμένων πηγών στον οποίο επικρατεί η εντροπία. Η αντίληψη αυτή κορυφώθηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα. Τότε όμως βρέθηκε και η διέξοδος: μέσα στα εντυπωσιακά ηλεκτρικά πειράματα του Τέσλα, αναδεικνύετο ένας διαφορετικός, πιο πνευματικός κόσμος. Ωστόσο, η δυτική κοινωνία είχε ήδη αυτοεγκλωβιστεί στον υλισμό και τον οικονομισμό, αντίληψη που εκπορεύτηκε από τη φυσική επιστήμη και το επίπεδο κατανόησης του κόσμου στο οποίο είχε φθάσει πριν την ανακάλυψη του ατόμου, της σχετικότητας, των ροών ηλεκτρονίων, του μικρόκοσμου κτλ.

Καιρός να αποχαιρετίσουμε αυτήν την υλιστική κοσμοαντίληψη, να προσεγγίσουμε το πνευματικό στο μετρήσιμο και αντιληπτό επίπεδο του φυσικού μικρόκοσμου. Να περιγραφεί η αντίληψη του κόσμου που εξάγεται από τη φυσική επιστήμη, και να επηρεάσει ηθική και πολιτική, όπως είχε γίνει στην Αναγέννηση. Και πάλι, σημείο εκκίνησης θα είναι η φυσική φιλοσοφία. Και μάλιστα, φυσική φιλοσοφία που εξερευνήθηκε ήδη από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα και έως σήμερα, ωστόσο, παραγκωνίστηκε για οικονομιστικούς λόγους, όπως αποδεικνύει το παράδειγμα του Τέσλα.

Μέσα από τα πειράματα και τις εφευρέσεις του Νίκολα Τέσλα, αναδεικνύεται μία αξιοπερίεργη – εκ πρώτης όψεως – διαλεκτική ύλης-ενέργειας. Για παράδειγμα, εφαρμόζοντας έναν μικρό μηχανικό ταλαντωτή σε υποστύλωμα στο υπόγειο ουρανοξύστη και αλλάζοντας τη συχνότητά του, ο Τέσλα κατάφερε, με ελάχιστη ενέργεια να κάνει το κτίριο να ταλαντωθεί επικίνδυνα, να προκαλέσει έναν σημαντικό τοπικής εμβέλειας σεισμό. Απέδειξε πειραματικά πως όλα τα πράγματα ταλαντώνονται διαρκώς. Ξέρεις την ιστορία της φάλαγγας; Όταν μια στρατιωτική φάλαγγα είναι να περάσει από μια γέφυρα, οι στρατιώτες διατάσσονται να σταματήσουν τον ρυθμικό βηματισμό τους: υπάρχει κίνδυνος, αν συντονιστεί το βήμα τους με την ταλάντωση της γέφυρας, να καταρρεύσει η γέφυρα.

Μ' αυτό το σκεπτικό, ο Τέσλα ισχυρίστηκε ότι μπορεί να προκαλέσει σεισμό σε οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη, αρκεί να εκπέμψει σε αυτό το μέρος ένα ηλεκτρομαγνητικό κύμα, που θα συντονιστεί με την εκεί ταλάντωση της Γης. Αν κάποιος ακουμπήσει μια πρίζα, θα τον τινάξει το ρεύμα. Ως τεχνητός σεισμός, θα μπορούσε επομένως να περιγραφεί ένα αντίστοιχο «ηλεκτροσόκ» του εδάφους, το οποίο, όπως και

αυτός που έπαθε ηλεκτροπληξία, αποτελείται από ύλη που ταλαντώνεται.

Το γεγονός ότι τα καιρικά φαινόμενα είναι ηλεκτρομαγνητικής φύσεως, είναι γνωστό από τότε που ο Βενιαμίν Φραγκλίνος εφηύρε το αλεξικέραυνο. Τα σύννεφα (υδρατμοί), οι βροχοπτώσεις, οι κεραυνοί, τα βαρομετρικά υψηλά και χαμηλά, το σήκωμα του ανέμου, η άνοδος και η πτώση της θερμοκρασίας, όλα αυτά τα φαινόμενα προκαλούνται από τις διαφορές στο ηλεκτρικό φορτίο ανάμεσα σε διάφορα σημεία. Ιδού ο πρωτόγονος βροχοποιός ή ο καιροποιός επιστημονικά επικαιροποιημένος: εφόσον ο Τέσλα, με μία ηλεκτρομαγνητική κεραία, μπορούσε πράγματι να στείλει ηλεκτρομαγνητικά κύματα σε όποιο σημείο στόχευε και να αλλάξει το ηλεκτρικό του φορτίο, τότε μπορούσε πράγματι και να προκαλέσει οποιοδήποτε καιρικό φαινόμενο και να γίνει ο άρχων του κλίματος, όπως ισχυριζόταν.

3.2. Ο κόσμος είναι ρεύμα;

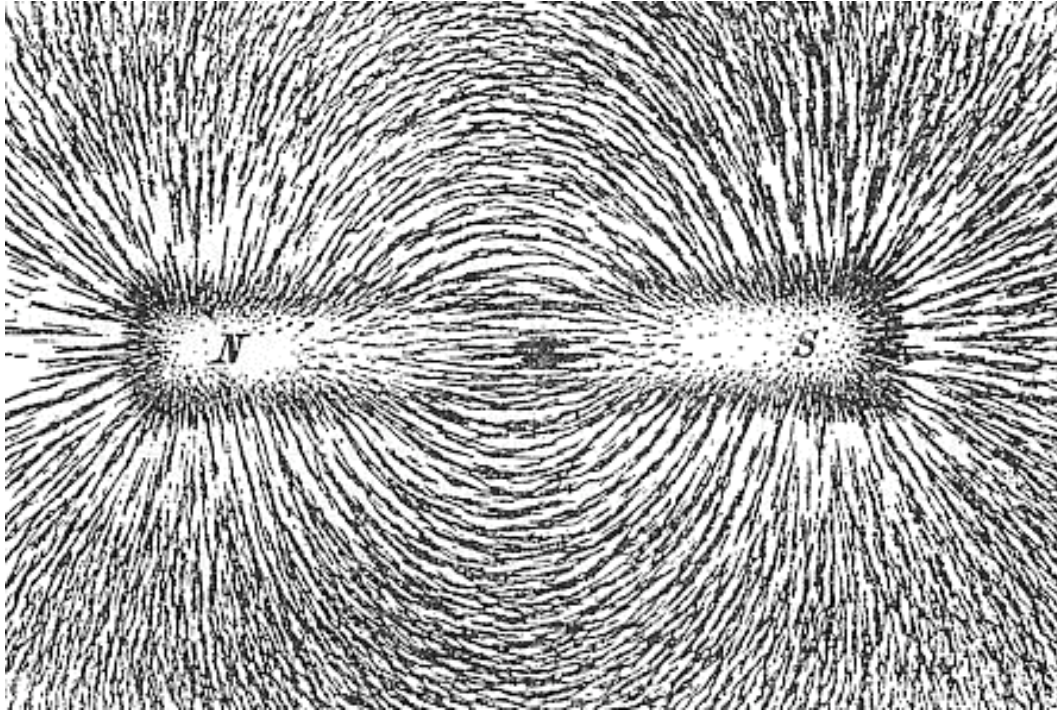
Έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε τον κόσμο γύρω μας ως συμπαγή ύλη. Ωστόσο, ο κόσμος αποτελείται από άτομα. Τα άτομα από στοιχειώδη σωματίδια τα οποία ταλαντώνονται αναλόγως με τα ηλεκτρομαγνητικά ρεύματα που τα διαπερνούν. Δεδομένου ότι, τα πάντα αποτελούνται από άτομα (και στοιχειώδη σωματίδια), τα πάντα είναι διάτρητα (ακόμη και τα πράγματα τα συμπαγή, και 'γω και 'συ), και δυνάμει διαπερνώνται από αυτό που λέμε «ηλεκτρικό ρεύμα», που κακώς νομίζουμε μέχρι τώρα πως βγαίνει μόνο από την πρίζα.

Στο τέλος της ζωής του, ο Νικόλα Τέσλα είχε αρχίσει να διατυπώνει τη θεωρία πως ηλεκτρομαγνητισμός και γεωμαγνητισμός ταυτίζονταν. Στο ίδιο αφετηριακό σημείο έφτασε και ο Αϊνστάιν στο τέλος της έρευνάς του, με τη διατύπωση της θεωρίας του ενοποιημένου πεδίου, όπου προσπάθησε να συνδέσει τη γενική θεωρία της σχετικότητας με το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο.

Μήπως πράγματι όλα τα πεδία είναι ένα; Μήπως πράγματι ζούμε σε έναν κόσμο-ρεύμα;

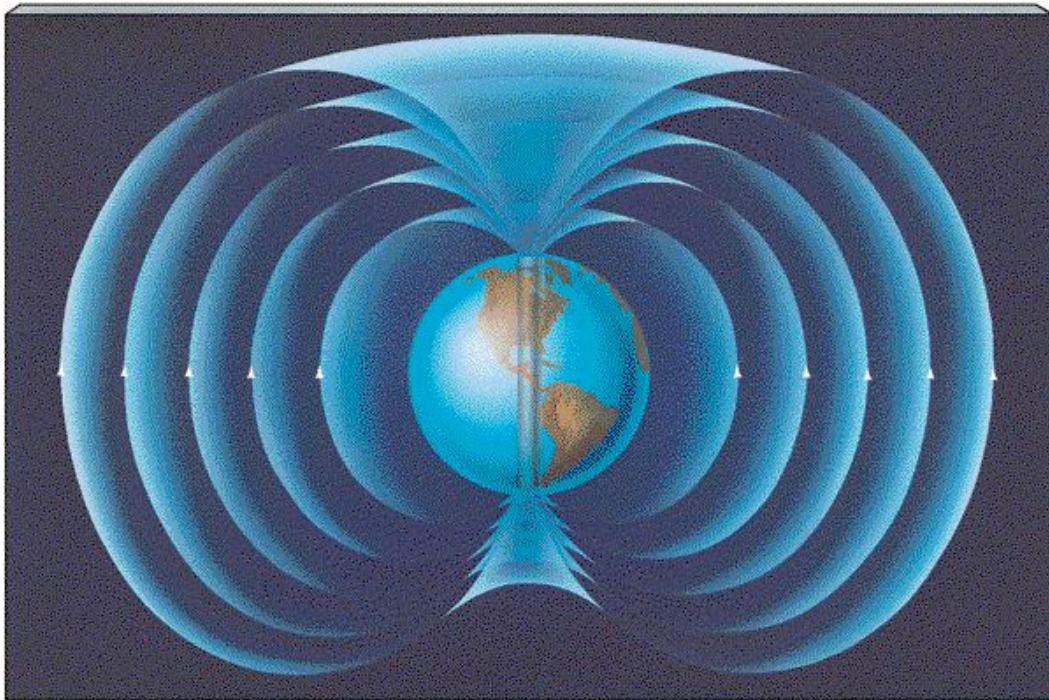
3.3. Ο Κόσμος-ρεύμα

Η Γη είναι ως γνωστόν, ένας τεράστιος μαγνήτης με δύο πόλους: τον Βόρειο και τον Νότιο. Αν απλώσουμε ρινίσματα σιδήρου σε έναν μαγνήτη-μακρόστενη ράβδο, δημιουργούν καμπυλωτές γραμμές από τον έναν πόλο προς τον άλλον.

Εικόνα 1. Ένας μαγνήτης

Το ίδιο συμβαίνει και με τη Γη: αόρατες γραμμές μαγνητικού πεδίου διατρέχουν την υφήλιο, από τον έναν πόλο στον άλλον.

Εικόνα 2. Ο Κόσμος-ρεύμα

Πίσω στον Τέσλα: κατάφερε να φτιάξει ηλεκτρομαγνητικούς κινητήρες. Να γεννήσει μαγνητισμό από το ηλεκτρικό ρεύμα. Μήπως όμως, ο μαγνητισμός είναι ηλεκτρικό ρεύμα, που σημαίνει δηλαδή, ούτως ή άλλως, ροή μικροσωματιδίων (ροή προς το παρόν μη μετρήσιμη και εξακριβώσιμη με τα μέσα που έχουμε, παρά μόνο σε πειράματα σαν αυτά που γίνονται στο C.E.R.N.);

Κάτι τέτοιο θα εξηγούσε άλλωστε και το πού οφείλονται οι βαρυτικές δυνάμεις, οι δυνάμεις που ο Νεύτωνας περιέγραψε επακριβώς πώς μετρώνται με τον νόμο της παγκόσμιας έλξης, όχι πειστικά ωστόσο πώς ερμηνεύονται. Το να λέμε π.χ. ότι η Γη έλκεται από τον Ήλιο και γυρνάει γύρω του σαν αεροπλανάκι του Λούνα Παρκ μοιάζει σωστό. Πού είναι όμως το καλώδιο, το σχοινί με το οποίο μεταφέρεται η δύναμη; Μήπως η δύναμη αυτή, που δρα από απόσταση, είναι αόρατη (δεν υπάρχει σχοινί), αλλά επαληθεύσιμη, εξηγείται στην πραγματικότητα χάρη σε μια ροή μικροσωματιδίων που λειτουργεί σαν φυσικό αλλά αόρατο σχοινί μεταξύ των δύο σωμάτων;

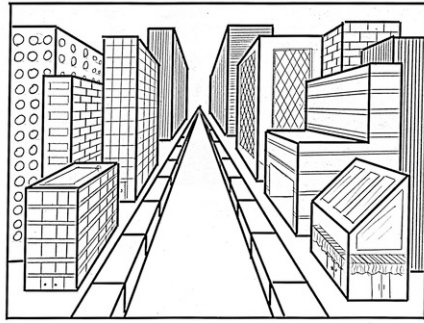
Μοιάζει σαν να διαψεύδουμε τον Νεύτωνα. Τουναντίον. Και εκείνος το ίδιο πίστευε: σε ένα μέσον χάρη στο οποίο μπορούσε να διαδοθεί η δύναμη (ενέργεια), να μεταφερθεί το φως, το οποίο ονόμαζε «αιθέρα» και στο οποίο απέδιδε τις βαρυτικές δυνάμεις.

Ο φυσικός μαγνητισμός γίνεται αντιληπτός εξαιτίας των ρινισμάτων σιδήρου που βάζουμε γύρω από τον μαγνήτη. Αυτά τα ρινίσματα αποτελούνται από άτομα. Άρα, ο φυσικός μαγνητισμός μοιάζει σαν ένα «εξειδικευμένο» φυσικό μαγνητικό φαινόμενο: μια ροή ηλεκτρονίων που επηρεάζει ορισμένα μόνο υλικά στο διάβα της. Ενώ ο ηλεκτρομαγνητισμός της Γης, επιδρά σε όλα τα υλικά τα ενυπάρχοντα στη συχνότητα που τον αντιλαμβανόμαστε.

Στην περίπτωση που το μαγνητικό πεδίο της Γης ταυτίζεται με το ηλεκτρικό (ή αλλιώς, υπάρχει ένα μόνο πεδίο, ροής ηλεκτρονίων από τους πόλους στον πυρήνα κ.ο.κ.), τότε, ο καθένας μας, όσο κάθετα ή στέκεται στη Γη, είναι μέρος ενός αόρατου ηλεκτρικού κυκλώματος: μιας ατέρμονης ροής μικροσωματιδίων που ορίζεται από τρία σημεία: αυτόν, μια γραμμή ρεύματος που ρέει στη Γη (βλ. εικόνα 2) και το κέντρο της Γης. Το κύκλωμα αυτό, σαν αόρατο καλώδιο, τον συνδέει με τον πυρήνα του πλανήτη (το «πηνίο» του), κατευθύνεται κατακόρυφα προς τα κάτω.

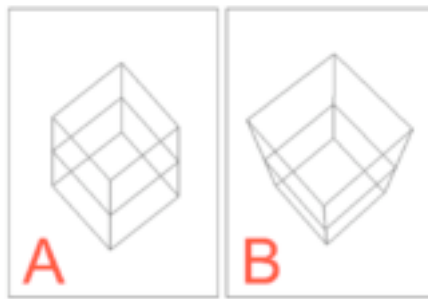
Έτσι μπορεί να ερμηνευθεί και η βαρύτητα. Κάθε στιγμή, ο καθένας μας είναι μέρος ενός αόρατου ηλεκτρικού κυκλώματος, που τον «γειώνει», τον συνδέει με τη Γη. Όταν όμως κάποιος χοροπηδάει ή πέφτει, τότε βγαίνει από το κύκλωμα. Ωστόσο, η ροή των ηλεκτρονίων που τον συνέδεε με το κύκλωμα συνεχίζει να υπάρχει. Τον γυρνά πίσω στη Γη, να ξανασυνδεθεί με το «πηνίο». Η βαρύτητα λοιπόν, μπορεί να ερμηνευθεί και ως ηλεκτρομαγνητισμός, όχι μόνον ως μαγνητισμός.

Το ίδιο ισχύει και με τις αισθήσεις. Η όραση, μ' αυτό το σκεπτικό είναι η αποκωδικοποίηση, εντός του εγκεφάλου, ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, εκπομπών ή ταλαντώσεων που συνιστούν όλα τα πράγματα γύρω μας: ίσως γι' αυτό να είναι φτιαγμένοι οι φακοί των ματιών ως «αντεστραμμένες χοάνες», «συλλέκτες ηλεκτρονίων» για επεξεργασία από το μυαλό, σαν να ήταν κάμερες. Διότι, βλέπουμε τον κόσμο σαν να ήταν πίνακας με προοπτική:

Εικόνα 3. Ό,τι βλέπεις ξεκινά από ένα «σημείο φυγής» ή πηγής ηλεκτρονικής ροής

Θα 'πρεπε ό,τι βλέπεις να απλώνεται σε παράλληλες γραμμές προς το άπειρο, καμπυλώνοντας μερικές εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από εσένα, λόγω της καμπυλότητας του πλανήτη (όπως όταν περιμένει κανείς να δει να ξεπροβάλλει πλοίο, το πρώτο που διακρίνει είναι το κατάρτι). Βλέπεις τον κόσμο να κυρτώνει μέσα από επικλινείς γραμμές, όσο πιο μακριά κοιτάς οι γραμμές ενώνονται – νοητά – σε ένα σημείο: αυτό από το οποίο κάθε στιγμή ξεκινά η όραση και η ηλεκτρονική εκπομπή. Εν ολίγοις: δες πώς είναι π.χ. ένας κύβος (A) και πώς τον βλέπεις (B):

Εικόνα 4. Κανονικά έπρεπε να τα βλέπεις όλα να απλώνονται στο άπειρο (A). Τα βλέπεις να ξεκινάνε από ένα σημείο (B).

Πού οφείλεται η απόκλιση της όρασής σου από την πραγματικότητα; Οφείλεται στο γεγονός πως, ό,τι βλέπεις γύρω σου είναι ηλεκτρομαγνητικές ταλαντώσεις, οι οποίες γεννώνται από το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο της Γης και έχουν για εμάς ένα συγκεκριμένο σημείο εκκίνησης, το σημείο φυγής στο οποίο εστιάζουν τα μάτια μας και κατ' επέκταση εκκινεί η δέσμη ηλεκτρονίων κάθε φορά και απλώνεται προς κάθε κατεύθυνση.

Η όραση μπορεί να ερμηνευθεί ως φαινόμενο ηλεκτρομαγνητικό. Το ίδιο όμως και η ακοή. Τα ραδιοκύματα, που ο Τέσλα εφηύρε, είναι χαμηλής συχνότητας ηλεκτρομαγνητικά κύματα, τα οποία ένας ραδιοφωνικός δέκτης μπορεί να αποκωδικοποιήσει, να ενισχύσει και να παίξει. Τι διαφορετικό νομίζεις πως είναι τα λόγια που λέει κάποιος και ένας άλλος αποκωδικοποιεί; Εκπομπή και λήψη ηχητικών κυμάτων. Φαινόμενο ταυτόσημο με έναν ραδιοφωνικό πομπό που εκπέμπει και έναν δέκτη που αποκωδικοποιεί τα ραδιοκύματα. Κάθε άνθρωπος, όταν μαθαίνει να μιλάει, σημαίνει πως μαθαίνει τον τρόπο εκπομπής και αποκωδικοποίησης εκπομπών άλλων

ανθρώπων, που λαμβάνουν χώρα σε συγκεκριμένο φάσμα κυμάτων που το αντί συλλαμβάνει.

Η αφή: πρόκειται για την επαφή ανάμεσα σε ηλεκτρομαγνητικές εκπομπές διαφορετικής συχνότητας: τα πράγματα μοιάζουν αδιαπέρατα, επειδή ταλαντώνονται σε διαφορετική συχνότητα. Ο συντονισμός τους προκαλεί να αρχίσουν να ταλαντώνονται τρανταχτά και εν τέλει να διαλυθούν προς μία διαφορετική συχνότητα, μια διαφορετική ισορροπία ύλης/ ενέργειας.

3.4. Υπάρχει Θεός στον Κόσμο-Ρεύμα;

Ο επιστημονικός υλισμός εξοβέλισε οτιδήποτε μεταφυσικό ως δοξασίες αμόρφωτων, διεκδικώντας την πορεία του πνεύματος από τον Μύθο στον Λόγο. Οι θεοί, τα στοιχειώδη πνεύματα, ο Παράδεισος, η Κόλαση, κτλ., οι πλείστες όσες παραδόσεις των λαών, θεωρήθηκαν δεισιδαιμονίες του παρελθόντος. Μήπως όμως η πορεία από τον Μύθο στο Λόγο προϋποθέτει τη σύνθεσή τους, όχι την αξιωματική απόρριψη του Μύθου;

Ας εξετάσουμε νηφάλια τι μεταφέρουν οι παραδόσεις αυτές, με υπόβαθρο την προσέγγιση του Κόσμου ως Ρεύματος, για να αναλογιστούμε άφοβα αν θα μπορούσαν να είναι αληθείς.

Η Γη περιβάλλεται από ένα ηλεκτρομαγνητικό πεδίο. Αυτό το πεδίο, στην αντιληπτή μας πραγματικότητα, δημιουργεί ένα εύρος συχνοτήτων ταλάντωσης. Οι διαφορές συχνότητας ταλαντώσεων των πραγμάτων τα καθιστούν αδιαπέρατα, η ροή του πεδίου μάς κρατάει καρφωμένους στη Γη (διάσταση, εύρος συχνοτήτων ταλάντωσης).

Πιο ψηλά (και πιο χαμηλά), το εύρος συχνοτήτων ταλάντωσης είναι διαφορετικό. Δεδομένου ότι όλα (η ζωή η ίδια) εκκινούν από τον πυρήνα της Γης, την καρδιά του πλανήτη που πάλλεται και γεννά το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο, πιο χαμηλά από το σημείο που στεκόμαστε (και νομίζουμε συμπαγές), οι ταλαντώσεις είναι πιο έντονες, οι συχνότητες μεγαλύτερες, ο κόσμος για τις δικές μας αντιληπτικές συχνότητες πυκνότερος και αδιαπέρατος. Πιο ψηλά (και πιο μακριά από τον πυρήνα), οι ταλαντώσεις ασθενέστερες, οι συχνότητες μικρότερες, όραση και αφή μας μάς πληροφορούν ότι ο κόσμος είναι άδειος και διαπερατός (αέρας).

Ωστόσο, και στις δύο περιπτώσεις, οι αισθήσεις μας και τα κάθε λογής μηχανήματά μας μάς εξαπατούν, διότι, όπως κατάλαβες, βρισκόμαστε «παγιδευμένοι» σε συγκεκριμένες συχνότητες ταλάντωσης και τίποτε που μπορούμε να κατασκευάσουμε ή να μηχανευτούμε χωρίς αυτήν την αφετηριακή γνώση δεν μπορεί να τις ξεπεράσει. Ενδέχεται να υπάρχουν υλικά (φτιαγμένα από άγνωστα σε εμάς χημικά στοιχεία) τα οποία να είναι διαπερατά και αόρατα από αυτό που εμείς θεωρούμε πραγματικό και συμπαγές. Τέτοια υλικά (για να ακριβολογώ) έχουν αρχίσει ήδη να φτιάχνονται. Λέγονται «μεταϋλικά». Δεν υπάρχουν στη Φύση, συλλαμβάνονται θεωρητικά και στη συνέχεια κατασκευάζονται. Μάλιστα, κάμπτουν περίεργα το φως, σε σημείο να καθιστούν τα πράγματα αόρατα.

Ο κόσμος γύρω μας, όπως μας πληροφορούν οι αισθήσεις μας, μοιάζει με την εικόνα μιας τηλεόρασης που μπορεί να πιάσει μόνο ένα κανάλι. Η πυκνότητα της ύλης δηλαδή, δεν είναι παρά μια πλάνη στο δικό μας «κανάλι», ενώ στην πραγματικότητα, πυκνότητα σημαίνει συχνότητα ταλάντωσης οφειλόμενη στη φύση του κάθε υλικού και στην

εγγύτητα με τον πυρήνα, στη συγκεκριμένη ζώνη εύρους ταλαντώσεων.

Τίποτε δεν υπάρχει να μας αποκλείει ότι υπάρχει συνείδηση, και άρα έλλογη ζωή και σε διαφορετικές συνθήκες πυκνότητας ή ηλεκτρομαγνητικής συχνότητας, εκεί όπου ο κόσμος φτιάχνεται από άλλα (μετα-)υλικά. Εκεί που βλέπουμε κενό ή εκεί που βλέπουμε στερεό. Ή εκεί που βλέπουμε φυσικά υλικά, του Κόσμου τα πρωταρχικά (Γη, Αέρας, Νερό, Φωτιά). Πιο ψηλά, και πιο χαμηλά, μέσα στο νερό, μέσα στη Γη, στον αέρα, στην πυρωμένη λάβα, είναι πιθανόν να ζουν – σε συνθήκες κοντινές με τις δικές μας – όντα με νοημοσύνη, τα οποία οι αισθήσεις μας αδυνατούν να αντιληφθούν.

Μ' αυτήν τη θεωρία, μπορεί να ερμηνευθεί ο κατεξοχήν διαχωρισμός του κόσμου στον γήινο, τον ανώτερο (Ουρανό) και τον χαμηλότερο (Κάτω Κόσμος) που υπάρχει όσο υπάρχει ο κόσμος. Και η πίστη των ανθρώπων στην ύπαρξη ανθρωπόμορφων θεών και στοιχειωδών πνευμάτων (βλ. νεράιδες, ξωτικά, νάνοι, γοργόνες, κ.ο.κ.) σε όλα τα πλάτη και τα μήκη της Γης, πριν την επικράτηση του Μονοθεϊσμού. Κι όσο για το περιβόητο φαινόμενο των «Ιπτάμενων Δίσκων», τι άλλο μπορεί να είναι παρά γεννήτριες ηλεκτρομαγνητικού πεδίου που εξουδετερώνουν το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο της Γης, ανοίγοντας την Πύλη στους επιβαίνοντές τους προς άλλες συχνότητες αντίληψης;

3.5. Πίσω στη Γη

Από τον Μεσαίωνα ως τον Διαφωτισμό, μετεβλήθη η αντίληψη της πραγματικότητας που είχαν οι άνθρωποι. Το ίδιο και στη μετάβαση προς τη Βιομηχανική Επανάσταση. Κ.ο.κ. Οι μεταβατικές περίοδοι σημαδεύονταν ανέκαθεν από εξεγέρσεις, επαναστάσεις, κοινωνικό αναβρασμό. Όπως σήμερα, που οι άνθρωποι διαμαρτύρονται για την οικονομική κρίση, τη μείωση των μισθών κτλ. Δεν ωφελεί βέβαια σε τίποτε αυτό. Αν κάποιος θέλει να ωφεληθεί, θα πρέπει να βγάλει άφοβα τα γυαλιά που το Οικοδόμημα του έχει φορέσει απ' όταν ήταν παιδί και να δει τον κόσμο άφοβα, τα πράγματα όπως πράγματι είναι. Ή, να το θέσω αλλιώς: πράγματι αλλάζει ο Κόσμος γύρω μας (βλ. π.χ. περιβαλλοντική, οικονομική, πολιτισμική κρίση), και παράλληλα αλλάζει και η αντίληψη της πραγματικότητας που έχουμε, απόδειξη αποτελεί και αυτό που διαβάζεις αυτήν τη στιγμή.

«Αν οι πύλες της αντίληψής μας αποκαθαίρονταν, το καθετί θα φανερωνόταν στον άνθρωπο όπως είναι, Άπειρο». [Ουίλλιαμ Μπλέηκ, *Οι Γάμοι του Ουρανού και της Κόλασης*, Νεφέλη].

Ο Γκόντφρεϋ Χίγκινς, ο πολυσχιδής ερευνητής-φιλόσοφος-γλωσσολόγος-ανθρωπολόγος-θρησκευσιολόγος του 19^{ου} αιώνα, διάδοχος του ποιητή Ουίλλιαμ Μπλέηκ στο Δρυϊδικό Τάγμα, κοινωνός – προφανώς – λόγω της σύμπτωσης των λεγομένων τους (του ενός υπό μορφή ποίησης, του άλλου φιλοσοφίας) της ίδιας αρχαίας παράδοσης, διατύπωσε – όπως και ο Μπλέηκ στο ποίημά του – πως, αυτό συμβαίνει κάθε 6.000 χρόνια.

Όσο περίπου έχει διαρκέσει μέχρι σήμερα ο γνωστός σ' εμάς ανθρώπινος πολιτισμός: από τη Μεσοποταμία, τις Πυραμίδες, το Στόουνχεντζ ως το σημερινό Ίντερνετ και τις μεγαλουπόλεις του μετόν.

4. Το Κοσμο-Ρεύμα

4.1. Χθες

Από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα ως τις αρχές του 21^{ου}, κυριάρχησαν βαθμηδόν και έως βαθμού ολοκληρωτικού στη δυτική κοινωνία ο οικονομισμός, ο υλισμός, η μηχανοκρατία, η πίστη στην τυχαιότητα, η απενοχοποίηση των ενστίκτων, ο φετιχισμός, η ηδονοθηρία. Έκτοτε, μέσα από την τραπεζική και οικονομιστική διόγκωση, πρώτα στην Αμερική, στη συνέχεια στον υπόλοιπο δυτικό κόσμο, ήρθαν στην επιφάνεια αδίσταχτοι μεγιστάνες οι οποίοι είχαν μοναδικό σκοπό το κέρδος. Άνθρωποι σαν τον Τζ.Π. Μόργκαν που ακύρωσε τα σχέδια του Νικόλα Τέσλα για απεριόριστη ενέργεια, παραγκώνισαν ιδέες και εφευρέσεις που είχαν στόχο την εξύψωση του ανθρώπου. Στρέψανε το σύστημα (οικονομικό, κοινωνικό αλλά και πολιτιστικό ως έναν βαθμό) προς τις δικές τους «αρχές».

Κατά τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα και έως την καταγιστική κατάρρευσή του συστήματος που φτιάξαν, δεν χάσαν τον καιρό τους, ούτε τα πήγαν άσχημα. Εξάπλωσαν τον μηχανισμό τους σαν γάγγραινα απ' άκρη σ' άκρη της Δύσης, και βρήκαν τρόπους να τον εφαρμόσουν και στον «αναπτυσσόμενο κόσμο».

Χρησιμοποίησαν ως προκάλυμμα τη δήθεν «δημοκρατία», τον κοινοβουλευτισμό (ουδεμία σχέση με τη δημοκρατία έχει) που μπορούσαν εύκολα να κατευθύνουν σπαταλώντας χρήματα (εξαγοράζοντας πολιτικούς, εκλογές, μέσα μαζικής ενημέρωσης). Εξίσου προσχηματικός ήταν γι' αυτούς και ο οικονομικός «φιλελευθερισμός»: ένα προκάλυμμα βολικό για να δημιουργήσουν τα σχεδόν πλανητικής πλέον εμβέλειας μονοπώλιά τους. Τα ίδια άλλωστε που λυμαίνονταν τις κομμουνιστικές χώρες ακόμη και πριν την πτώση του μπλοκ: η φιλόπονη και αξιόπιστη πρωτογενής ιστορική έρευνα (του Άντονυ Σάπτον) καταδεικνύει την κατάκτηση των Σοβιέτ από την Ουάλ Στρητ. Η παγκοσμιοποίηση ήταν με το μέρος τους: σήμαινε να αποδυναμώσουν τις τοπικές επιχειρήσεις που αδυνατούσαν να εξαγοράσουν, όσες είχαν μείνει δηλαδή να αντιστέκονται στα μονοπώλια. Το πιστωτικό σύστημα τους εξασφάλισε καμουφλάζ: τη σταδιακή οικονομική υποδούλωση των κρατών μέσω του υπέρμετρου δανεισμού που αυτοί ενθάρρυναν την εξαργύρωναν σε πολιτική.

Κατά τον 19^ο αιώνα, αναπτύχθηκε υγιής πνευματική αντίδραση στον αναδυόμενο κόσμο του κέρδους των κάθε Μόργκαν: ο Σοσιαλισμός. Ωστόσο, ο Μαρξισμός τον αλλοίωσε. Τον έκανε υλιστικό. Του στέρησε οποιοδήποτε πνευματικό ή γνήσια ανθρωπιστικό στοιχείο. Αποδεικνύεται αν αναλογιστούμε το αποτέλεσμά του: την απολυταρχική, γραφειοκρατική, τρομακτική Ε.Σ.Σ.Δ.: ένα πελώριο κρατικό μονοπώλιο τύπου Μόργκαν: το ίδιο σύστημα με άλλο όνομα.

Η επιστήμη, πάνω που ήταν να πλησιάσει το μεταφυσικό και να το ερμηνεύσει, να εξηγήσει τη θρησκεία και να μεταφέρει στον καθένα μας τα μυστήρια που την κρατάνε ζωντανή τόσους αιώνες, πνίγηκε στον υλισμό και τον οικονομισμό, έχασε τον στόχο της, αγκάλιασε το τυχαίο και την ατομική βόμβα. Ιδού, ο Διαφωτισμός που δεν συνέβη.

Στην Αμερική του μεσοπολέμου, οι γνώσεις περί ύπνωσης, η εφαρμογή της φροϋδικής αρχής πως ο άνθρωπος λειτουργεί με βάση τα ένστικτα, φέρανε στο φως τον σύγχρονο ηδονιστικό τρόπο ζωής, με την τηλεόραση, τις διαφημίσεις, τα αυτοκίνητα, την ιδιώτευση, την αδιαφορία για την πολιτική, την υιοθέτηση «λάιφ στάιλ» κ.τλ. Στα

μεταπολεμικά χρόνια, το ίδιο μοντέλο εξαπλώθηκε στον υπόλοιπο δυτικό κόσμο, υπό αμερικανική (δανεική) χρηματοδότηση.

Θα περίμενε κανείς οι διανοούμενοι να αντιδράσουν. Ωστόσο, στα μεταπολεμικά χρόνια, η πνευματική ελίτ οδηγήθηκε στον σχετικισμό. Οι θετικοί επιστήμονες απομακρύνθηκαν από την πράξη, γίνανε «θεωρητικοί», επίγονοι του Αϊνστάιν. Οι φιλόσοφοι ασχολήθηκαν με τον Μαρξ ή τον Φρόυντ ή τον Βιτγκενστάιν. Σε κάθε περίπτωση, ουδέποτε αμφισβήτησαν τις αρχές του σύγχρονου κόσμου, με φαινές εξαιρέσεις.

Βέβαια, υπάρχει κάτι που έλειπε σε όποια πνευματική αντίδραση έως τώρα, και που στέρησε από τον Άνθρωπο τις αναγκαίες αλλαγές (κατ' αρχήν στον τρόπο σκέψης). Δεν αμφισβητήθηκε η ίδια η πραγματικότητα που οι κάθε Μόργκαν διατυμπάνιζαν.

Τι σημαίνει αυτό; Ας γυρίσουμε πίσω στην Ιστορία. Στην πνευματική εξέγερση του Διαφωτισμού. Έγινε σε μία εποχή θρησκευτικού σκοταδισμού. Όταν οι Διαφωτιστές, φιλόσοφοι και στοχαστές αντέδρασαν απέναντι στην τυραννία της Εκκλησίας, θα πρέπει να καταλάβεις πως ο Διάβολος υπήρχε. Οι άνθρωποι (πίστευαν ότι) τον έβλεπαν συχνά. Οι φιλόσοφοι ωστόσο, σε πείσμα της εποχής, απρόσβλητοι απ' ό,τι άκουγαν από τους άλλους (πως ήταν τρελλοί π.χ.), άφοβοι και γενναίοι, συχνά με κίνδυνο της ζωής τους, ευαγγελίζονταν μια νέα πραγματικότητα αντίθετη προς τον σκοταδισμό στον οποίο πίστευε η πλειοψηφία. Όπως και οι επιστήμονες που πριν απ' αυτούς πρωτοστάτησαν στην επιστημονική επανάσταση που έβγαλε την Ευρώπη από τον θρησκευτικό σκοταδισμό, αμφισβήτησαν την φυσική πραγματικότητα, μετέβαλαν την εικόνα του κόσμου για όλους τους συνανθρώπους τους, με τα εργαλεία της σκέψης και του πειράματος. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό που έλειπε από τους περισσότερους γνήσια κατά τα άλλα μέχρι τώρα αντιδρώντες.

4.2. Αύριο

Στο μέλλον, ή σε έναν άλλον κόσμο, κυριαρχούν πνευματικές αξίες που αποκαθλώνουν τη σημερινή άνευ όρων παράδοση στον οικονομισμό, τον υλισμό, τη μηχανοκρατία και τον ηδονισμό. Ο άνθρωπος είναι το επίκεντρο του ενδιαφέροντος: το αναγεννησιακό πρόταγμα πως είναι το κέντρο του κόσμου έχει αναγεννηθεί και ισχύει πλέον πραγματικά και όχι κατ' όνομα και κατ' ευφημισμό (θυμήσου π.χ. τις ανθρωπιστικές βόμβες). Η επιστήμη έχει φτάσει σε αυτά που εννοούμε σήμερα μαγεία και αλχημεία, με έναν τρόπο ωστόσο όχι ακατανόητο για τους πολλούς και διαχειρίσιμο μόνο από μία εξειδικευμένη ελίτ (όπως συμβαίνει σήμερα), αλλά απλόχερα κατανοητό από οποιονδήποτε άνθρωπο. Η τεχνολογία έχει γίνει φυσική και πνευματική, υπερβατική της ύλης. Δεν αποτελείται από συσκευές προέκτασης της ανθρώπινης επιθυμίας, αλλά είναι μέλος του ανθρώπινου σώματος, συγχωνευμένη με το μυαλό και το πνεύμα του ανθρώπου σε έναν κόσμο ηλεκτρομαγνητικά εύπλαστο, όπου οι αλλαγές του είναι τόσο εύκολες όσο να φτιάξεις μια ιστοσελίδα στο Ίντερνετ. Σ' αυτόν τον κόσμο, η ελευθερία, η δικαιοσύνη είναι δεδομένες. Η προστασία της Φύσης αχρείαστη, γιατί ο άνθρωπος έχει ξαναγίνει ένα μαζί της.

4.3. Τώρα

Ίσως να σκέφτεσαι πως ένας κόσμος πνευματικός, φυσικός και υγιής είναι ουτοπία. Μακράν απέχει ωστόσο του χαρακτηριστικού αυτού: ουτοπία θα 'τανε να εξακολουθείς να πιστεύεις, σε πείσμα των καταγιστικών εξελίξεων στην οικονομία, στη Φύση, στη γεωπολιτική (κ.ο.κ.) πως ο τρόπος ζωής που ακολουθούμε, μαζί με την αντίστοιχη αντίληψη της πραγματικότητας που τον διευκολύνει, έχει την παραμικρή ελπίδα να κρατήσει για πολύ ακόμη. Τα αρνητικά χαρακτηριστικά που κολλήσαν ως ασθένεια στον δυτικό πολιτισμό και του άλλαξαν πορεία περί τα τέλη του 19^{ου} αιώνα, μαζί με την ενίσχυση του ρόλου των τραπεζών και την κερδοσκοπία που επέφεραν ως αποδεχτό κοινωνικό χαρακτηριστικό, εντείνονται. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν είναι πια πειστικά. Όσο ξεθωιάζουν, μοιάζει λες και φτάνουν να γίνουν κυρίαρχα.

Πρόκειται για πλάνη, μπορεί να σου διαλυθεί αμέσως. Εσύ γοητεύεσαι από τον οικονομισμό; Τον άκρατο υλισμό; Τη μηχανοκρατία και την τυχαιότητα; Την απενοχοποίηση των ενστίκτων εις βάρος των συναισθημάτων; Πιστεύεις τον σχετικισμό αποδεχτό τρόπο σκέψης νοήμονα ανθρώπου; Αποδέχεσαι την ηδονοθηρία; Πιστεύεις πως μπορεί ο κόσμος να συνεχίσει να ρυθμίζεται απ' αυτά τα χαρακτηριστικά; Τα εφαρμόζεις; Τα υπηρετείς;

Αν όχι, τότε μάλλον σε παρασέρνει ήδη και εσένα άθελά σου το Κοσμο-Ρεύμα: το κύμα της αλλαγής της Ιστορίας. Μάλιστα, σε μια εποχή που το ανθρώπινο είδος είναι τόσο προηγμένο και ευφυές σε σχέση με τις προηγούμενες εποχές, αυτή η νέα διάθεση εξαπλώνεται ήδη σαν ηλεκτρικό ρεύμα: δεν χρειάζεται δεκαετίες για να απλωθεί και να μεστώσει όπως σε παλαιότερες εποχές, αλλά λίγους μονάχα μήνες, βδομάδες, μέρες, ώρες, στιγμές.

Ανούσιο (όσο και πιθανό) είναι να γίνει μία παγκόσμια αιματηρή εξέγερση των φτωχών. Ή η επανάληψη των Δεκεμβριανών του 2008.

Την ώρα που επίκειται το ξεκλείδωμα της πραγματικότητας.

Προκαλείται βαθμηδόν ένας διογκούμενος ηλεκτρομαγνητικός σεισμός, και διανοίγεται η προοπτική η σκέψη των ανθρώπων (η σκέψη άλλωστε είναι ηλεκτρομαγνητική εκπομπή) να συντονιστεί μαζί του.

Εξαπολύεται ένας φυσικός ηλεκτρικός παλμός, με τον οποίο εξασφαλίζεται η δυνατότητα να συγχρονισθεί ο κάθε άνθρωπος, ένας παλμός που ταρακουνάει τη Γη και αποδιώχνει από μπρος μας όλες τις Πλάνες.

Ανοίγουν βαθμηδόν οι Πύλες της Αντίληψης και χαρίζεται η δυνατότητα στον άνθρωπο να δει τα πράγματα όπως πραγματικά είναι: αιώνια.

Όπως αποδιώχθηκε κάποτε ο Διάβολος από τη ζωή μας, έτσι αποδιώχνεται τώρα πια τελειωτικά η απάτη της τεχνητής ύλης που μας περιβάλλει.

Σ' αυτήν την ύστατη στιγμή, απλόχερα μοιράζεται πια, ως Γεω-Κοινωνία, το βίωμα της αληθινής Γνώσης του Κόσμου που η επιστήμη κατέκτησε και η κερδοσκοπία μάς στέρησε.

5. Και τώρα τι;

5.1. Τώρα είναι η ώρα

Το Κοσμο-Ρεύμα ίσως να σου μοιάζει σαν μια γοητευτική φιλοσοφική θεωρία, καθόλου πρακτική, που ουδεμία σχέση έχει με την πραγματικότητα και πόσο πειστική έχει γίνει, τα οικονομικά προβλήματα, την ανεργία, την κρίση κτλ. Ωστόσο, εδώ θα σου αποδειχθεί πως, το Κοσμο-Ρεύμα είναι αληθινό και έρχεται η στιγμή που θα γίνει πραγματικό. Διότι, χάρη σ' αυτό, θα αντιμετωπίσεις άφοβα τον Κόσμο, όπως θα σου τον περιγράψω, όπως είναι, απογυμνωμένος από διαφημίσεις, τηλεοπτικά σποτ και ωραιοποιήσεις. Ήρθε η ώρα να τραβήξουμε το χαλί κάτω απ' τα πόδια μας. Κρατήσου.

Τώρα είναι η ώρα να σου λυθούν ορισμένες απορίες που αφορούν ζητήματα της σημερινής συγκυρίας που είναι φλέγοντα αλλά ελάχιστοι τα θίγουν. Και μάλιστα, όσο πράγματι το τολμούν, το πράττουν συνήθως με τρόπο ιδεολογικά ή και συναισθηματικά φορτισμένο, που μειώνει την αξιοπιστία των λεγόμενων τους. Ζητήματα που άπτονται λοιπόν της ιδεολογίας, ενώ θα έπρεπε να είναι ξεκάθαρα, να υπάρχει αντικειμενική γνώση γι' αυτά. Το γεγονός ότι δεν είναι, μάλλον αποκαλύπτει το σκοταδιστικό κλίμα της εποχής σε όποιον τα ψάξει: ζητήματα που αφορούν στην εντεινόμενη καταστροφολογία/ συνωμοσιολογία.

5.2. Να αντιμετωπίσεις ψύχραιμα την καταστροφολογία

Μπαίνοντας στο πεδίο-ναρκοπέδιο της σύγχρονης καταστροφολογίας, θα βασισθώ αποκλειστικά σε πηγές της αποδεκτής διαδικτυακής εγκυκλοπαίδειας (wikipedia) ή επιστημονικές δημοσιεύσεις ή έστω επίσημες ειδησεογραφικές πηγές, ώστε να μπορείς να διαπιστώσεις εύκολα τους ισχυρισμούς μου και να ενημερωθείς για τη μέση και νηφάλια άποψη που επικρατεί – το δυνατόν – για τα θέματα αυτά.

Το μεγάλο ερώτημα: Έρχεται ή όχι το τέλος του κόσμου;

Οι δυτικοί άνθρωποι έχουν χωριστεί σε δύο κατηγορίες χονδρικά, όσον αφορά την απάντησή τους σ' αυτό:

Η πρώτη κατηγορία αποτελείται από αυτούς που δαιμονοποιούν και απορρίπτουν συλλήβδην τους καταστροφολόγους/ συνωμοσιολόγους, χωρίς να επεξεργαστούν καν τι ισχυρίζονται και πού βασίζονται. Όσο κι αν αντιδρούν, δεν απαντούν πειστικά στο ερώτημα: γιατί τόσο συνάνθρωποί μας «τρελάθηκαν» ξαφνικά την «εποχή της απόλυτης Λογικής»;

Στη δεύτερη κατηγορία, ανήκουν αυτοί που πιστεύουν ότι πράγματι έρχεται το τέλος του κόσμου. Συνήθως το πιστεύουν φανατικά. Εμπνέουν την πίστη τους από την εξίσου φανατική προσήλωσή τους σε «γκουρού-αποκαλυψιολόγους» που βιοπορίζονται γράφοντας σχετικά βιβλία και δίνοντας σχετικές διαλέξεις, επιζητώντας την – σχεδόν – θρησκευτικού τύπου εμπιστοσύνη των ακροατών/ αναγνωστών τους. Αυτοί οι άνθρωποι, για να κάνουν τη δουλειά τους, αντλούν τα επιχειρήματά τους μέσα από δύο είδη γνωστικών πηγών.

Το πρώτο είδος των πηγών τους αφορά σε ερμηνείες πάνω σε μυθολογικά/ θρησκευτικά κείμενα και αρχαιολογικά ευρήματα. Όπως, το περιβόητο ημερολόγιο

των Μάγιας, το οποίο ερμηνεύεται ότι τελειώνει στις 21/12/2012, μετά από μια τεράστια χρονική περίοδο που καλύπτει, και χωρίζεται σε εννέα στάδια της παγκόσμιας συνειδήσης. Η *Αποκάλυψη* του Ιωάννη, πάσαι ποτέ ατού, όπως και οι προφητείες του Νοστράδαμου, για κάθε καταστροφολόγο, επιστρατεύονται ξανά. Οι αργλικές πλάκες των Σουμέριων, που ανακαλύφθηκαν το 1849, αποδίδονται ή μεταφράζονται με τρόπο «μη συμβατικό» και θεωρείται πως μεταφέρουν την πληροφορία ότι μια εξωγήινη φυλή (οι «Αουνάκι») εποίκησαν τη Γη και επίκειται η επιστροφή τους (και του πλανήτη τους, βλ. παρακάτω) στην προβλεπόμενη ημερομηνία.

Πρόκειται εν γένει για ερμηνείες πάνω σε θρησκευτικά κείμενα και αρχαίες πηγές θεωρούμενες ως αυθαίρετες από την πανεπιστημιακή σκέψη, σίγουρα πάντως μη εξακριβώσιμες από τον μη ειδικό, δηλαδή εσένα και εμένα.

Το δεύτερο είδος γνωστικών πηγών από το οποίο αντλούν όσοι διαδίδουν την καταστροφολογία είναι αμφισβητούμενες και μη εξακριβώσιμες επιστημονικές και αστρονομικές πληροφορίες. Π.χ., η πληροφορία πως υπάρχει δωδέκατος πλανήτης στο ηλιακό μας σύστημα, που λέγεται «Νιμπίρου» (πβ. και πλάκες Σουμέριων παραπάνω) και ότι αυτός θα φθάσει κοντά στη Γη σε μικρό χρονικό διάστημα και θα συγκρουστεί μαζί της ή θα επηρεάσει την τροχιά της και το μαγνητικό της πεδίο σε τέτοιο βαθμό που θα προκληθεί η καταστροφή (κατακλυσμός). Η αλήθεια είναι πως δωδέκατος πλανήτης του ηλιακού συστήματος στο οποίο ανήκει η Γη πράγματι ανακαλύφθηκε το 2005 (ονομάστηκε «Εριδα»), δέκα χρόνια μετά την πρώτη «πρόβλεψη» για τη σύγκρουση του Νιμπίρου με τη Γη (η οποία διαψεύστηκε).

Μια άλλη καταστροφολογική «απόδειξη» είναι πως επίκειται ταχεία και ξαφνική αντιστροφή των πόλων της Γης και μετατόπιση του άξονα περιστροφής της. Το αποτέλεσμα της είναι ότι, λόγω αδράνειας, τα ύδατα των ωκεανών θα σκεπάσουν τις ηπείρους, ηφαίστεια θα εκραγούν και γενικά θα προκληθεί, τρόπον τινά, ένας παγκόσμιας κλίμακας κατακλυσμός. Πρόκειται για μια, υπόθεση μη αποδεκτή από την επιστημονική κοινότητα. Ωστόσο, τον Μάρτη του 2011, με τον σεισμό που κλόνησε την Ιαπωνία, ανακοινώθηκε επίσημα ότι μετατοπίστηκε ο άξονας περιστροφής της Γης. Το ερώτημα είναι: αυτό έγινε εξαιτίας του σεισμού ή μήπως αυτό προκάλεσε το τσουνάμι; Και ποια ήταν η αιτία του φαινομένου τελικά; Όσο προχωρώ στο θέμα, είμαι σίγουρος πως αντιλαμβάνεσαι πόσο σκοτεινό είναι.

Μια ακόμη θεωρία για την καταστροφή της Γης είναι οι «ηλιακές εκρήξεις» (ακολουθούνται από γεωμαγνητικές καταιγίδες) που θα πλήξουν τη Γη όσο πλησιάζουμε το 2012, και θα προκαλέσουν, κατ' αρχάς την καταστροφή των τηλεπικοινωνιακών και ηλεκτρικών συστημάτων, κατά δεύτερο λόγο την «ανάφλεξη» του πλανήτη, δηλαδή εκρήξεις ηφαιστείων, τσουνάμι, κ.ά. Με βάση επίσημες πληροφορίες που δημοσιεύονται στις εφημερίδες, πράγματι εντείνονται τα τελευταία χρόνια οι ηλεκτρομαγνητικές/ηλιακές καταιγίδες, χωρίς ωστόσο να έχουν καταγραφεί επιπτώσεις στη λειτουργία των δορυφόρων ή στις επίγειες τηλεπικοινωνίες.

Μια ακόμη υπόθεση που αφορά την επικείμενη καταστροφή (λες και δεν έφταναν οι άλλες), η οποία επίσης διεκδικεί επιστημονική αξιοπιστία είναι ότι ο Ήλιος πλησιάζει, ακολουθώντας την τροχιά του, στον κεντρικό Ήλιο του Γαλαξία, όπου υπάρχει η Μαύρη Τρύπα του Γαλαξία, ότι αυτό είναι ένα περιοδικό φαινόμενο καθότι ο Ήλιος περιστρέφεται κι αυτός ελλειπτικά γύρω από το κέντρο του Γαλαξία και ότι, αυτή η προσέγγιση του ηλιακού συστήματος στη Μαύρη Τρύπα είναι που θα προκαλέσει τις επικείμενες καταστροφές/ και αλλαγές.

Απόδειξη (αλλά μη εξακριβώσιμη από εσένα και 'μένα) γι' αυτό αποτελεί η εκπομπή «αχτίνων γάμμα» υπεριώδους ακτινοβολίας στη Γη, η οποία, εικάζεται πως δεν προέρχεται από τον Ήλιο και εντείνεται τις τελευταίες δεκαετίες (εν προκειμένω λοιπόν, οι ηλιακές – δηλαδή ηλεκτρομαγνητικές – καταγίδες δεν αποδίδονται στον ήλιο αλλά στον «ήλιο του ήλιου»). Και η οποία, είναι πιθανόν να προκαλεί τη θέρμανση του πλάνη, αυτή και όχι το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Άλλωστε, η θερμοκρασία αυξάνεται τα τελευταία χρόνια και στους άλλους πλανήτες του ηλιακού συστήματος, αυτό έχει μετρηθεί για τον πλανήτη Άρη π.χ. από το αστρονομικό παρατηρητήριο της Πετρούπολης (Πούλκοβο). Αν μη τι άλλο, τίθεται σε ισχυρή αμφισβήτηση τρόπον τινά η επίσημη θέση ότι για την αύξηση της θερμοκρασίας ευθύνονται οι εκπομπές των αυτοκινήτων κτλ. Διότι, ως γνωστόν, αυτοκίνητα και εργοστάσια και αεροπλάνα και τα λοιπά, δεν υπάρχουν στον Άρη, τον Δία, την Αφροδίτη... Τότε, γιατί αυξάνεται και εκεί η θερμοκρασία;

Επιστήμονες (όχι καταστροφολόγοι) έφθασαν στη διαπίστωση πως, τα τελευταία χρόνια, μετριέται – ως γνωστόν – αύξηση της θερμοκρασίας, η οποία όμως απέδειξαν πως δεν εξαρτάται από το ποσοστό ηλιοφάνειας. Τότε άρχισαν να αναρωτιούνται τι συμβαίνει: πώς μπορεί π.χ. να αυξάνεται η θερμοκρασία με συννεφιά;

Σημείο εκκίνησης λοιπόν αυτού του προβληματισμού (αλλά και της καταστροφολογίας) αποτέλεσαν έρευνες που έγιναν για τη διαπίστωση του φαινομένου «παγκόσμιας σκίασης» (global dimming), δηλαδή συννεφιάς από επίσημους φορείς. Πρόκειται για το φαινόμενο της σταδιακής μείωσης της παγκόσμιας άμεσης ακτινοβολίας στην επιφάνεια της Γης, που μετριέται εδώ και μερικές δεκαετίες και αποδίδεται στις εκπομπές των αεροπλάνων, που δημιουργούν νεφελώδεις σχηματισμούς στην ατμόσφαιρα αποκρύπτοντας τις ηλιακές ακτίνες. Π.χ., τις ημέρες μετά την 11^η Σεπτεμβρίου 2001, που απαγορεύθηκαν οι πτήσεις, μετρήθηκε από κλιματολόγους ότι αυξήθηκε ξάφνου η θερμοκρασία στις ΗΠΑ.: αυτό αποδόθηκε στη μείωση της σκίασης λόγω της απαγόρευσης των πτήσεων. Το φαινόμενο της «παγκόσμιας σκίασης» είναι αποδεχτό και σχετίζεται με το «φαινόμενο του θερμοκηπίου».

Βέβαια, υπάρχει και εναλλακτική ερμηνεία του φαινομένου. Γιατί η μετρήσιμη ακτινοβολία του ήλιου στην επιφάνεια της Γης μειώνεται ενώ η θερμοκρασία αυξάνεται; Διότι, υπεύθυνες για την αύξηση της θερμοκρασίας δεν είναι πλέον οι ακτίνες του ήλιου (που ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί αν φθάνουν ή όχι γιατί τον τυφλώνουν και τον καίνε) αλλά οι αόρατες «ακτίνες γάμμα» (ή κάποιας άλλης μορφής υπεριώδης ακτινοβολία) που προέρχονται από το κέντρο του Γαλαξία.

Γιατί όταν απαγορεύθηκαν οι πτήσεις στην Αμερική αυξήθηκε αμέσως η θερμοκρασία; Διότι –σ' αυτό έχουν δίκαιο οι μελετητές της «παγκόσμιας σκίασης»– σταμάτησαν εκείνες τις μέρες οι εκπομπές των αεροσκαφών, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η ηλιοφάνεια.

Οι συνωμοσιολόγοι θα προσέθεταν ωστόσο ότι σταμάτησαν τρόπο τινά και οι χημικοί ψεκασμοί της ατμόσφαιρας. Ψεκασμοί εξακριβώσιμοι στο γυμνό μάτι από τις «χημικές ουρές» των αεροπλάνων που δεν διαλύονται αμέσως (όπως θα συνέβαινε αν ήταν απλώς αεριωθούμενα) αλλά μένουν για ώρα στην ατμόσφαιρα. Ψεκασμοί χημικών ή βιολογικών παραγόντων, που ενδέχεται να αφορούν την προστασία της Γης απ' αυτήν την ακτινοβολία, ή αλλιώς την καθυστέρηση – το δυνατόν – της αύξησης της θερμοκρασίας και των παρεπόμενων καταστροφών που προμηγνύει.

Έτσι βέβαια, ανοίγεται ξάφνου ένα καινούριο θέμα, που καθιστά την κουβέντα μας

ακόμη πιο σκοτεινή: ποιοι είναι «οι αυτοί» που κάνουν τους ψεκασμούς και τι στόχο έχουν;

Πριν μπεις σιγά σιγά, στη συνωμοσιολογία όμως, ας τελειώσουμε πρώτα με την καταστροφολογία. Οι θιασώτες του δεύτερου είδους πηγών (επιστημονικές ενδείξεις) προστρέχουν και στο πρώτο είδος (αρχαία κείμενα) για να αποδείξουν πως τέτοιου είδους καταστροφές σαν τις προβλεπόμενες έχουν γίνει και στο παρελθόν. Δεύτερον, υπάρχουν και μερικοί εκ των «καταστροφολόγων» που ισχυρίζονται ότι δεν είναι καταστροφή αυτό που έρχεται αλλά συνειδησιακή αλλαγή. Μάλλον όχι πειστικά.

Γενικώς, πρόκειται για ένα πεδίο έμπλεο φόβου, απόγνωσης, φανατισμού και πίστης, ένα φαινόμενο «αποκαλυψιακό». Σ' αυτό τουλάχιστον, έχουν δίκαιο όσοι το κατηγορούν. Το «αντίπαλον δέος», οι επίσημοι φορείς που κατέχουν τις σχετικές αστρονομικές πληροφορίες για τη θέση της Γης, πού βρίσκεται ο ήλιος στην τροχιά του κι αν είναι κοντά στο κέντρο του Γαλαξία κτλ., οι φορείς που έχουν στη διάθεσή τους τις υποδομές για τη μέτρηση των φημολογούμενων εκπομπών ακτίνων γάμμα κτλ. τηρούν σιγή ιχθύος πάνω σε όλα αυτά, και τούτο σίγουρα δεν βοηθάει.

Ελπίζω τώρα να αναγνωρίσεις πως ο λόγος που μπήκες σ' αυτά τα σκιώδη μονοπάτια, είναι ακριβώς για να προστατευτείς από τον φανατισμό και την παράνοια της εποχής, μέσα από την πληροφόρηση. Όσο περνάει ο καιρός, τα θέματα αυτά θα γίνονται όλο και πιο φλέγοντα, θα συζητιούνται όλο και πιο έντονα, θα διχάζουν όλο και περισσότερο. Στόχος μας είναι η άρση του διχασμού μέσα από την ανάλυση, την κριτική σκέψη, τον Λόγο.

5.3. Να αντιμετωπίσεις ψύχραιμα τη συνωμοσιολογία

Ίσως έχεις ήδη αρχίσει να υποψιάζεσαι πως τα δύο «στρατόπεδα» αυτά (καταστροφολόγοι/συνωμοσιολόγοι από τη μία πλευρά, αντι-καταστροφολόγοι/αντι-συνωμοσιολόγοι από την άλλη πλευρά) δεν εμπνέουν εμπιστοσύνη. Γι' αυτόν το λόγο, μέσα από το Κοσμο-ρεύμα ανοίγεται ένα πεδίο με στόχο να προασπιστεί η ελεύθερη σκέψη απέναντι στα δύο αυτά συγκρουόμενα στρατόπεδα.

Ας εξετάσουμε όμως εν συντομία και τις συνωμοσιολογικές παραμέτρους της καταστροφολογίας: Υπάρχει μία ελίτ η οποία γνωρίζει για την επερχόμενη καταστροφή εδώ και πολλά χρόνια (άλλωστε, εδώ και δεκαετίες, μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο έχει κατακτήσει τον πλανήτη). Στρατολογεί ανθρώπους που στη συνέχεια χρησιμοποιεί σε καίριες θέσεις, μέσα από τα διάφορα πλοκάμια της, τις μυστικές εταιρείες. Εδώ και μερικά χρόνια, προετοιμάζεται εντατικά για να προστατευθεί από την καταστροφή. Χτίζει υπόγειες βάσεις σε πολλές χώρες, για να κατοικήσει σ' αυτές για το χρονικό διάστημα που υπολογίζει πως θα χρειαστεί να προστατευθεί από τα ακραία φαινόμενα του κατακλυσμού.

Σαν να μην έφθανε αυτό, η παγκόσμια ελίτ έχει και μία κρυφή «ατζέντα» για μετά τον κατακλυσμό: συγκεκριμένα, μετά από τον – προβλεπόμενο – αφανισμό περί των έξι δισεκατομμυρίων κατοίκων (θα μείνουν περί τα 500 εκατομμύρια, όσοι δηλαδή αποτελούν την ελίτ και τα «τσιράκια» της), θα ιδρυθεί ένα απολυταρχικό παγκόσμιο κράτος που θα ελέγχει απόλυτα όλους επιβιώσουν (έχω αρχίσει να αναρωτιέμαι τι κίνητρο έχουν να το θέλουν).

Σταματώ και ξεφυσάω.

Υπάρχουν αποδείξεις γι' αυτά; Δεν θα σπαταλήσω το χρόνο σου με αμφισβητούμενες πληροφορίες, όπως π.χ. το γράμμα ενός Νορβηγού πολιτικού που δημοσίευσε το 2008 το site «project Camelot», στο οποίο ο εν λόγω – ανώνυμος φυσικά – πολιτικός προειδοποιεί για το επικείμενο τέλος του κόσμου και τις πυρετώδεις προετοιμασίες που γίνονται γι' αυτό. Αυτό που με προβληματίζει όταν βρίσκομαι αντιμέτωπος με τέτοιου είδους πληροφορίες είναι: αν πρόκειται για φάρσα, πόση νοσηρότητα μπορεί να διαθέτει κανείς για να την κάνει; Διότι, αν μη τι άλλο, φάρσα θα πει γελάω.

Θα αναφερθώ σε πραγματικές και εξακριβώσιμες ενδείξεις για τα παραπάνω (καταστροφολογικά κυρίως): Σε νορβηγικό νησί πλησίον της Ανταρκτικής (ονόματι Σπίτσμπεργκεν), ολοκληρώθηκε το 2008 η «Παγκόσμια Δεξαμενή Σπόρων» (Global Seed Vault) απ' όλες τις καλλιέργειες του πλανήτη, με στόχο τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Μέχρις εδώ όλα καλά: χρήσιμο και απαραίτητο. Γιατί όμως, επιλέχθηκε να φτιαχτεί εκεί, στο τέλος του κόσμου; Γιατί ο σχεδιασμός της προβλέπει την προστασία της από κάθε λογής θεομηνίες και κατακλυσμούς;

Η πληροφορία για την κατασκευή υπόγειων βάσεων από πλευράς της αμερικανικής κυβέρνησης και δη με ταχύτατους ρυθμούς είναι επίσης εξακριβώσιμη: σε σχετικό ντοκιμαντέρ της Αμερικανικής τηλεόρασης του 2010 («Conspiracy theory» στο κανάλι «Trutv»), εμφανίζεται αρχιτέκτονας υπόγειων έργων (ονόματι Μπράιαν Κάμντεν) που παραδέχεται ότι η κυβέρνηση κατασκευάζει πυρετωδώς υπόγειες εγκαταστάσεις και γι' αυτό αγοράζει σωρηδόν τις απαραίτητες για τις εκσκαφές εκρηκτικές ύλες και φίλτρα εξαερισμού.

Ένδειξη γι' αυτό αποτελεί και το γεγονός πως, ιδιωτικές εταιρείες έχουν αρχίσει να κατασκευάζουν μεγάλες υπόγειες πολιτείες στην Αμερική (για χιλιάδες ανθρώπους) και να πωλούν για 100.000 δολάρια την κάθε θέση σ' αυτές: όχι όμως σε οποιονδήποτε, αλλά αφού εξετάσουν τα χαρακτηριστικά του καθενός που αιτείται (επάγγελμα, ηλικία, κατάσταση υγείας κτλ.). Αναφέρομαι σε υπόγειες πολιτείες με όλες τις ανέσεις, κινηματογράφους, πισίνες, ιατρεία, και με την πρόβλεψη να μείνουν εκεί οι «επιβιώσαντες» για μήνες πολλούς συνεχόμενους (τρόφιμα, εξαερισμός κτλ.). Το διαφημιστικό μότο μάλιστα σχετικής εταιρείας, είναι: «Δεν έβρεχε καν όταν ο Νώε έχτισε την Κιβωτό».

Οι εταιρείες αυτές κορυφώνουν τα έργα τους ως το 2012.

Αρχικά σκέφθηκα πως αυτή είναι μία αμερικανική μόδα-φοβία, όπως ήταν και η αντίστοιχη με τα πυρηνικά καταφύγια το διάστημα του Ψυχρού Πολέμου και της πυρηνικής απειλής. Μετά όμως, ψάχνοντας κι άλλο, έπεσα πάνω στην πληροφορία πως, και στη Μόσχα, και μάλιστα με δημόσια έξοδα, χτίζονται επειγόντως υπόγεια καταφύγια με πρόσχημα την προστασία από πιθανούς βομβαρδισμούς (από ποιους;), με χρονικό ορίζοντα να έχουν ολοκληρωθεί τα έργα το 2012.

Τέλος, μία ένδειξη σοβαρή και αδιαμφισβήτητη θα είναι το να απαντήσουμε στο ερώτημα: έχουν ενταθεί οι φυσικές καταστροφές τα τελευταία χρόνια; Η απάντηση σ' αυτό είναι καταφατική: από το 2004 έως τον Απρίλη του 2011 είχαν γίνει οχτώ τσουνάμι (δύο από τις αρχές του 2011 ως τον Απρίλιο). Εφτά είχαν γίνει το διάστημα 1900-1950 και δώδεκα το διάστημα 1950-2000. Παλαιότερα (τον 18^ο και τον 19^ο αιώνα) που καταγράφονταν τα ακραία φυσικά φαινόμενα, γίνονταν γύρω στα εφτά ανά αιώνα. Αυτά τα στοιχεία δείχνουν πως ο πλανήτης έχει εισέλθει, ειδικά τα τελευταία χρόνια, σε φάση πολύ έντονης σεισμικής δραστηριότητας, που για μας (εμένα και 'σένα) πια σημαίνει ηλεκτρομαγνητικών αλλαγών.

5.4. Να κοιτάξεις πίσω στην Ιστορία

Αποτελεί κοινή διαπίστωση πως ο τρόπος ζωής μας οφείλει να αλλάξει διότι απειλεί τον πλανήτη, η ξέφρενη αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού απειλεί τη βιοοικολογία, την πρόσβαση σε φυσικές πηγές (κατ' αρχήν νερό), η βιοποικιλότητα έχει πληγεί, η δυνατότητα παραγωγής τροφής μειώνεται, κ.ο.κ.

Τι σημαίνουν αυτά για το σήμερα και το αύριο;

Ας κάνουμε ένα ταξίδι στο χρόνο, η Ιστορία κρύβει πάντα τις απαντήσεις: το καλοκαίρι του 1914, ξέσπασε ο Πρώτος Παγκόσμιος πόλεμος. Εξαιτίας του Πρώτου Παγκοσμίου πολέμου, έγινε ο Δεύτερος. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, ο κόσμος άλλαξε ολοσχερώς: η Ευρώπη ξαναχτίστηκε από τα ερείπια, διαλύθηκαν τελειωτικά οι αυτοκρατορίες της, γίναν τα σύγχρονα κράτη, φτιάχτηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση (ήταν και όραμα του Χίτλερ, παρεμπιπτόντως) κτλ.

Φανταστείτε λοιπόν ανθρώπους να συζητούν για το μέλλον του κόσμου το 1911, εκατό χρόνια πριν. Τι θα μπορούσαν να φανταστούν ότι τους περίμενε, κι ότι θα συνέβαινε στον αιώνα τους;

Αν γυρίσουμε κι άλλα εκατό χρόνια πίσω, φτιάχνουμε ένα μοτίβο. Από το 1803 ως το 1815, κράτησαν οι Ναπολεόντειοι Πόλεμοι, με αποκορύφωμα ίσως την εκστρατεία στη Ρωσία (1812). Ο Ναπολέων, για ένα βραχύβιο διάστημα, έγινε ο πρώτος «πλανητάρχης»: Διοικούσε όλη την Ευρώπη. Όσες χώρες κατέκτησε, απέκτησε την αποδοχή του λαού τους: ουσιαστικά βρέθηκε να υλοποιεί και να διαδίδει τα ιδανικά της γαλλικής επανάστασης (κι ας ήταν Κορσικανός). Άλλαξε το σύνταγμα στις ευρωπαϊκές χώρες, έκανε αλλαγές αδιανόητες ως τότε, με βάση τον ναπολεόντειο κώδικα: κατήργησε τα κληρονομικά προνόμια, έθεσε σε ισχύ την ανεξιθρησκία, επέτρεψε το διαζύγιο. Λίγο είναι ίσως γνωστό, αλλά ήταν ο Ναπολέων και δη στα χρόνια των πολέμων, που έδωσε μορφή στον 19^ο αιώνα: δημιούργησε το πεδίο της πάλης ανάμεσα στη μοναρχία και τον φιλελευθερισμό, την παράδοση και την πρόοδο, την ευρωπαϊκού τύπου αυτοκρατορία και το αναδυόμενο αστικό κράτος, που θα οδηγήσει στους παγκόσμιους πολέμους του 20^{ου} αιώνα.

Ας γυρίσουμε πίσω στο χρόνο, στην πρωτοχρονιά του 1800. Μπαίνει ένας νέος αιώνας. Οι Ευρωπαίοι εορτάζουν. Η κατάσταση στη Γαλλία έχει κάπως εξομαλυνθεί. Κάποιων οι ψυχές βράζουν, αλλά μάλλον στα κρυφά. Η ευρωπαϊκή μοναρχία σκοπεύει να καταπνίξει τις νέες ιδέες, να ξαναφέρει τη μοναρχία στη Γαλλία.

Αλήθεια, θα μπορούσε κάποιος να γνωρίζει τότε, τι επρόκειτο να συμβεί; Πως θα εμφανιστεί ένας «τρελός» Κορσικανός που θα αυτοχρίσει πανευρωπαϊκός Αυτοκράτορας και θα αναγκάσει στη συνέχεια και τον Πάπα να τον χρίσει; Που θα πιάσει στα χέρια του τον αιώνα και θα τον στρέψει εκεί που θέλει;

Αμφιβάλλω.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και τώρα. Ο σημερινός τρόπος ζωής, το σημερινό μοντέλο εξουσίας δεν είναι πια βιώσιμα. Είναι θέμα χρόνου (ελάχιστου) να τροχοδρομηθεί ο αιώνας, όπως οι δυο προηγούμενοι, με κάποιο (ή κάποια) συμβάν (συμβάντα), που, για άλλη μια φορά, θα κλονίσουν συθέμελα βαθιά εδραιωμένες βεβαιότητες ταυτισμένες με την ευρέως αποδεκτή «πραγματικότητα».

5.5. Για να αντιμετωπίσεις άφοβα τι συμβαίνει

Τι πρόκειται να συμβεί; Κατά πόσον έχουν βάση οι ισχυρισμοί περί της επικείμενης καταστροφής; Εξετάσαμε τις δύο κατηγορίες δυτικών ανθρώπων όσον αφορά τη θέση τους πάνω στο θέμα (όσο περνάει ο καιρός, όλοι θα αναγκαστούν να πάρουν θέση).

Ιδρύουμε εδώ – εμείς οι δυο – μια τρίτη κατηγορία: σκεπτόμενων ανθρώπων που προσπαθούν να αφομοιώσουν τις πληροφορίες, χωρίς πανικό, χωρίς φόβο και χωρίς φανατισμό.

Πιστεύω πως για να το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να αξιοποιήσουμε το Κοσμο-Ρεύμα. Βάζοντας τη νέα κοσμοθέαση που μόλις φτιάξαμε απέναντι στην καταστροφολογική εξίσωση, ίσως τα πράγματα ξεκαθαρίζουν: από πολλές πλευρές, έρχονται πληροφορίες για επικείμενη αλλαγή στο ηλεκτρομαγνητικό πεδίο της Γης. Αυτή η αλλαγή, σε ό,τι κι αν οφείλεται, είτε είναι φυσικό φαινόμενο είτε αστρονομικό είτε επαλήθευση προφητείας είτε ο,τιδήποτε, νομίζω πως έχεις πειστεί πια πως, αν γίνει πράγματι, θα αλλάξει παντελώς και τον κόσμο γύρω μας, την αντίληψή μας για την πραγματικότητα.

Ας πιάσουμε και από μιαν άλλη πλευρά το θέμα, πιο πραγματιστική: σε κάθε εποχή, η εξουσία, η άρχουσα τάξη έφτιαχνε μια αντίληψη για την πραγματικότητα και τη μοίραζε στους «υπηκόους» της.

Ο Μεσαίωνας είναι π.χ. μια εποχή που η αντίληψη για την πραγματικότητα ελέγχεται από την Εκκλησία. Βασικό χαρακτηριστικό της είναι ο χλιασμός, η πίστη στην έλευση της χλιετούς Βασιλείας του Θεού στη Γη. Ουσιαστικά, αναφέρομαι στην πίστη στην επικείμενη «Αποκάλυψη». Στην πίστη στο τέλος του Κόσμου. Στην πίστη στην καταστροφή. Δηλαδή, αναφέρομαι στην καταστροφολογία που συζητούσαμε πριν. Η καταστροφολογία αποτέλεσε εγγενές χαρακτηριστικό του μεσαιωνικού Χριστιανισμού. Σε βαθμό που, το τέλος του Μεσαίωνα σηματοδότησε και το τέλος του χλιασμού: οι δοξασίες περί του τέλους του Κόσμου βαθμηδόν σβήσανε. Όσο συνέβαινε αυτό, ο Μεσαίωνας έδινε τη θέση του στην Αναγέννηση.

Το τέλος του Μεσαίωνα, όπως αποδεικνύει και ο Γκόντφρεν Χίγκινς στην *Ανακάλυψη* άρχισε να σημαίνει όταν πέρασαν τα χίλια χρόνια από τη γέννηση του Ιησού και η «Αποκάλυψη» δεν συνέβη. Τότε μάλιστα ξεκίνησαν και οι Σταυροφορίες: οι ιππότες – όπως και οι προσκυνητές – θέλανε να βρεθούν στην Ιερουσαλήμ για να προλάβουν την έλευση του Μεσσία. Γι' αυτό και άρχισαν τότε (και όχι πριν π.χ.) τους κατακτητικούς πολέμους αυτούς. Όσο περνούσαν οι εκατονταετίες, το θρησκευτικό σύστημα που πρόσβενε πως, κάθε έξι χιλιάδες χρόνια και μετά από δέκα «Εσταυρωμένους-Σωτήρες» ερχόταν ο Θεός στη Γη και η Γη γινόταν Παράδεισος για χίλια χρόνια έπαυε να είναι πειστικό, διότι δεν ερχόταν η Δευτέρα Παρουσία όπως ευαγγελίζονταν οι πράκτορές του. Έσβησε εν τέλει στο αίμα, καθώς όσοι το ασπάζονταν φανατικά σφαγιάστηκαν από την παπική εξουσία.

Για παράδειγμα, οι κάτοικοι της πόλης Μπεζιέ (Beziers) της επαρχίας Λανγκουεντόκ της νοτιοανατολικής Γαλλίας δέχθηκαν το 1209 επίθεση σταυροφορικού στρατού υπό την εξουσία παπικού εκπροσώπου. Με δική του απόφαση, σκοτώθηκαν όλοι (20.000 άνθρωποι) από τον στρατό του Πάπα για να εξαλειφθούν οι Καθαροί που κρύβονταν εκεί. Ο ίδιος δήλωσε σχετικά, για να δικαιολογήσει τη σφαγή των αθώων: ο Θεός θα ξεχωρίσει τους δικούς του.

Ίχνη των «Καθαρών» και της κοσμοθέασής τους (περί της έλευσης της Βασιλείας του Θεού και της καταστροφής του Κόσμου) βρίσκουμε και στους «Ναΐτες Ιππότες»,

παράλληλο θρησκευτικό φαινόμενο (ιδρύθηκαν το 1119): το θρησκευτικό μυστικιστικό τάγμα που, με την πρόφαση της προστασίας των Άγιων Τόπων, έφθασε να ασκεί τεράστια επιρροή στους – χρεωμένους σ’ αυτό – Ευρωπαίους ηγέτες (ο παραλληλισμός με τους σημερινούς τραπεζίτες είναι εμφανής).

Βέβαια, και το τάγμα των «Ναϊτών» είχε κακό τέλος: θεωρήθηκαν αιρετικοί και φυλακίστηκαν το 1307, στη συνέχεια βασανίστηκαν από την Ιερά Εξέταση και κήκαν στην πυρά ως «αιρετικοί». Μ’ αυτές τις «καθάρσεις», άλλαξε «πραγματικότητα» και ο Κλήρος: έπαυσαν να πιστεύουν στο επικείμενο τέλος του κόσμου, ασπάστηκαν μία πιο μετριοπαθή θρησκευτική έποψη.

Όσοι ωστόσο πιστεύανε φανατικά στην προηγούμενη κοσμοθέαση, αυτήν που προήγγειλε το τέλος του κόσμου, τη ζήσανε: σκοτώθηκαν και βίωσαν το – δικό τους τουλάχιστον – τέλος του κόσμου, την επαφή τους με το Θείο. Επίσης, αν μιλήσουμε και για τον γενικό πληθυσμό και όχι μόνον τους αιρετικούς ή τις μυστικές ομάδες, θα διαπιστώσουμε το σκοταδιστικό κλίμα της αναμονής του τέλους του κόσμου της εποχής εκτονώθηκε και τροφοδοτήθηκε (αλλά και για πολλούς ανθρώπους ίσως επιβεβαιώθηκε) από τις επιδημίες που ξεσπούσαν στην Ευρώπη τις εκατονταετίες στις οποίες αναφέρομαι. Αποκορύφωμα αποτέλεσε ο Μαύρος Θάνατος, η επιδημία της βουβωνικής πανώλης. Κορυφώθηκε το 1348-1350. Αποδεκατίστηκε το 30 με 60% του ευρωπαϊκού πληθυσμού.

Σήμερα, απλώνεται και πάλι ένα σκοταδιστικό κλίμα καταστροφολογίας. Επιδιώκω να φτιάξουμε λογικές αντιστάσεις εναντίον του. Επίσης, συμβαίνει κάτι ακόμη, που θυμίζει την περίοδο: η εξουσία καταρρέει μοιράζοντας χρέη, όπως οι Ναΐτες. Ταυτόχρονα καταρρέει και η αντίληψη της πραγματικότητας που έχει διαδώσει. Αντίληψη στην οποία η καταστροφή και η καταστροφολογία είναι εγγενή χαρακτηριστικά: αδύνατον είναι άλλωστε να δυτικοποιηθεί ο πλανήτης χωρίς την καταστροφή του. Η πληροφόρηση από τα παραδοσιακά κανάλια ενημέρωσης μοιάζει όλο και περισσότερο λες και υπαγορεύεται από ένα λεφούσι από τρομαγμένους και τρομαχτικούς ιερείς του Μεσαίωνα, που προσπαθεί να «φοβίσει» όσο το δυνατόν περισσότερους, για να τους πείσει να μείνουν υπό τον έλεγχό της έως το τέλος.

Ας μην ξεχνάμε π.χ. πως το φαινόμενο 2012 «λανσαρίστηκε» και από το Χόλλυγουντ, προκαλώντας μόδα, συζητήσεις, τεράστια ώθηση στο θέμα που κανένας μεμονωμένος αυτόκλητος προφήτης-έμπορος της καταστροφής δεν θα ονειρευόταν πως θα του χάριζαν. Σαν δωρεάν διαφήμιση για προβληματισμένους ανθρώπους που σπεύσανε να τον ακούσουν και κυρίως να τον πληρώσουν. Το ίδιο ισχύει και με την οικονομική κρίση: όσο εντείνεται, το κασέ των συνωμοσιολόγων (αλλά και των αντι-συνωμοσιολόγων) θα αυξάνεται.

5.6. Και τι θα συμβεί

Χρειάζεται ανοιχτό μυαλό και άφοβη σκέψη για να αποδεχθεί κανείς τι θα συμβεί. Πρώτο βήμα: υπάρχουν ενδείξεις πως επίκεινται φυσικές καταστροφές, σαν αυτές άλλωστε που ήδη γίνονται (σεισμός της Ιαπωνίας τον Μάρτιο του 2011, καταστροφικές πυρκαγιές στη Ρωσία τον Αύγουστο του 2010, κ.ο.κ.). Δεύτερο βήμα: οι πληροφορίες αυτές ωστόσο, αφορούν μια συγκεκριμένη αντίληψη της πραγματικότητας, αυτήν της καθεστηκυίας τάξης που πέφτει, η πτώση της οποίας κορυφώνεται μαζί με την

προβλεπόμενη «καταστροφή».

Αυτό που έχει να κάνει κανείς μάλλον είναι απλό: όταν σφαγιάστηκαν οι 20.000 κάτοικοι της πόλης Μπεζιέ της Γαλλίας το 1209 από τον στρατό των Σταυροφόρων λόγω των αιρετικών που ζούσαν εκεί, σκοτώθηκαν πολλοί αθώοι, που δεν είχαν ασπασθεί την πίστη των Καθαρών αλλά βρέθηκαν σε λάθος μέρος τη λάθος χρονική στιγμή.

Αν αποφάσισες να λάβεις υπόψη σου τα παραπάνω, αν αισθάνεσαι ήδη ότι έρχεται μια κοσμική αλλαγή, ότι μπορούν αρκετοί να ενταχθούν στο Κοσμο-Ρεύμα, τότε πρέπει μάλλον να πάρεις και εσύ τα μέτρα σου: να απομακρυνθείς (νηφάλια, χωρίς πανικό και με απλά και γρήγορα βήματα) από την πραγματικότητα που συνιστά ο υπερχρεωμένος οικονομικά και χρεοκοπημένος ηθικά κόσμος γύρω μας. Ο βαθμός στον οποίο θα το κάνεις (είτε λάβεις ως συμβολικά είτε ως πραγματικά όλα αυτά) είναι που θα καθορίσει και το πόσο θα προστατευθείς από την καταστροφολογία τη σύμφυτη με την κυρίαρχη πραγματικότητα.

Πού μπορεί να φθάσει αυτή η αμφισβήτηση μέσα σου, τι νέες αξίες να γεννήσει και ποιους νέους δρόμους να χαράξει στη ζωή σου (ή υπάρχοντες δρόμους επιβεβαιώνει αυτήν τη στιγμή), είναι ζήτημα πια δικό σου.

Wikiwave

Εδώ έχω συγκεντρώσει σε λήμματα ορισμένα θέματα που ίσως σε ενδιαφέρει να τα ψάξεις κι άλλο. Γίνονται παραπομπές σε λήμματα της wikipedia, on line βιβλία, εκδοθέντα βιβλία, on line ντοκιμαντέρ. Τα λήμματα παρουσιάζονται αλφαβητικά.

Αμφιβάλλω

Και καλά κάνεις. Σου προτείνω να ψάξεις κατ' αρχάς το υλικό που παρουσιάζεται στα παρακάτω λήμματα. Επίσης, σε συμβουλεύω να αρχίσεις να διαβάζεις βιβλία σύγχρονα εκλαϊκευμένης φυσικής και σχετικής με το καινούργιο σκεπτικό θεματολογίας, γραμμένα από επιστήμονες και σοβαρούς ανθρώπους και όχι New Age κομπογιαννίτες (υπάρχουν πολλά), για να σταματήσει να σε απασχολεί ό,τι αμφισβητείς, έχοντας στο νου σου να απαντήσεις στο ερώτημα: «τι σημαίνουν αυτά όλα για εμένα και τον κόσμο γύρω μου;». Τότε, πιστεύω πως θα φθάσεις ξανά στο Κοσμο-Ρεύμα, και μάλιστα πλουσιότερος σε γνώση και πεποίθηση. Ή αν θες, διάβασε βιβλία που αφορούν στην ιστορία της επιστήμης, της τεχνολογίας, της κοινωνίας με το καινούργιο σκεπτικό: ο σημερινός κόσμος προέκυψε από εκτροχιασμό της επιστημονικής προόδου και παράδοσή της στα τραπεζικά και οικονομικά συμφέροντα. Η μηχανιστική προσέγγιση του κόσμου, που γέννησε την ατμομηχανή και τη βιομηχανία, έχει ξεπεραστεί από τα τέλη του 19ου αιώνα με τα πειράματα του ηλεκτρισμού. Ο ηλεκτρισμός, η ανακάλυψη του ατόμου, η σχετικότητα, γέννησαν μια νέα φυσική φιλοσοφία, η οποία γεννά έναν συναρπαστικό και εύπλαστο κόσμο γύρω μας. Δεν κατάφερε ωστόσο αυτή η νέα φυσική φιλοσοφία να επηρεάσει τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο, που παραμένει παγιδευμένος, εξαιτίας του τραπεζικού συστήματος και του παγκοσμιοποιημένου, μονοπωλιακού καπιταλισμού, περίπου στο 1890.

Βιβλία συγκεκριμένα δεν θα σου προτείνω για γενικό διάβασμα. Υπάρχουν πολλές πηγές σε κάθε λήμμα, βιβλία που μπορείς να παραγγείλεις, άλλα που μπορείς να διαβάσεις on line ή να αποκτήσεις ως ψηφιακά αρχεία δωρεάν, λήμματα της wikipedia, ντοκιμαντέρ που μπορείς να παρακολουθήσεις on line κ.ά. Καλύτερα να διαλέξεις εσύ τι σου προκαλεί περισσότερο ενδιαφέρον, ή να αρχίσεις τη δική σου έρευνα αναζητώντας να επαληθεύσεις το καινούργιο σκεπτικό.

Ανακάλυψη

Δίτομο έργο 1436 σελίδων υπό τον Βρετανό Γκόντφρεϋ Χίγκινς. Εκδόθηκε το 1836 σε έκδοση 200 αντιτύπων. Στοιχειοθετήθηκε ξανά και τυπώθηκε εν μέρει το 1878 στο Λονδίνο, ενώ πλήρης έκδοση του έργου ξανάγινε το 1927 στη Νέα Υόρκη σε 350 αντίτυπα. Στη συνέχεια, 500 αντίτυπα τυπώθηκαν για τις ΗΠΑ και 500 για τη Βρετανική Κοινοπολιτεία το 1965. Έως τη σημερινή εποχή των ψηφιακών «print on demand» αντιτύπων, όπου μπορεί κανείς να παραγγείλει αναπαραγωγή σε σκληρό εξώφυλλο οποιουδήποτε βιβλίου χωρίς δικαιώματα από εξειδικευμένους εκδοτικούς οίκους αντίτυπο της *Ανακάλυψης*, έως και να κατεβάσει δωρεάν το ψηφιακό αρχείο και να το διαβάσει στον υπολογιστή του ή σε e-reader, η *Ανακάλυψη* ήταν ένα βιβλίο σπάνιο και δυσεύρετο. Αυτό έχει σημασία μεγάλη, διότι, όπως έθιξε ένας αναγνώστης/ μελετητής (εν προκειμένω δεν μπορεί παρά να είναι κανείς και τα δύο) του έργου του Γκόντφρεϋ Χίγκινς, αν είχε διαδοθεί η *Ανακάλυψη* ο Δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος θα είχε αποφευχθεί.

Το έργο έχει υπότιτλο: «Μια προσπάθεια να αποκαλυφθεί το πέπλο της Ίσιδος, ή μια έρευνα πάνω στη προέλευση όλων των Γλωσσών, Εθνών και Θρησκειών». Η υπόθεση εργασίας του είναι η ακόλουθη:

- όλες οι γλώσσες έχουν κοινή πηγή μία παγκόσμια πρωτογλώσσα που γραφόταν κάποτε με ιδεογράμματα ή ρούνους ή ιερογλυφικά, που αντιστοιχούσαν σε ονόματα δένδρων και φυτών. Η γλώσσα αυτή ήταν προνόμιου του ιερατείου, δεν μπορούσαν να τη διαβάσουν όλοι. Στη συνέχεια, αναπτύχθηκαν οι γλώσσες έκτοτε από την κοινή αυτήν αφετηρία σαν ακτίνες ενός τροχού. Σε σημείο μάλιστα να μοιάζουν σήμερα διαφορετικές, ενώ έχουν κοινή ρίζα (πβ. π.χ. λατινογενείς γλώσσες, πόσο μοιάζουν π.χ. ιταλικά και ισπανικά, αγγλικά και γερμανικά).

- όλες οι θρησκείες έχουν κοινή αφετηρία μία πρωταρχική θρησκεία που εξύμνυε την ισορροπία ανάμεσα στη θηλυκή («Joni») και την αρσενική («Juda») θεϊκή φύση. Συνέβη θρησκευτικό σχίσμα και χωρίστηκαν οι φυλές σε «Ιωνες» που λάτρευαν τη γυναικεία θεότητα, και «Ιουδαίους» που λάτρευαν την αρσενική. Κατά τον Χίγκινς π.χ., η *Ιλιάδα* είναι ένα θρησκευτικό ποίημα, συμβολικό και αποκρυφιστικό, στο οποίο η Ωραία Ελένη δεν είναι πραγματικό πρόσωπο αλλά σύμβολο της γυναικείας θεότητας που κλέβουν οι Τρώες («Juda») από τους Έλληνες («Joni»). Λάτρεις της γυναικείας θεϊκής δύναμης ήταν και οι Κέλτες. Οι δύο αυτές θεότητες προέκυψαν από την τριαδική φύση του Θεού, η οποία αναλύεται σε: ο Δημιουργός (αρσενικό), ο Διατηρητής (θηλυκό), ο Καταστροφέας (από τον οποίο, μάλιστα, προέκυψε η αρνητική πλευρά του Θεού, ο Διάβολος).

- όλες οι φυλές έχουν κοινή καταγωγή από την περιοχή της Ινδίας πλησίον του όρους του Θιβέτ. Οι πρωταρχικοί αυτοί «Ινδοί» μετοίκησαν προς την Ευρώπη (βλ. «Ινδοευρωπαίους»).

Αυτές τις υποθέσεις εργασίας αναζητά ο συγγραφέας να επαληθεύσει απ' άκρη σ' άκρη του πλανήτη: μέσα από την ιστορία λαών όπως οι Ετρούσκοι, οι Πέρσες, οι Αιγύπτιοι, οι Χαλδαίοι, οι Φοίνικες, οι Βαβυλώνιοι, τα Βόρεια Φύλα, οι Έλληνες, οι Ιουδαίοι, κτλ. Ανατρέχει σε πρωτογενείς πηγές της αρχαιότητας, γραμμένες στα ελληνικά, τα λατινικά και τα εβραϊκά, γλώσσες που κατέχει. Επίσης, αναφέρεται συστηματικά στη φιλολογία των αρχαιολογικών και εθνολογικών ερευνών της εποχής του, οι οποίες είναι ωστόσο στα σπάργανα.

Κατά τη διάρκεια της έρευνάς του, αποκαλύπτει βαθμηδόν διάφορα καινούργια δεδομένα:

- Θεμελιώνει, μέσα από την επεξεργασία αρχαίων πηγών και ανθρωπολογικά ευρήματα σύγχρονά του την – ευρύτατα διαδεδομένη στην εποχή του – θεωρία περί Κατακλυσμού

- Αναδεικνύει πως, υπήρχε από αρχαιοτάτων χρόνων ένα «ιερατείο», μια κλειστή κάστα «μνημένων» στη θρησκεία (που ήταν αδύνατον να ξεχωρίσεις από την επιστήμη και τη φιλοσοφία) η οποία κυβερνούσε, με τη δύναμη της Γνώσης. Από την αρχαία Αίγυπτο και τη δύναμη των ιερέων πάνω στον Φαραώ, στην Ελλάδα και την επιρροή των μαντείων, στον Καίσαρα-θρησκευτικό ηγέτη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας από τον οποίο προέκυψε ο Πάπας, ως τον 20ό αιώνα και τον Ρασπούτιν και την επιρροή που ασκούσε στον Τσάρο Νικόλαο τον δεύτερο και τη γυναίκα του Αλεξάνδρα, ουσιαστικά επαληθεύεται μια αιώνια επαναλαμβανόμενη ιστορία που μας φέρνει και ως τις μέρες μας, το σκάνδαλο του Βατοπέδιου, την ιστορία του «Εφραίμ» και των πολιτικών του φιλοδοξιών. Ένα μοτίβο της σχέσης αποκρυφισμού και πολιτικής εξουσίας που μοιάζει διαχρονικό, παλαιό όσο οι ανθρώπινες κοινωνίες, οι πρωτόγονες φυλές που

συναθροίζονταν πίσω από τον μάγο-σαμάνο.

- Φέρνει στην επιφάνεια ένα αξιοπερίεργο θρησκευτικό/ χρονολογικό σύστημα, του οποίου τα ίχνη επαληθεύει σε διάφορα μέρη του πλανήτη. Σύμφωνα μ' αυτό, ο κάθε λαός ανέμενε έναν Μεσσία κάθε εξακόσια χρόνια. Στη συνέχεια, με τη συμπλήρωση δέκα «μεσσιών», ανέμεναν την έλευση της χιλιετούς βασιλείας του Θεού στη Γη (βλ. και λήμμα «χιλιασμός»). Τη γέννηση του Μεσσία ο Χίγκινς την ερμηνεύει μάλιστα και αστρονομικά, βάσει ενός φαινομένου που αφορά τη θέση του Ήλιου και της Σελήνης στο εαρινό ηλιοστάσιο (25 Μαρτίου), ημέρα σύλληψης του Μεσσία διά «αγγελικού» ή αιθέριου τρόπου. Η γέννησή του συμβαίνει πάντα στο χειμερινό ηλιοστάσιο (25 Δεκέμβρη) εννέα μήνες αργότερα. Ο Μεσσίας θεωρείται «Χριστός». Ο Χίγκινς τη λέξη αυτήν τη μεταφράζει ως «καλός», ισχυριζόμενος πως είναι η ίδια με τη λέξη «χρυσός» (δηλαδή Ήλιου υιός), δεδομένου ότι το «σ» και το «τ» ήταν γράμματα που αντικαθιστούσαν συχνά το ένα το άλλο. Βλ. π.χ. το αγγλικό «t», το οποίο στην τελευταία συλλαβή της λέξης attention διαβάζεται «σ». Ο Χίγκινς ισχυρίζεται πως ο τίτλος «Χριστός» δεν ανήκε αποκλειστικά στον Ιησού, ούτε το μαρτύριο της Στάυρωσης. Τα αναζητεί και τα ανακαλύπτει στον Κρίσνα (που σημαίνει «Χριστός», ενώ σύμφωνα με κάποιες παραδόσεις, πράγματι σταυρώθηκε. Επίσης, εσταυρωμένο θεωρεί και τον Προμηθέα (βλ. *Προμηθέας Δεσμώτης*), σε κάποιες αιγυπτιακές παραδόσεις, ως εσταυρωμένος παρουσιάζεται ο θεός Όρος κ.ά.

Μου κατέστη αδύνατο να ελέγξω τις ανεξάντλητες πηγές αυτού του τιτάνιου έργου. Αδύνατον βρίσκω και να σας μεταφέρω περισσότερα από τα παραπάνω, που αποτελούν τη βασική δομή της έρευνας του Χίγκινς. Ακόμη κι αν τις πληροφορίες που μεταφέρει είναι αδύνατον να τις εξακριβώσω, τα «γλωσσικά παιχνίδια» του ανάμεσα τα ελληνικά, τα λατινικά, τα εβραϊκά και τα σανσκριτικά μού φάνηκαν καταπληκτικά. Ένα ακόμη παράδειγμα: σαν-σκριτικά σημαίνει αγία (saint) γραφή (scribo στα λατινικά που έγινε scribere στα ιταλικά και écrire στα γαλλικά, ενώ η ελληνική ρίζα είναι από το κρύβω-κρυφό).

Πηγές

Ιδού το λήμμα της wikipedia για την *Ανακάλυψη*, αν και κατά τη γνώμη μου (ως αναγνώστη του βιβλίου) ελλειπές και παραπλανητικό. Σε περίπτωση που σε ενδιαφέρει περαιτέρω, το έργο είναι προσβάσιμο μέσω Ίντερνετ. Μπορείς να κατεβάσεις εδώ τον πρώτο τόμο, εδώ τον δεύτερο. Αν θες να το διαβάσεις από τον υπολογιστή σου, εδώ είναι ο πρώτος και εδώ ο δεύτερος. Η παραπομπή που σου κάνω είναι στην πλήρη έκδοση του 1836. Από αυτήν του 1878 λείπουν τα αρχικά κεφάλαια «Preliminary Observations», που κρίνω θεμελιώδη για να καταλάβεις τη μετέπειτα έρευνα του συγγραφέα., ενώ από του 1927 όχι. Έχε τα στο νου αυτά αν το παραγγείλεις ως φυσικό αντικείμενο (βιβλίο) από το Ίντερνετ (π.χ. Amazon), να προσέξεις ποια έκδοση θα αγοράσεις. Πλήρης μου φαίνεται αυτή εδώ.

Για το ζήτημα του «Εσταυρωμένου Ιησού», υπάρχει το βιβλίο *The World's Sixteen Crucified Saviors* (1875) του Αμερικανού Kersey Graves το οποίο πραγματοποιεί αυτό που υπόσχεται: παρουσιάζει δεκάξι ακόμη εσταυρωμένους σωτήρες. Το βιβλίο αυτό (μπορείς να ενημερωθείς γι' αυτό εδώ, να το διαβάσεις on line εδώ, να το αγοράσεις εδώ), θεωρείται αναξιόπιστο, ο συγγραφέας κατηγορείται πως καπηλεύτηκε πηγές της *Ανακάλυψης* χωρίς να έχει πρόσβαση σ' αυτές. Πιο νηφάλιο και αποστασιοποιημένο είναι το βιβλίο του Thomas Doane με τίτλο *Bible Myths and their Parallels in Other Religions* (1882), μια επιστημονικά θεμελιωμένη έρευνα στην οποία αναζητώνται (και

ανακαλύπτονται) συσχετισμού της Βίβλου (Παλαιάς και Καινής Διαθήκης) στις παραδόσεις όλου του πλανήτη. Μου προκαλεί μάλιστα εντύπωση που το βιβλίο αυτό δεν έγινε ευρύτερα γνωστό (ίσως ο λόγος είναι που ο συγγραφέας του πέθανε νέος, το 1885 σε ηλικία μόλις 33 ετών, 3 χρόνια αφότου εκδόθηκε η εκτενής του έρευνα- αγνοώ το πώς, βιογραφικό του δεν κατάφερα να βρω), δεδομένου πως, επτά χρόνια αργότερα (το 1889), το βιβλίο *Ο Αντι-χριστιανός* του Νίτσε προκάλεσε αίσθηση. Το βιβλίο του Doane (όπως και η *Ανακάλυψη*) ανήκουν σε μία διαφορετική φιλοσοφική σχολή (χάθηκε μάλλον, μαζί με τον 19ο αιώνα): αυτήν της φιλόπονης και εκτενούς έρευνας της απαιτούμενης για την επιβεβαίωση μιας θεωρίας, που αντιδιαστέλλεται προφανώς στη διατύπωση απλώς της θεωρίας. Μπορείς να το διαβάσεις ή να το κατεβάσεις [εδώ](#), να το αγοράσεις [εδώ](#). Για το θέμα πάντως του «Εσταυρωμένου Ιησού» υπάρχουν και σύγχρονες πηγές. Βλ. στο λήμμα της wikipedia περί της ιστορικότητας του Ιησού [εδώ](#). ή π.χ. κάποιο χαρακτηριστικό από τα βιβλία της σύγχρονής μας Acharya S. όπως το *The Christ Conspiracy* (1999), που μπορείς να αγοράσεις [εδώ](#). Σχετικό με το θέμα των «Εσταυρωμένων Σωτήρων» είναι και το πρώτο μέρος του ντοκιμαντέρ *Zeitgeist* του Peter Joseph, που μπορείς να παρακολουθήσεις [εδώ](#).

Αρκχάν

Λέγομαι Νίκος Βλαντής-Μπαρμπόπουλος. Το επίθετο Μπαρμπόπουλος το κληρονόμησα από την οικογένεια στην οποία μεγάλωσα, το Βλαντής το χρησιμοποίησα από το 2000 ως το 2010 ως λογοτεχνικό ψευδώνυμο. Ως Νίκος Βλαντής λοιπόν, ακολούθησα λογοτεχνική καριέρα. [Ιδού](#) μπορείς να ενημερωθείς για τα βιβλία μου που έχουν εκδοθεί, κάποια που έχω μεταφράσει, άλλα που επιμελήθηκα, συλλογικούς τόμους στους οποίους συμμετείχα με κείμενό μου. Ως Νίκος Μπαρμπόπουλος, ακολούθησα καριέρα επιστήμονα (έχω διδακτορικό και μεταδιδακτορικό τίτλο στον σχεδιασμό της περιβαλλοντικής πόλης από το Ε.Μ.Π.). [Εδώ](#) μπορείς να δεις π.χ. τη συμμετοχή μου σε ένα συνέδριο στο Μ.Ι.Τ. Ένοιωθα για χρόνια διχασμένη προσωπικότητα. Κατάλαβα πως έπρεπε να ενώσω το μυαλό μου με την ψυχή μου, τον ορθολογισμό με τη φαντασία μου. Αυτό έγινε χάρη σε ένα [βιβλίο μου](#). Γράφοντάς το και εκδίδοντάς το, κατάλαβα πως το σωστό είναι: «σκέφτομαι και αισθάνομαι άρα υπάρχω», όχι μόνο «σκέφτομαι». Αποφάσισα να το εφαρμόσω, αναζητώντας το μήνυμα της φαντασίας και της διαίσθησής μου (είχα γράψει μελλοντολογικά και ουτοπικά μυθιστορήματα) να το ερμηνεύσω με το μυαλό μου. Έτσι προέκυψε η έρευνα που βλέπεις δημοσιευμένη εδώ πέρα (εν εξελίξει). Αποφάσισα να τη δημοσιεύσω για όποιον ενδιαφερόμενο διότι, από τότε που έκανα διδακτορικό και μετά, όπως και από τότε εκδόθηκε το πρώτο μου βιβλίο (το 2000), είχα καταλάβει πως, για να κάνω μία γνώση κτήμα μου έπρεπε να τη γράψω με δικά μου λόγια, κι ακόμη περισσότερο να τη μοιραστώ. Έτσι προέκυψε το site αυτό. Κι όσο για το νέο μου όνομα (Αρκχάν), μου ήρθε αυθόρμητα στο νου όταν τελειώσανε αυτά: για εμένα, σημαίνει «Κιβωτός» (arc) αλλά και αρχή (νέο ξεκίνημα).

Τώρα τα ξέρεις (περιληπτικά) όλα για εμένα. Το τελευταίο που θέλω να σου πω είναι πως δεν σου ζητώ να πιστέψεις όσα διαβάσεις εδώ ούτε να με πληρώσεις. Σου κοινοποιώ τη διανοητική διαδρομή που έχω ακολουθήσει, κάτι από το οποίο επωφελούμαι, όπως σου εξήγησα, και εγώ, γιατί έτσι κάνω βαθύτερα κτήμα μου όσα κατανόησα και αισθάνθηκα.

Αριστερά

Ρεύμα πολιτικής σκέψης και ιδεολογίας που βαπτίστηκε έτσι στη γαλλική Βουλή την περίοδο της Γαλλικής Επανάστασης. Όσοι κάθονταν στην αριστερή πλευρά της αίθουσας, τάσσονταν υπέρ της επανάστασης, της δημοκρατίας, του προοδευτισμού. Μετά την καθιέρωση της Μοναρχίας το 1815, ο όρος αριστεροί άρχισε να χρησιμοποιείται ευρέως, για να περιγράψει τους ανεξάρτητους. Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, το ρεύμα της Αριστεράς ταυτίστηκε με τον Σοσιαλισμό, στη συνέχεια με τον Κομμουνισμό αλλά και τον Αναρχισμό. Στην Ευρώπη, έως και τον μεσοπόλεμο, σε πολλές χώρες οι αριστεροί θεωρούνταν επικίνδυνοι, πως στόχος τους ήταν να ρίξουν το καθεστώς. Η στάση αυτή έγινε ακόμη πιο έντονη μετά το ξέσπασμα της Σοβιετικής Επανάστασης. Δεδομένου πως το καθεστώς των Σοβιέτ, αφότου σταθεροποιήθηκε, άρχισε να στηρίζει ανοιχτά την προοπτική της κομμουνιστικής επανάστασης στα υπόλοιπα κράτη του κόσμου με στόχο την ανατροπή της εξουσίας, λογικό ήταν να θεωρηθούν συχνά επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη οι αριστεροί. Εκτός τούτου ωστόσο, εξίσου τους κατηγορούσαν, ήδη από τον καιρό της Γαλλικής Επανάστασης, για τον συσχετισμό τους με μυστικές οργανώσεις, μασονικές στοές και Ιλλουμινάτι. Ουσιαστικά, στον μεσοπόλεμο που κορυφώθηκαν αυτές οι τάσεις, αριστερά και ιλλουμινάτι θεωρούνταν οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Στη συνέχεια, μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, κατά τη διάρκεια της ευρωπαϊκής ανοικοδόμησης καταλάγιασαν οι έκρυθμες συνθήκες, ο κόσμος μοιράστηκε - ούτως ή άλλως - σε Ε.Σ.Σ.Δ. και Η.Π.Α. και πέρασε ο κίνδυνος της κομμουνιστικής επανάστασης, τουλάχιστον για τον ευρύτερο χώρο της Ευρώπης. Έκτοτε, στη Δύση, τα αριστερά κόμματα άρχισαν να παίζουν ρεφορμιστικό ρόλο: ενόσω η Ε.Σ.Σ.Δ. βυθιζόταν στη γραφειοκρατία, τα αριστερά κόμματα άρχισαν να ταυτίζονται σταδιακά με τον συνδικαλισμό, την προάσπιση των εργατικών δικαιωμάτων, κτλ. Τα μεταπολεμικά χρόνια αναπτύχθηκε η αντίθεση δεξιάς και αριστεράς στο πεδίο του κοινωνικού κράτους και των παροχών, με τη Δεξιά (βλ. λήμμα) να τάσσεται υπέρ του Φιλελευθερισμού.

Σήμερα, που ο Φιλελευθερισμός πλέον λυμαίνεται τον κόσμο, που ο προοδευτισμός έχει γίνει κοινός τόπος, η αντίθεση δεξιάς-αριστεράς μοιάζει πλέον πλασματική: όποια παράταξη και αν κυβερνάει, το ίδιο πρόγραμμα των τραπεζών είναι που θα εφαρμόσει. Ως αριστερά έχει μείνει, ως κατάλοιπο του παρελθόντος, ένας -κακώς εννοούμενος- ανθρωπισμός, ένας υλιστικός χριστιανισμός. Με αποτέλεσμα, να σημειώνεται το παράδοξο πως, όποιος άνθρωπος τάσσεται υπέρ των συνανθρώπων του και τους νοιάζεται, να χαρακτηρίζεται αυτόχρονα αριστερός. Δηλαδή, όλοι. Ή, σχεδόν όλοι.

Μπέρδεμα.

Πηγές

Μπορείς να διαβάσεις το λήμμα της [wikipedia](#) για την αριστερά, αλλά και για τον [ρεφορμισμό](#). Για τη σχέση των Ιλλουμινάτι με τη γαλλική επανάσταση, από την οποία γεννήθηκε η Αριστερά, σε παραπέμπω σε δύο βιβλία που γράφτηκαν λίγο μετά τη γαλλική επανάσταση: το ένα ήταν γραμμένο από τον επιστήμονα John Robison (1739-1805, μπορείς να διαβάσεις γι' αυτόν [εδώ](#)) και είχε τίτλο *Proofs of Conspiracy* (1797). Μπορείς να το κατεβάσεις σε PDF [εδώ](#) ή να το αγοράσεις [εδώ](#). Ο Ρόμπισον υπήρξε μασόνος και διακεκριμένος Σκοτσέζος φυσικός επιστήμονας (μέλος της Βασιλικής Εταιρείας του Εδιμβούργου, καθηγητής φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο της πόλης). Στα τέλη του 18ου αιώνα, ανακάλυψε στ ατέλη του 18ου αιώνα πως στις μασονικές στοές της Ευρώπης είχαν διεισδύσει οι αρχές και τα μέλη της βουαρικκής γερμανικής μυστικής

οργάνωσης ονόματι Ιλλουμινάτι (βλ. [εδώ](#)), κι αν είχαν διαλυθεί από το 1887, με αποτέλεσμα να στρέψουν τη μασονία προς στόχους και αρχές ανάλογες της γαλλικής επανάστασης. Στα ίδια συμπεράσματα καταλήγει και ο Ιησουίτης αββάς Augustin Barruel με το τετράτομο έργο του *Memoirs Illustrating the History of Jacobinism* που εκδόθηκε επίσης το 1797, ο οποίος μάλιστα ισχυρίζεται πως η Γαλλική Επανάσταση ήταν μια συνωμοσία φιλοσόφων, μασόνων και Ιλλουμινάτι (sic). Η μαρτυρία του μου μοιάζει λιγότερο αξιόπιστη, ένεκα της καθαρά ιδεολογικής στάσης που έχει, κατ' αρχήν ενάντια στην επανάσταση και τη δημοκρατία, καθότι Ιησουίτης. Ενώ, στ βιβλίο του Ρόμπισον δεν υπάρχει φανατισμός, αλλά προβληματισμός στο ενδεχόμενο να αναδυθεί μια κοινωνία στην οποία θα έχουν καταρρεύσει οι θεσμοί που τη στηρίζουν (σαν τη σημερινή δηλαδή). Το βιβλίο του Μπαρουέλ είναι τετράτομο: μπορείς να διαβάσεις και να κατεβάσεις [εδώ](#) τον πρώτο τόμο, [εδώ](#) τον δεύτερο, [εδώ](#) τον τρίτο και [εδώ](#) τον τέταρτο σε αγγλική μετάφραση (από τα γαλλικά).

Όσον αφορά τη συσχέτιση των κομμουνιστών, από τον Μαρξ ως τη Σοβιετική Επανάσταση με τους Ιλλουμινάτι, βλ. π.χ. το άρθρο του Ουίνστον Τσώρτσιλ (μετέπειτα πρωθυπουργού της Μεγάλης Βρετανίας) με τίτλο «Σιωνισμός εναντίον Μπολσεβικισμού» που δημοσιεύτηκε στις 8 Φλεβάρη του 1920 στην εφημερίδα «Sunday Illustrated Herald», όπου έγραφε:

«Από τις μέρες του Σπάρτακου Βάιτσαουπ [εννοεί τον ιδρυτή των «Illuminati»] ως αυτές του Καρλ Μαρξ (Μόζες Μορντεκάι Λεβί), και ως τον Τρότσκι (Ρωσία), τον Μπέλα Κουν (Ουγγαρία), τη Ρόζα Λούξεμπουργκ (Γερμανία) και την Έμμα Γκόλντμαν (Η.Π.Α.), αυτή η παγκόσμια συνωμοσία να ανατραπεί ο πολιτισμός και να ξαναφτιαχτεί η κοινωνία στη βάση της ελεγχόμενης ανάπτυξης, φθονερής κακίας και αδύνατης ισότητας αναπτύσσεται διαρκώς». Το πλήρες κείμενο του άρθρου μπορείς να το διαβάσεις στην [wikisource](#). Συγγραφέας του μεσοπολέμου που τασσόταν υπέρ της άποψης πως Ιλλουμινάτι και Αριστεροί ταυτίζονταν ήταν η Νέστα Ουέμπστερ (Nesta Webster), στην οποία αναφέρεται και ο Τσώρτσιλ στο άρθρο του. Π.χ., βλ. το βιβλίο της του 1921 με τίτλο *Παγκόσμια Επανάσταση, η συνωμοσία ενάντια στον πολιτισμό*. Μπορείς να το διαβάσεις online [εδώ](#), ή να το κατεβάσεις σε όποια μορφή προτιμάς από [εδώ](#).

Άτομο

Το άτομο είναι το βασικό σωματίδιο της ύλης που αποτελείται από έναν πυκνό κεντρικό πυρήνα περικυκλωμένο από ένα σύννεφο αρνητικά φορτισμένων ηλεκτρονίων. Στον πυρήνα του ατόμου υπάρχουν τα θετικά φορτισμένα πρωτόνια και τα ουδέτερα νετρόνια. Τα ηλεκτρόνια έλκονται με τον πυρήνα μέσω ηλεκτρομαγνητικής δύναμης που ασκείται ανάμεσα σε αυτά και τα πρωτόνια. Αντίστοιχα, τα άτομα έλκονται μεταξύ τους και σχηματίζουν μόρια. Το 99,9% της μάζας του ατόμου είναι συγκεντρωμένο στον πυρήνα. Το υπόλοιπο είναι κούφιο, ένα σύννεφο ηλεκτρονίων. Ένα άτομο κατατάσσεται σε διαφορετικό χημικό στοιχείο ανάλογα με τον αριθμό των πρωτονίων του πυρήνα. Δηλαδή, αν αλλάξει ο αριθμός των πρωτονίων, αλλάζει και η χημική (και φυσική) σύσταση του ατόμου. Πόσο μικρό είναι το άτομο; Ας φανταστούμε ένα μήλο: αν το μήλο το μεγεθύνουμε έως να πάρει το μέγεθος της Γης, τότε τα άτομα του μήλου θα έφταναν σε μέγεθος του μήλου. Βλέπεις αυτήν την παύλα - ; Είναι περίπου 2 χιλιοστά. Θα χρειάζονταν να βάλουμε σαράντα εκατομμύρια άτομα υδρογόνου για να φτιάξουμε μια τόσο μεγάλη γραμμή. Τα άτομα είναι σχεδόν απολύτως άδεια (κούφια):

99.99999999999999% του όγκου τους είναι άδειο, και το υπόλοιπο 0.000000000000001% είναι που καταλαμβάνουν τα στοιχειώδη σωματίδια που το αποτελούν. Είναι επομένως, το ηλεκτρικό φορτίο, οι ηλεκτρομαγνητικές δυνάμεις που κρατούν κάθε άτομο στη θέση του, το κάνουν να μοιάζει συμπαγές λόγω των περιστροφών των ηλεκτρονίων και των ηλεκτρομαγνητικών δυνάμεων που ασκούνται.

Πηγές

Για τη δομή του ατόμου, μπορείς να θυμηθείς [εδώ](#), ενώ για την ατομική δομή μπορείς να διαβάσεις και [εδώ](#).

ΑΤΙΑ (UFOs)

Τα UFOs είναι ένα ζήτημα που, γενικά, θεωρείται από τον μέσο άνθρωπο πως στερείται σοβαρότητας. Οι διάφοροι «ουφολόγοι» θεωρούνται «τρελοί», οι αντίστοιχες οργανώσεις που το ερευνούν ασόβαρες. Ο μέσος άνθρωπος αντλεί τη στάση αυτήν από κινηματογραφικές ταινίες στις οποίες, ήδη από τη δεκαετία το 1950, τα UFOs συνδέονται με «εξωγήινη απειλή» και το ζήτημα γενικά γελοιοποιείται. Ωστόσο, τη στιγμή που το προηγούμενο καλοκαίρι το αεροδρόμιο της Κίνας στην πόλη Hangzhou αναγκάστηκε να κλείσει λόγω UFOs, ίσως είναι η ώρα να ξεπεράσουμε την εντύπωση πως τα UFOs δεν υπάρχουν και όσοι ισχυρίζονται το αντίθετο είναι τρελοί, τουλάχιστον έως να αποκτήσουμε ίδια άποψη επί του θέματος και όχι κατασκευασμένη. Κατ' αρχάς, περί το τέλος του Δεύτερου Παγκόσμιου πολέμου, από τον Νοέμβριο του 1944 και ως την παύση των εχθροπραξιών, οι πιλότοι των συμμαχικών δυνάμεων ισχυρίζονταν πως παρενοχλούσαν τις πτήσεις τους μικροσκοπικά UFOs («foo fighters»), ενώ έρευνες έχουν αποκαλύψει ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι πράγματι, οι Ναζί είχαν φτιάξει μυστικές βάσεις (π.χ. στην Πράγα) στις οποίες ερευνούσαν την κατασκευή UFOs.

Στη σημερινή εποχή, υπάρχουν χιλιάδες μάρτυρες θέασης UFOs ενώ επίσης αρκετοί είναι οι άνθρωποι που ισχυρίζονται πως έχουν πέσει θύματα απαγωγής από τους «Γκρίζους», όπως ονομάζουν τους επιβαίνοντες σ' αυτά και τους περιγράφουν παρόμοιους ανεξάρτητα μεταξύ τους. Επίσης, στις Η.Π.Α., πολλοί άνθρωποι που έχουν υπάρξει μάρτυρες των UFOs ισχυρίζονται πως έχουν δεχθεί απειλητικές και προειδοποιητικές επισκέψεις από ανώνυμους και τρομακτικούς κυβερνητικούς πράκτορες που γενικά ονομάζουν «Άντρες με τα μαύρα». Ξέρω πως όλα αυτά μοιάζουν περίεργα εκ πρώτης όψεως (βγαλμένα από ταινίες, σωστά;). Το ζήτημα είναι πως η άποψη που θέλει να τα προσπεράσει κανείς ανώδυνα πιστεύοντας πως πρόκειται για μαζική υστερία σχετιζόμενη με το άγχος της εποχής (η επίσημη άποψη δηλαδή) είναι άτολμη, μου μοιάζει σαν να εκφέρεται αφ' υψηλού (κυριολεκτικά και μεταφορικά).

Πηγές

Εισαγωγικά για το θέμα, μπορείς να δεις τη σειρά ντοκιμαντέρ του History Channel με τίτλο [«UFO Hunters»](#). Παίχθηκε για τρεις σεζόν (39 επεισόδια συνολικά). Στη σειρά αυτήν, τρεις ερευνητές κάνουν έρευνα για το θέμα των ιπτάμενων δίσκων, ταξιδεύοντας, παίρνοντας συνεντεύξεις, κάνοντας μετρήσεις. Επεισόδια της σειράς μπορείς να βρεις δωρεάν ανεβασμένα στο youtube. Ένα επεισόδιο μάλιστα αφορά πράγματι τους Ναζί. Γενικώς, το θέμα είναι ανεξάντλητο (έχει γραφτεί ολόκληρη εγκυκλοπαίδεια, βλ. [εδώ](#)), και εδώ πέρα δεν μπορεί παρά να γίνει παρά μια μικρή αναφορά, βασισμένη και στη νύξη που γίνεται στο *Κοσμορεύμα* πως, ίσως το φαινόμενο να μην είναι τόσο περίεργο ή ανεξήγητο αλλά τεχνολογικό επίτευγμα. Για τα «foo fighters», βλ. [εδώ](#), για το περιστατικό (όχι μεμονωμένο) κλεισίματος αεροδρομίου στην Κίνα από UFO βλ. [εδώ](#).

Γάμοι του Ουρανού και της Κόλασης

Βιβλίο του Βρεττανού ποιητή Ουίλλιαμ Μπλέικ (βλ. λήμμα). Φτιάχτηκαν εννέα αντίτυπα του έργου το 1793. Πρόκειται για ποιητική συλλογή στο ύφος προφητικών, ενορατικών, βιβλικών κειμένων. Ερμηνεία: ο Μπλέικ γράφει στο βιβλίο (στην ενότητα «Μια αξιομνημόνευτη φαντασίωση»):

«Η αρχαία παράδοση πως ο κόσμος θα ριχτεί στο πυρ το εξώτερο σε έξι χιλιάδες χρόνια είναι αληθινή, σύμφωνα με όσα άκουσα στην Κόλαση.

Γιατί το χερουβείμ με την πύρινη ρομφαία του θα λάβει σε λίγο εντολή να πάψει να φρουρεί το Δέντρο της Ζωής· και μόλις το πράξει, η πλάση ολόκληρη θ' αναλωθεί στη φωτιά και θα φανεί άπειρη και ιερή, ενώ τώρα φαίνεται πεπερασμένη και διεφθαρμένη.

Αυτό θα συμβεί αν καλλιεργηθούν οι απολαύσεις των αισθήσεων.

Αλλά πρώτα η ιδέα πως ο άνθρωπος έχει σώμα χωριστό από την ψυχή του πρέπει να εξαλειφθεί· αυτό θα το πετύχω τυπώνοντας σύμφωνα με τη διαβολική μέθοδο, με διαβρωτικά, που στην Κόλαση είναι σωτήρια και θαυματουργά, ικανά να διαλύσουν τις φαινομενικές επιφάνειες και ν' αποκαλύψουν το άπειρο που έκρυβαν.

Αν οι πύλες της αντίληψής μας αποκαθαίρονταν, το καθετί θα φανερωνόταν στον άνθρωπο όπως είναι, Άπειρο.

Γιατί ο άνθρωπος έχει αυτοεγκλωβιστεί, και τώρα βλέπει τα πάντα μέσα από τις στενές χαραμάδες της σπηλιάς».

Αν παραβάλλουμε τους στίχους αυτούς με την υπόθεση εργασίας της *Ανακάλυψης* του Γκόντφρεϋ Χίγκινς περί των 6.000 ετών (βλ. λήμμα), και βάλουμε στο νου μας πως ανήκαν και οι δύο στο ίδιο δρυϊκό τάγμα, τότε, ίσως μπορούμε καταλήξουμε στο συμπέρασμα πως αντλούσαν και οι δύο από την ίδια πηγή - μία αποκρυφιστική χλιαστική παράδοση - και πως, ο Χίγκινς (μεταγενέστερος του Μπλέικ) βάλθηκε να αναζητήσει ίχνη της παράδοσης σε όλο τον πλανήτη (με τρόπο μεθοδικό και επιστημονικό), ενώ ο Μπλέικ τη χρησιμοποίησε ως πρωτογενές υλικό στο πλαίσιο ποιητικής φόρμας. Μάλιστα, ο τίτλος *Γάμοι του Ουρανού και της Κόλασης* ίσως να μεταφέρει ακριβώς την προφητεία του χλιασμού, την κάθαρση των πυλών της αντίληψης, τους «γάμους» του Ουρανού (επάνω διάσταση) και της Κόλασης (ζωής εδώ πέρα) υπό την έννοια της ένωσης των δύο κόσμων, της κατάλυσης των φραγμάτων που τους χωρίζουν έως σήμερα. Ουσιαστικά, αναφέρεται επομένως σε μία προφητεία περί «αποκάλυψης»- προγενέστερης του Χριστιανισμού, η οποία ωστόσο στη γνωστή μας ιστορία ουδέποτε επαληθεύτηκε.

Πηγές

Το απόσπασμα από το βιβλίο *Οι γάμοι του ουρανού και της κόλασης* είναι από την έκδοση των εκδόσεων [Νεφέλη](#). Μπορείς να ξεφυλλίσεις [εδώ](#) την αυθεντική αγγλική έκδοση του 1793 ή να κατεβάσεις το κείμενο [εδώ](#). Για το αντίστοιχο λήμμα της wikipedia, βλ. [εδώ](#).

Δεξιά

Ρεύμα πολιτικής σκέψης και ιδεολογίας που βαπτίστηκε έτσι στη γαλλική Βουλή την περίοδο της Γαλλικής Επανάστασης. Όσοι κάθονταν στην δεξιά πλευρά της αίθουσας, τάσσονταν υπέρ της βασιλείας, της αριστοκρατίας, της εκκλησίας. Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, η δεξιά ταυτίστηκε με τον συντηρητισμό. Από τον 20ό αιώνα και έως και τον μεσοπόλεμο, συνδέθηκε ενίοτε και με τη συνωμοσιολογική (και αντισημιτική) θεωρία της ύπαρξης ενός εβραϊκού σχεδίου κατάκτησης του κόσμου που στήριζαν

επαναστατικές αριστερές οργανώσεις και χρηματοδοτούσαν Εβραίοι τραπεζίτες, σε σημείο να χαρακτηρίζουν τον μαρξισμό εβραϊκό. Οι ευρωπαϊκές δικτατορίες (π.χ. χιτλερική Γερμανία, φασιστική Ιταλία) αναδύθηκαν σε συνθήκες δεινής οικονομικής κρίσης, υπό την ανοχή μέρους των πολιτών τους, μέσα από τη διάδοση αυτών των ιδεών και με την υπόσχεση της οικονομικής ανάκαμψης. Η ανάκαμψη θα προκαλείτο (όπως και προκλήθηκε δηλαδή) από τον οικονομικό απομονωτισμό, τη μόνωση ή προστασία της (εκάστοτε) χώρας από το - υπό κρίση - παγκόσμιο οικονομικό σύστημα. Η λαϊκή αποδοχή των δικτατοριών διευρύνθηκε χάρη στο σύστημα κοινωνικών παροχών που εφαρμόστηκε - ουσιαστικά ανέξοδα - μέσα από την ευρεία και δίκαιη διανομή των αγαθών, με εξαίρεση φυσικά τους πάσης φύσεως ανεπιθύμητους και αντιφρονούντες, οι οποίοι έπαιρναν τον χαρακτηρισμό του προδότη και απομακρύνονταν από τον «τεχνητό παράδεισο».

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, αυτή η έως τότε ευρέως διαδεδομένη ιδεολογία ενοχοποιήθηκε, απεμπολίστηκε από το φάσμα του δημοσώς αποδεκτού διαλόγου και χρεώθηκε πια στην ακροδεξιά. Έκτοτε, η Δεξιά, αντιμέτωπη με την αναδυόμενη αστική δημοκρατική κοινωνία, ταυτίστηκε με πιο μετριοπαθείς ιδέες (όπως άλλωστε και η Αριστερά): ιδέες που αφορούν στην ιδεολογία του φιλελευθερισμού, του μονεταρισμού, του κοινωνικού δαρβινισμού, που διαφέρουν ριζικά από την αφετηρία της ή την ιδεολογία του Μεσοπολέμου: διότι, π.χ. στη χιτλερική Γερμανία, εφαρμόζονταν κοινωνικές πολιτικές ευρύτατων παροχών στα χαμηλά κοινωνικά στρώματα (αφού αυτά βέβαια είχαν «καθαριστεί» με την εφαρμογή ρατσιστικών ιδεών), δεν πιστεύετο πως «αφού είναι φτωχοί καλά να πάθουν». Άλλωστε, η Δεξιά του μεσοπολέμου αυτοχαρακτηριζόταν ως «εθνικοσοσιαλισμός»: η εφαρμογή δηλαδή των σοσιαλιστικών ιδεών στο επίπεδο του έθνους.

Όσο αλλάζουν οι γενιές και σβήνουν τα μίσση τα κληρονομημένα από τους παλαιότερους πολεμιστές, μίσση που προκλήθηκαν με τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο και τους κάθε λογής εμφύλιους, τόσο η διαφορά αριστεράς και δεξιάς αμβλύνεται: ίσως καθίσταται και άστοχη πλέον. Είμαστε αντιμέτωποι, είτε αριστεροί είτε δεξιοί, με έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο άκρατου φιλελευθερισμού και κυνικού μονεταρισμού, έναν πλανήτη υπό καταστροφή και ένα ολόκληρο οικοδόμημα (το δυτικό) υπό κατάρρευση και κάτι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό.

Πηγές

Για την δεξιά βλ. [εδώ](#), για τη ναζιστική ιδεολογία [εδώ](#), για τον φασισμό βλ. [εδώ](#), για τον ιταλικό φασισμό βλ. [εδώ](#), για τον φιλελευθερισμό [εδώ](#) και για τον μονεταρισμό [εδώ](#).

Εφευρέσεις του Νίκολα Τέσλα

Ο Νίκολα Τέσλα (βλ. λήμμα) είχε κατοχυρώσει περί τις τριακόσιες πατέντες παγκόσμια για τις εφευρέσεις του. Του αποδίδεται η μαζική εξάπλωση του εναλασσόμενου ηλεκτρικού ρεύματος, δηλαδή του ηλεκτρικού ρεύματος του οποίου η φορά αλλάζει διαρκώς. Σε δικές του ιδέες βασίστηκε και η κατασκευή του πρώτου υδροηλεκτρικού εργοστάσιου στον πλανήτη. Επομένως, στον Τέσλα οφείλουμε την δεύτερη βιομηχανική επανάσταση, αυτήν του ηλεκτρισμού. Οι εφευρέσεις του περιλαμβάνουν τον ηλεκτρομαγνητικό κινητήρα, στον οποίο δηλαδή τα έμβολα κινούνται λόγω μαγνητικών φαινομένων (έλξη-άπωση) που προκαλούνται από το εναλασσόμενο ηλεκτρικό ρεύμα. Επίσης, εφηύρε τα ραδιοκύματα. Κατασκεύασε το πρώτο τηλεκατευθυνόμενο όχημα (μια μικρή βάρκα), που επέδειξε το 1898 και του αποδίδεται ως δική του εφεύρεση το

ραδιόφωνο. Επίσης, κατασκεύασε μια μηχανή σεισμού, υπό μορφή ενός μηχανικού ταλαντωτή.

Επιχείρησε να εφαρμόσει τρόπο να λύσει το ενεργειακό πρόβλημα, κατασκευάζοντας στη Νέα Υόρκη μία ηλεκτρομαγνητική κεραία. Το σκεπτικό του ήταν το εξής: τη Γη περιβάλλει σε ύψος από πενήντα έως άνω των χιλίων χιλιομέτρων η ιονόσφαιρα. Ο Τέσλα μηχανεύτηκε να τη «στοχεύσει» με μια ηλεκτρομαγνητική ακτίνα για να τη «φορτίσει» με περισσότερο ρεύμα απ' ό,τι έχει συνήθως. Η ιονόσφαιρα στην περίπτωση αυτή θα φορτιζόταν σε όλη την επιφάνειά της. Τρόπον τινά, με μία κεραία, σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη, ο οποιοδήποτε θα μπορούσε να αντλήσει δωρεάν ρεύμα απ' τον ουρανό, μέσα από έναν αόρατο κεραυνό. Τα οχήματα των πόλεων, οι συσκευές των σπιτιών, τα πλοία στα βάθη των ωκεανών, θα μπορούσαν να λειτουργούν αθόρυβα, ακίνδυνα και χωρίς ρύπους. Η εφεύρεση αυτή έμεινε ανολοκλήρωτη επειδή σταμάτησε τη χρηματοδότησή της ο χρηματοδότης του Τέσλα Τζ.Π. Μόργκαν. Έκτοτε, οι υπόλοιπες εφευρέσεις του έμειναν σε επίπεδο θεωρητικής απόδειξης και πατέντας.

Ισχυρίστηκε πως, χρησιμοποιώντας μία ισχυρή ηλεκτρομαγνητική κεραία, μπορούσε να προκαλέσει καιρικά φαινόμενα. Ένδειξη πως ισχύουν οι θεωρίες του Τέσλα περί της δυνατότητας του ηλεκτρομαγνητισμού να προκαλέσει φυσικά και καιρικά φαινόμενα, αποτελεί η εγκατάσταση που έχει το όνομα Η.Α.Α.Ρ.Ρ. του αμερικανικού στρατού. Αποτελείται από 180 κεραίες που βρίσκονται στην Αλάσκα και εκπέμπουν υψηλής συχνότητας ηλεκτρομαγνητικά κύματα στην ιονόσφαιρα. Η επίσημη πληροφόρηση είναι πως το σύστημα έχει «ερευνητικούς σκοπούς» τη «μελέτη της ιονόσφαιρας». Όπως και να 'χει, εξακριβώσιμο είναι πως βασίζεται σε πατέντες του Τέσλα. Τέλος, ο Τέσλα ισχυρίστηκε ότι μπορούσε να εφεύρει ένα υπερόπλο που θα έδινε τέλος σε όλους τους πολέμους, διότι μπορούσε να καταστρέψει (εξαυλώσει) οποιαδήποτε στρατιωτική εισβολή (και ό,τιδήποτε υλικό εν γένει) μέσα από την εκπομπή θετικά φορτισμένων σωματιδίων. Η σχετική μελέτη του με τίτλο *The Art of Projecting Concentrated Non-dispersive Energy through the Natural Media* βρίσκεται στο Μουσείο Τέσλα στο Βελιγράδι.

Πηγές

Γενικά για τον Τέσλα, μπορείς να παρακολουθήσεις το εξής [ντοκιμαντέρ για τον Νικόλα Τέσλα](#), ενημερωτικό και αντικειμενικό. Για τις πατέντες του Τέσλα, μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#). Για τη μηχανή σεισμού [εδώ](#). Η ιστορία του Πύργου του Τέσλα και της σύγκρουσης με τον Τζ.Π. Μόργκαν περιγράφεται [εδώ](#). Όσο για το Η.Α.Α.Ρ.Ρ., μπορείς να δεις [σχετικό ντοκιμαντέρ](#), και [εδώ](#) να αρχίσεις να ψάχνεις γι' αυτό, αν σε ενδιαφέρει. Για το υπερόπλο, μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#).

ΕΣΣΔ

Δεκαετίες πριν από την ίδρυση της Ε.Σ.Σ.Δ., διανοούμενοι είχαν κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου για τον υλιστικό σοσιαλισμό: ο Όσκαρ Ουάιλντ, το 1891 είχε δημοσιεύσει κείμενο στο οποίο προειδοποιούσε πως, αν ο σοσιαλισμός δεν λάμβανε υπόψη του την ανθρώπινη ψυχή, θα κατέληγε σε στυγνό καθεστώς. Στη συνέχεια, ήδη από τις πρώτες δεκαετίες της ύπαρξής της, η Ε.Σ.Σ.Δ. κατηγορήθηκε ως στυγνό απολυταρχικό καθεστώς από διανοούμενους που ήταν γενικά συμπαθώντες προς την ιδέα του σοσιαλισμού. Το 1946, εκδόθηκε το δοκίμιο του Arthur Koestler *Ο Κομμισάριος και ο Γιόγκι*, στο οποίο ο συγγραφέας κατηγορεί με αποδείξεις και στοιχεία τη Σοβιετική Ένωση για γενοκτονία δέκα εκατομμυρίων ανθρώπων από την ίδρυσή της έως το 1939, για το σύμφωνο Στάλιν-

Χίτλερ, κ.ά. Θα περάσουν πενήντα δύο χρόνια από τότε για να εκδοθεί η μελέτη *Η Μαύρη Βίβλος του Κομμουνισμού*, μία ευρεία πανεπιστημιακή έρευνα σε επιμέλεια του Γάλλου ερευνητή Stephan Courtois, στην οποία υπολογίζονται τα θύματα του κομμουνισμού κατά τον 20ό αιώνα σε 120 εκατομμύρια ανθρώπους.

Το 1974, ο Άντονι Σάπτον, οικονομολόγος ερευνητής (1925-2002), δημοσίευσε τη μελέτη *Wall Street and the Bolshevik Revolution*. Αποδεικνύει, μέσα από πρωτογενή έρευνα στα αρχεία του Στέιτ Ντιπάρτμεντ πως συγκεκριμένες εταιρείες της Ουόλ Στρητ έπαιξαν ρόλο στην πρόκληση της σοβιετικής επανάστασης. Επίσης, πως αυτές οι εταιρείες συνέχισαν δόσοληψίες με το καθεστώς της Ε.Σ.Σ.Δ. (εισπράττοντας υπέρογκα κέρδη από την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας), παρόλο που διπλωματικές σχέσεις με τις Η.Π.Α. είχαν διακοπεί, και στη συνέχεια, αποκόμισαν τεράστια κέρδη, επενδύοντας στην εκβιομηχάνιση της Ρωσίας.

Κριτική θεμελιώδη πάνω στη γραφειοκρατία της Σοβιετικής Ένωσης άσκησε ο Κορνήλιος Καστοριάδης, δείχνοντας πως η γραφειοκρατία ήταν όχι σύμπτωμα αλλά εγγενές χαρακτηριστικό του συστήματος διακυβέρνησης. Στην πραγματικότητα, επρόκειτο για ένα παντελώς ανορθολογικό σύστημα, φτιαγμένο εις το όνομα του Λόγου, το οποίο ουδεμία μέριμνα έδειχνε για μία βασική παράμετρο: την ανθρώπινη ευδαιμονία.

Πηγές

Για τον Arthur Koestler μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#). Το βιβλίο του *Ο κομμισάριος και ο γιόγκι* μπορείς να το αγοράσεις [εδώ](#). Για τη *Μαύρη Βίβλο του Κομμουνισμού*, μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#), αν θες να παραγγείλεις το βιβλίο, πάτησε [εδώ](#). Για τον επιμελητή (συντονιστή) της έρευνας Στεφάν Κουρτουά, μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#). Για τη γραφειοκρατία ως εγγενές χαρακτηριστικό του υπαρκτού σοσιαλισμού, μπορείς να διαβάσεις το πρώτο μέρος του βιβλίου *Η φανταστική θέσμιση της κοινωνίας* του Κορνήλιου Καστοριάδη (εκδόσεις Κέδρος-Ράππα), [βιβλίο](#) που αποτελεί και σημείο αναφοράς για τον στοχασμό στο *Κοσμορέμα*. Για τον Άντονι Σάπτον, μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#). Το βιβλίο του (στα αγγλικά) μπορείς να το παραγγείλεις από [εδώ](#). Ο Άνταμ Κέρτις έχει γυρίσει ένα ενδιαφέρον ντοκυμαντέρ για την ορθολογικότητα σε βαθμό παραλογισμού της Σοβιετικής Ένωσης, την έλλειψη του συναισθηματικού στοιχείου στην πολιτική και την κοινωνική ζωή της. Μπορείς να το δεις δωρεάν [εδώ](#). Όσο για το θέμα απώλεια της ανθρώπινης ψυχής επί σοσιαλισμού, υπάρχει ένα βιβλίο στο οποίο δημοσιεύεται κείμενο του Όσκαρ Ουάλντ για το θέμα αυτό, με τίτλο *Η ψυχή του ανθρώπου στον σοσιαλισμό*. Ιδού σε μία πολύ καλή μετάφραση, από τις εκδόσεις Σοκόλη-Κουλεδάκη πατώντας [εδώ](#). Το αυθεντικό κείμενο (στα αγγλικά) μπορείς να το διαβάσεις από τον υπολογιστή σου [εδώ](#). Ή να το κατεβάσεις [εδώ](#).

Κβαντική βαρύτητα

Η Κβαντική Βαρύτητα είναι ένα πεδίο της σύγχρονης θεωρητικής φυσικής. Αντικείμενό της είναι η ανάπτυξη επιστημονικών μοντέλων, με στόχο να συνδεθεί η κβαντική μηχανική με τη γενική σχετικότητα. Μέσα από την κβαντική μηχανική (βλ. λήμμα), ερευνώνται οι τρεις βασικές αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στα στοιχειώδη σωματίδια: τα υποατομικά σωματίδια έλκονται και απωθούνται εξαιτίας ηλεκτρομαγνητισμού, ασθενούς ραδιενέργειας και ισχυρής ραδιενέργειας. Στο μακροσκοπικό επίπεδο, αντιλαμβανόμαστε ως αλληλεπίδραση ανάμεσα στα άτομα τη βαρύτητα, αυτήν που περιγράφηκε μέσα από τον Νόμο της Παγκόσμιας Έλξης, στη συνέχεια μέσα από τη θεωρία της Γενικής Σχετικότητας του Αϊνστάιν. Η Κβαντική Βαρύτητα προσπαθεί να

ενοποιήσει αυτά τα πεδία, ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα ανάμεσα στην κβαντική φυσική (υποατομικό πεδίο) και τη φυσική πραγματικότητα (αντιληπτό πεδίο), κατ' αρχήν θεωρητικά.

Ο Αϊνστάιν προσπάθησε να ενοποιήσει τη βαρύτητα και τον ηλεκτρομαγνητισμό μέσα από τη θεωρία του ενοποιημένου πεδίου. Ο Τέσλα στο τέλος της ζωής του, σε ηλικία 81 ετών, προσπάθησε επίσης να ενοποιήσει τον ηλεκτρομαγνητισμό με τη βαρύτητα, μέσα από τη θεωρία της δυναμικής βαρύτητας. Στη συνέχεια, η Φυσική πήρε το δρόμο της κβαντικής έρευνας. Σήμερα, μέσα από τη θεωρία της κβαντικής βαρύτητας, προσπαθεί να ξεμπλέξει αυτόν τον μίτο οριστικά. Να συμβιβαστεί δηλαδή η κλασσική μηχανιστική προσέγγιση, η θεωρία του Νεύτωνα με τη γενική και την ειδική σχετικότητα, με τη θεωρία του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου, τη θεωρία του μαγνητικού πεδίου, τη θεωρία του κβαντικού πεδίου.

Πηγές

Για τη θεωρία ενοποιημένου πεδίου μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#), ενώ [εδώ](#) μπορείς να ενημερωθείς για τη θεωρία του Τέσλα. Για την θεωρία της κβαντικής βαρύτητας μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#).

Κβαντική μηχανική

Κλάδος της θεωρητικής φυσικής που χρονολογείται περίπου από τις αρχές του 20ού αιώνα. Το αντικείμενό της είναι η μελέτη της μηχανικής συμπεριφοράς των υποατομικών σωματιδίων, δηλαδή πρωτονίων, νετρονίων, ηλεκτρονίων, ποζιτρονίων (θετικά φορτισμένων ηλεκτρονίων) και φωτονίων. Μέσω της έρευνας στο υποατομικό επίπεδο, έχουν προκύψει συμπεράσματα που αναιρούν την κλασσική μηχανική προσέγγιση, τη νευτώνεια θεώρηση: τα υποατομικά σωματίδια συμπεριφέρονται και ως ενεργειακά κύματα και ως σώματα, μάλιστα η συμπεριφορά τους εξαρτάται και από την παρακολούθησή τους ή όχι από τους ερευνητές. Δηλαδή, αλλιώς (σαν κύματα) συμπεριφέρονται όταν δεν παρακολουθούνται (συνθήκες ελεύθερου πειράματος) και αλλιώς (ως σωματίδια) όταν παρακολουθούνται, επαληθεύοντας τον παράδοξο κανόνα «ο παρατηρητής διαμορφώνει το πείραμα». Το συμπέρασμα αυτό, όπως και η κυματοειδής συμπεριφορά (ταλάντωση) της ύλης έχει αποδεχθεί πλέον και σε μεγαλύτερη μάζα από το ηλεκτρόνιο, και συγκεκριμένα σε μόρια C₆₀ (άνθρακα), τα οποία συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο όπως τα υποατομικά σωματίδια. Αποδεικνύεται πως κάθε υλικό σώμα ταλαντώνεται σαν κύμα ανεξαρτήτως μεγέθους (ακόμη και ένας άνθρωπος), με τη διαφορά πως, όσο μεγαλύτερο το σώμα, τόσο μικρότερο το μήκος της ταλάντωσης (τόσο πιο ανεπαίσθητη η ταλάντωση). Ο λόγος είναι ότι, στο υποατομικό επίπεδο, οι δυνάμεις που οφείλονται στον ηλεκτρομαγνητισμό (έλξη ή άπωση σωματιδίων) και στη ραδιενέργεια (αποσύνθεση πυρήνων, εκτόξευση ενέργειας και απώθηση σωματιδίων) είναι ισχυρότερες από την (ανεπαίσθητη) βαρύτητα). Ενώ, στην αντιληπτή μας πραγματικότητα, στα σώματα μεγάλης μάζας, η βαρύτητα είναι ισχυρότερη και εξουδετερώνει τις υποατομικές δυνάμεις.

Πηγές

Βλ. λήμμα της [wikipedia](#), ή διάλεξε ανάμεσα στα διάφορα βιβλία εκλαϊκευμένης κβαντικής φυσικής που κυκλοφορούν. Προσοχή όμως. Προσπάθησε να διαγνώσεις τα λογικά σφάλματα που διαπράττουν οι ερευνητές-συγγραφείς τους. Συγκεκριμένα: όταν πρόκειται για τη γενίκευση ορισμένων συμπερασμάτων του μικρόκοσμου που τους φαίνονται ανεξήγητα (π.χ. πως ο παρατηρητής επηρεάζει το πείραμα, που σημαίνει σε

μακροσκοπικό επίπεδο ότι ο άνθρωπος διαμορφώνει την πραγματικότητά του), αντιδρούν και καταδικάζουν όποιους την τολμούν με μανία ιεραπόστολου. Όταν πρόκειται για συμπεράσματα που τους φαίνονται «λογικά» (π.χ. ότι τα κβαντικά φαινόμενα τα βρίσκουν εγγενώς τυχαία - γράφω τα βρίσκουν διότι δεν υπάρχει απόδειξη πως είναι, παρά διανοητική και πειραματική ανεπάρκεια να ανακαλύψουν την εντελέχειά τους, τους νόμους που τα διεπουν), τα γενικεύουν χωρίς δεύτερη σκέψη, διαδίδοντας ανεύθυνα πως η ζωή η ίδια είναι τυχαία.

Κοσμορεύμα

Το *Κοσμορεύμα* είναι μια προσπάθεια να περιγραφεί με απλό τρόπο η επανάσταση στη σκέψη για τον κόσμο που προκύπτει από τη σύγχρονη φυσική. Μια απλοποιημένη απόδοση της κοσμοθέασης που γεννιέται από την προγενέστερα ηλεκτρομαγνητική, μεταγενέστερα κβαντική έρευνα είναι που σου μεταφέρω εδώ, ενώ χρεώνομαι φυσικά και την προέκταση όλων αυτών των νέων γνώσεων στο πεδίο της αντίληψης της πραγματικότητας, προσπαθώ να φανταστώ τι σημαίνουν για μας. Μια κοσμογονία έχει γίνει στη φυσική, ενώ εμείς παραμένουμε παγιδευμένοι σε μία παλαιότερη, δεσμευτική κοσμοθέαση. Αυτή η ιδέα εκφράζεται εδώ και δεκαετίες και από κβαντικούς φυσικούς, ωστόσο δεν έχει αποπειραθεί κανείς ακόμη να ξανασυνδέσει τη φυσική φιλοσοφία με την πολιτική, την ηθική, την οικονομική προσέγγιση του κόσμου.

Πηγές

Στο σκεπτικό του *Κοσμορεύματος*, ένα καλό ξεκίνημα για το θέμα, την κοσμοθέαση που γεννιέται μέσα από τις έρευνες της κβαντικής φυσικής, είναι τα βιβλία του Αυστριακού κβαντικού φυσικού Φρίτσοφ Κάπρα, όπως π.χ. το βιβλίο του με τίτλο *The Tao of Physics* όπου συνδέει την κοσμοθέαση που γεννιέται από την κβαντική μηχανική με αυτήν του ανατολικού μυστικισμού. Βλ. περιγραφή του βιβλίου [εδώ](#) και [εδώ](#) στοιχεία για τον Κάπρα. Εδώ μπορείς να ενημερωθείς και για το [C.E.R.N.](#), τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πυρηνικής Έρευνας, όπου διεξάγονται σημαντικά πειράματα σύγχρονης φυσικής.

Μεταϋλικά

Ως μεταϋλικά εννοούνται υλικά τα οποία σχεδιάζονται και υλοποιούνται σε εργαστήρια, έτσι ώστε να έχουν ιδιότητες που δεν υπάρχουν στη φύση, όπως σε ό,τι αφορά τη διάθλαση του φωτός. Σε εργαστηριακές συνθήκες, επιστήμονες έχουν χρησιμοποιήσει τα μεταϋλικά που έχουν φτιάξει για να καταστήσουν αόρατα μικροσκοπικά αντικείμενα.

Πηγές

Μπορείς να ενημερωθείς για τα μεταϋλικά [εδώ](#).

Μολλ, Άλμπερτ

Ο Άλμπερτ Μολλ (1862-1939) ήταν Γερμανός ψυχίατρος που ασχολήθηκε συστηματικά με την ύπωση και τις επιπτώσεις της. Μελέτησε την ύπωση εργαστηριακά, πρότεινε θεωρητικές ερμηνείες, μέσα σε ένα πνεύμα ορθολογισμού και όχι μυστικισμού ή αποκρυφισμού. Μάλιστα, συχνά αποκάλυπτε απάτες από μέντιουμ σε πνευματιστικές συνεδρίες. Λόγω της συστηματικής του ενασχόλησης με την ύπωση, χρεώνεται σ' αυτόν η εμπειριστατωμένη μελέτη με τίτλο *Hypnotism* που εξέδωσε αρχικά το 1889 και στη συνέχεια έκανε πολλές επανεκδόσεις στις οποίες πρόσθετε μάλιστα καινούργια στοιχεία.

Πηγές

Για τον Άλμπερτ Μολλ μπορείς να ψάξεις το λήμμα της wikipedia [εδώ](#). Κατά τη γνώμη μου, μεταφέρει λαθεμένες πληροφορίες. Περιγράφει τον Μολλ ως σεξολόγο. Μειώνει τη σημασία της ερευνητικής του εργασίας πάνω στην ύπνωση. Αναφέρει πως, όταν ασχολιόταν με την ύπνωση ο Μολλ ήταν ένας από μια χούφτα επιστήμονες που το έκαναν (sic). Πληροφορία αβάσιμη. Αν διάβαζε ο συντάκτης του λήμματος το βιβλίο του Μολλ *Hypnotism*, θα ενημερωνόταν στο πρώτο κεφάλαιο για εκατοντάδες ιατρούς που ασχολιόντουσαν εκείνο το διάστημα με την ύπνωση, συμπεριλαμβανομένων πολλών ψυχιάτρων, μεταξύ των οποίων και ο Σίγκμουντ Φρόυντ.

Μόρρις, Ουίλλιαμ

Ο Ουίλλιαμ Μόρρις (1834-1896) ήταν ένας Βρετανός ποιητής, ζωγράφος, συγγραφέας, ουτοπιστής, σοσιαλιστής, κοινωνικός στοχαστής, επαναστάτης, σχεδιαστής αντικειμένων, γραμματοσειρών, διακοσμητικών μοτίβων, εκδότης. Συνδέθηκε σε νεαρή ηλικία με την καλλιτεχνική ομάδα που έφερε το όνομα Προραφαηλτική Αδελφότητα, σχεδίασε και έγραψε ποιήματα. Υπήρξε εμπνευστής και πρωτεργάτης του κινήματος Arts and Crafts, μιας απόπειρας να επανέρθει ο σχεδιασμός των αντικειμένων στις μεσαιωνικές πρακτικές, να προστατευθεί η αισθητική από την κυριαρχία της βιομηχανίας. Στη συνέχεια, συνδέθηκε με σοσιαλιστικές και κομμουνιστικές οργανώσεις. Συμμετείχε στις εργατικές εξεγέρσεις, τους αγώνες της δεκαετίας του 1880 στην Αγγλία. Διαφώνησε και συγκρούστηκε με τους αυτούς που αναδείχθηκαν σε ηγέτες του Κομμουνιστικού Κινήματος (π.χ. Φρίντριχ Ένγκελς) και διαγράφηκε από αυτές. Έγραψε τότε την ουτοπία *Νέα από το Πουθενά* (βλ. λήμμα). Στη συνέχεια, ασχολήθηκε με τις εκδόσεις. Ίδρυσε τον εκδοτικό οίκο Kelmscott Press όπου τύπωνε βιβλία με αρχές του Arts and Crafts, με προσωπική φροντίδα σε όλα τα στάδια της παραγωγής. Συνέδραμε μάλιστα στον εκδοτικό οίκο εκδίδοντας αρκετά έργα του, μεταφράσεις αλλά και πρωτότυπα παραμύθια στο ύφος των μεσαιωνικών και ισλανδικών σάγκα.

Πηγές

Στα ελληνικά, κυκλοφορεί το βιβλίο του Μόρρις *Νέα από το Πουθενά* (Ελεύθερος Τύπος). Επίσης, έχουν βγει οι τρεις τόμοι από το παραμύθι του *Το Πηγάδι στο Τέλος του Κόσμου*, ο τέταρτος κυκλοφορεί το 2011 (Μαγικό Κουτί). Βλ. [εδώ](#) τα βιβλία του στα ελληνικά. Πληροφορίες για τον Μόρρις υπάρχουν στην [wikipedia](#), ενώ αν ενδιαφέρεσαι πιο λεπτομερώς, υπάρχει η [κοινότητα Μόρρις](#), μη κερδοσκοπική εταιρία. Βιβλία του μπορείς να κατεβάσεις δωρεάν και νόμιμα (καθώς είναι απελευθερωμένα από πνευματικά δικαιώματα) στο www.Gutenberg.org, ένα site-θησαυρό δωρεάν κλασικών βιβλίων σε κάθε χρήσιμη μορφή (txt, e-pub κτλ.). Είκοσι πέντε έργα του Μόρρις, προσβάσιμα [εδώ](#). Για το «Arts and Crafts» μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#), για την Προραφαηλτική Αδελφότητα [εδώ](#), για τον εκδοτικό οίκο Kelmscott Press, [εδώ](#).

Μπλέηκ, Ουίλλιαμ

Ο Ουίλλιαμ Μπλέηκ (1757-1827) υπήρξε ρομαντικός ποιητής και αποκρυφιστής. Το ποιητικό έργο του χαίρει ευρείας αποδοχής και είναι διαχρονικό πεδίο φιλολογικής μελέτης, παρά τον διάχυτο μυστικιστικό και αποκρυφιστικό του χαρακτήρα.

Πηγές

Για τον Ουίλλιαμ Μπλέηκ, μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#), έργα του μπορείς να κατεβάσεις [εδώ](#).

Μυστικές εταιρείες

Οι μυστικές εταιρείες είναι θεσμοί που λειτουργούν εν κρυπτώ και έχουν παίξει ρόλο στην ιστορία της Δύσης από την αρχαιότητα ως σήμερα. Πρόκειται για κρυφές σχολές που διδάσκουν απόκρυφες γνώσεις στα ενήλικα μέλη τους (σαν διά βίου κολέγια). Σε απλούστερη μορφή, πρόκειται για περιοδικές κλειστές ομάδες πολιτικής συζήτησης ανθρώπων της ελίτ, πριν τις οποίες οι δυνάμει συμμετέχοντες υποχρεώνονται να λάβουν μέρος ή να παρακολουθήσουν τελετουργικά. Σε πιο πολύπλοκη μορφή, πρόκειται για εταιρείες με καταστατικό και μέλη, τα οποία συμμετέχουν ενεργά και σε παραθρησκευτικές τελετές. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, εξασφαλίζουν σε όσους θέλουν να προσεταριστούν από σεβασμό έως την υποταγή τους στους στόχους και τον τρόπο λειτουργίας τους. Στόχοι που είναι κοσμικοί και όχι μεταφυσικοί (βλ. π.χ. τη Φιλική Εταιρεία που στόχευε στην επανάσταση του ελληνικού έθνους). Σε βαθμό ώστε η άνοδος στην ιεραρχία σε μια μυστική εταιρεία ενός μέλους (από έναν βαθμό στον άλλον) να παραλληλίζεται με την κοινωνική του ανέλιξη.

Οι μυστικές εταιρείες της σύγχρονης εποχής έχουν ως γνωστό σημείο εκκίνησης τις αιρέσεις, τους αντιδρώντες στον Χριστιανισμό, που αποτελούσαν το ρεύμα του Γνωστικισμού: απ' αυτούς προέκυψαν οι Καθαροί, αίρεση που διαδόθηκε στην περιοχή Λανγκουεντόκ της Γαλλίας και σε άλλα μέρη της Ευρώπης από τον 11ο ως τον 13ο αιώνα. Διαμαρτύρονταν για τη διαφθορά του Καθολικού Κλήρου, είχαν εσχατολογικές αντιλήψεις και αρνούσαν την κατά γράμμα πίστη στην Αγία Γραφή. Το 1209, 20.000 συνολικά άνθρωποι σφαγιάστηκαν στην πόλη Μπεζιέ και τα περίχωρά της από σταυροφορικό στρατό, είτε Καθαροί είτε καθολικοί. Ο μοναχός που διοικούσε τον στρατό, όταν ρωτήθηκε πώς θα τους ξεχωρίσουν, έδωσε διαταγή να τους σκοτώσουν όλους, ο Θεός θα διέκρινε τους δικούς του.

Σχέση με τους Καθαρούς συχνά υποστηρίζεται πως είχαν οι Ναΐτες Ιππότες, τάγμα που ιδρύθηκε το 1129 από την Καθολική Εκκλησία με στόχο την προστασία των προσκυνητών των Αγίων Τόπων. Σύντομα, οι Ναΐτες γίνανε ισχυροί στην Ευρώπη. Απέκτησαν ακίνητη περιουσία, πλούτο, στρατιωτική και πολιτική δύναμη σε όλη την ήπειρο. Δάνειζαν χρήματα στους ευρωπαίους ηγεμόνες και κατάφεραν να τους θέσουν υπό την επιρροή τους ένεκα των υπέρογκων χρεών τους. Όταν χάθηκαν πια οι Άγιοι Τόποι για τη Δύση, ο βασιλιάς Φίλιππος ο Τέταρτος της Γαλλίας, βαθύτατα χρεωμένος στους Ναΐτες και επιθυμώντας διακαώς να τους καθαιρέσει, εκμεταλλεύτηκε πως οι Ναΐτες δεν έπειθαν πλέον για το σκοπό της ύπαρξής τους. Πίεσε τον Πάπα Κλεμέντιο τον Πέμπτο, και το 1307 οι Ναΐτες συνελήφθησαν ως αιρετικοί και η περιουσία τους κατασχέθηκε. Οι Ναΐτες αποδείχθηκε πως αποτελούσαν μυστική εταιρεία, με αιρετικές αντιλήψεις και παράξενα τελετουργικά μύησης. Έκτοτε, οι Μυστικές Εταιρείες συνδέθηκαν με την αίρεση, τον αποκρυφισμό, και πολιτικό στόχο την ανατροπή της τάξης πραγμάτων (κατ' αρχήν Εκκλησίας και Βασιλείας).

Σύγχρονοι μυστικοί θεσμοί είναι η καθιερωμένη ετήσια συνάντηση της αμερικανικής ελίτ για δύο βδομάδες κάθε Ιούλιο σε δασική περιοχή της Καλιφόρνια με όνομα «Βοημικό Δάσος». Έχει αποκαλυφθεί ότι έναρξη των εργασιών (περιλαμβάνουν αναψυχή και πολιτικές συζητήσεις) είναι μια τελετή με τίτλο «The Cremation of Care», αποκρυφιστικού χαρακτήρα, δηλαδή με αναφορές σε προγενέστερη αποκρυφιστική/παγανιστική λατρεία. Επίσης, πολλά στοιχεία έχουν διαρρεύσει για τη μυστική εταιρεία «Skull and Bones» (Κρανίο και Οστά). Εδρεύει στο Πανεπιστήμιο του Γέιλ, στρατολογεί τα μελλοντικά μέλη της ελίτ. Ο Τζωρτζ Μπους έχει αποδεχθεί δημόσια πως υπήρξε

μέλος της.

Συνήθως, όσοι ανακαλύπτουν την ύπαρξη μυστικών θεσμών, διαμορφώνουν και εκφέρουν δογματικά και χωρίς αποδείξεις την άποψη πως ο κόσμος διοικείται από έναν συνεκτικό ιστό μυστικών εταιρειών (βλ. λήμμα «Νέα Παγκόσμια Τάξη»). Είναι κατά τη γνώμη μου πιο λογικό, πιο πιθανό και πιο απαιτητικό διανοητικά να θεωρήσει κανείς πως, μυστικοί θεσμοί (ανεξάρτητοι ή με ασθενείς δεσμούς μεταξύ τους, συμμαχικοί ή αντίπαλοι, με αντιθετικούς ή παρόμοιους στόχους, κ.ο.κ.) αλληλεπιδρούν με τους φανερούς θεσμούς, με αποτέλεσμα να δημιουργείται η χαοτική εικόνα που έχουμε για τον κόσμο γύρω μας.

Πηγές

Υπάρχει ένας πολιτικός ηγέτης του 20ού αιώνα που μίλησε ανοιχτά για τις μυστικές εταιρείες: ο John F. Kennedy. Στις 27 Απριλίου του 1961, στο ξενοδοχείο Ουόλντορφ Αστόρια της Νέας Υόρκης, ο Κένεντυ έδωσε ομιλία ενώπιον μελών της Αμερικανικής Ένωσης Εκδοτών Εφημερίδων. Το θέμα της ομιλίας ήταν ο κίνδυνος για την αμερικανική δημοκρατία που συνιστούν οι μυστικές εταιρείες. Μπορείς να ακούσεις την ομιλία του Κένεντυ σε αναπαραγωγή από τον διαδικτυακό τόπο του Μουσείου και της Προεδρικής Βιβλιοθήκης του J.F.K. (βρίσκεται στο «Columbia Point» της Βοστώνης). Αν σε ενδιαφέρει, πάτησε [εδώ](#). Η αναφορά σε μια «μονολιθική συνωμοσία» (sic) ξεκινά στο χρονικό σημείο 9:40'.

Για τους «Καθαρούς» μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#) και για τους Ναΐτες Ιππότες [εδώ](#). Επίσης, μπορείς να διαβάσεις για την ετήσια – μέχρι πρόσφατα – μυστική συνάντηση της αμερικανικής ελίτ στο «[Βοημικό Δάσος](#)». Αποσπάσματα από την «τελετή έναρξης» που γίνεται εκεί πέρα κάθε χρόνο τράβηξε παράνομα ο δημοσιογράφος Άλεξ Τζόουνς το 2000, μπορείς να τα δεις [εδώ](#). Η τελετή δημοσιοποιήθηκε έκτοτε σε βαθμό να γίνει [λήμμα της wikipedia](#). Μπορείς να δεις και [εδώ](#) την αμερικανική δημοκρατία σε λειτουργία: στο παρακάτω βίντεο, ο Μπιλ Κλίντον δέχεται ερώτηση από νεαρό σχετικά το «Βοημικό Δάσος», οι πράκτορές του απομακρύνουν τον νεαρό βίαια και διακριτικά από την αίθουσα.

Για την μυστική εταιρεία «Κρανίο και Οστά» του πανεπιστημίου του Γέηλ, στην οποία ήταν μέλος ο Τζωρτζ Μπους, πάτησε στο [Skull and bones](#). Όσο για την απόδειξη ότι ο Τζωρτζ Μπους υπήρξε μέλος της: το 2004, κατά την προεκλογική περίοδο, κυκλοφόρησε ευρέως πως μέλος της εταιρείας ήταν και ο Μπους και ο αντίπαλός του υποψήφιος Τζων Κέρρυ. Ο Μπους ρωτήθηκε για το θέμα από δημοσιογράφο σε τηλεοπτική εκπομπή. Απάντησε: «Είναι πράγματι τόσο μυστική [αυτή η εταιρεία] που δεν πρέπει να το συζητήσω». [Ιδού](#) το σχετικό βίντεο που το αποδεικνύει.

Για τη σχέση των μυστικών εταιρειών με την πολιτική, μπορείς να διαβάσεις [εδώ](#) το ενημερωτικό για το θέμα βιβλίο με τίτλο *Αποκρυφιστική Θεοκρατία (Occult Theocracy, 1933)* της αμερικανίδας Ένιθ Σταρ Μίλλερ (το υπέγραψε ως «Λέιντυ Κούνισμπορο», διότι είχε παντρευτεί τον Λόρδο Κούνισμπορο, 1887-1933). Περιγράφονται αναλυτικά σαν λήμματα με χρονολογική σειρά οι μυστικές εταιρείες που έχουν ιδρυθεί από την αρχαιότητα έως το 1930 (περιλαμβάνεται έως και η «Φιλική Εταιρεία»). Για τη συγγραφέα μπορείς να διαβάσεις [εδώ](#). Το βιβλίο μπορείς να το κατεβάσεις [εδώ](#) ή να το αγοράσεις [εδώ](#).

Γενικά, για το θέμα αυτό έγραφαν έως και τον Μεσοπόλεμο συγγραφείς που ασπάζονταν φανατικά τον Χριστιανισμό και έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου για μια «συνωμοσία κατά του Χριστιανισμού» (sic) που συνήθως απέδιδαν σε Σιωνιστές

(sic). Η θέαση της ιστορίας υπό αυτό το ιδεολογικά φορτισμένο σκεπτικό κατακρίθηκε έντονα μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο. Π.χ., βλ. και το έργο της συγγραφέως της εποχής του μεσοπολέμου ονόματι Nesta Webster (γίνεται υπερσύνδεση σε ένα βιβλίο της στις πηγές του λήμματος «Αριστερά»). Επομένως, αν θες να ανατρέξεις στα βιβλία τους, έχε στο νου σου πως πρέπει να μπορέσεις να αντλήσεις τις πληροφορίες, τα στοιχεία και τα γεγονότα χωρίς να επηρεαστείς από την άποψη των συγγραφέων τους.

Νέα Ιατρική

Η σχέση μυαλού και σώματος, σωματικής και ψυχικής υγείας είναι το αντικείμενο το καινοτόμου επιστημονικού κινήματος (γερμανική) «Νέα Ιατρική». Ιδρυτής του είναι ο ιατρός Ράικ Γκέερντ Χάμερ. Ανακάλυψε τον συσχετισμό ανάμεσα στον καρκίνο και τις εγκεφαλικές λειτουργίες, όταν ασθένησε ο ίδιος το 1979, και συσχέτισε την ασθένειά του με ένα προσωπικό σοκ που πέρασε (βίαιος και ξαφνικός θάνατος του υιού του). Αφότου θεραπεύτηκε, ερεύνησε κλινικά αντίστοιχες περιπτώσεις και απέδειξε με αξονικές τομογραφίες πώς οι στενοχώριες προκαλούν εγκεφαλικές διαταραχές που οδηγούν σε ασθένειες. Γεννήθηκε το κίνημα «Νέα Ιατρική» και ο Χάμερ άρχισε να μαινοβγαίνει στη φυλακή, με κατηγορία για «παρότρυνση άσκησης ιατρικής αντίθετης από την ιατρική της σχολής». Γενικά, η νέα ιατρική πρεσβεύει πως αχρείαστα είναι τα χημικά φάρμακα, ο ασθενής θεραπεύεται με ξεκούραση, αγάπη και κυρίως από το μυαλό του, εφόσον δηλαδή ερμηνεύσει το σοκ που πέρασε, το οποίο προκάλεσε την ανισορροπία στην ψυχή, το μυαλό και το σώμα του. Η εκδήλωση του πόνου από πλευράς του ασθενή είναι δείγμα εκτόνωσης της ψυχοσωματικής ανισορροπίας και μέρος της φυσιολογικής διαδικασίας ίασης, όχι κακό σημάδι.

Πηγές

Στο ακόλουθο site, μπορείς να βρεις στοιχεία για το [κίνημα](#) γερμανική Νέα Ιατρική. Ενώ, υπάρχει και αυτό το σχετικό [άρθρο](#) στα ελληνικά, της ιατρού Αριάδνης Γερούκη.

Νέα από το Πουθενά

Ουτοπικό μυθιστόρημα του Ουίλλιαμ Μόρρις που εκδόθηκε το 1890. Η υπόθεση έχει ως εξής. Ο αφηγητής ζει στο Λονδίνο την εποχή που γράφεται το βιβλίο. Ένα βράδυ, επιστρέφει στο σπίτι του, απογοητευμένος από την Κομμουνιστική Ένωση. Όταν ξυπνάει, έχουν περάσει εκατό χρόνια. Έκθαμβος, ξεναγείται στον κόσμο του μέλλοντος, το Λονδίνο, όπως έχει αλλάξει χάρη σε μία αιματηρή επανάσταση που έγινε πολλά χρόνια πριν. Μοιάζει πλέον με οικολογική πόλη. Είναι αραιοκατοικημένο, λιβάδια και χωράφια εναλλάσσονται με διάσπαρτες αγροικίες, σε κάποια μέρη υπάρχουν μόνο εμπορικοί δρόμοι με πανδοχεία και μαγαζιά τα οποία διαθέτουν τα αγαθά ελεύθερα. Τα χρήματα έχουν καταργηθεί. Οι άνθρωποι κάνουν όποια δουλειά επιθυμούν, ανάλογα με την κλίση τους. Συνήθως, δουλεύουν part time σε διάφορες δουλειές: τεχνίτες, αγρότες, συγγραφείς, κ.ά. Άλλωστε, εργάζονται μόνο για τη χαρά της δημιουργίας, έχοντας λύσει τα προβλήματα που άπτονται της οικονομίας. Είναι χαρούμενοι και υγιείς, ζούνε σε επαφή με τη φύση και χωρίς άγχος, δείχνουν νεότεροι από την πραγματική τους ηλικία, είναι φιλόξενοι και ευγενικοί με τους άλλους. Πολιτικό σύστημα είναι η άμεση δημοκρατία σε επίπεδο κοινότητας.

Πηγές

Για το βιβλίο μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#). Μπορείς να το διαβάσεις ή να το

κατεβάσεις [εδώ](#) και να το αγοράσεις [εδώ](#).

Νέα Παγκόσμια Τάξη

Η «Νέα Παγκόσμια Τάξη», εκτός από σύγχρονος πολιτικός όρος, αναφέρεται και στη συνωμοσιολογική θεωρία περί της Παγκόσμιας Διακυβέρνησης από μυστικές εταιρείες, τα μέλη των οποίων χαρακτηρίζονται αφαιρετικά με το γενικό όνομα «Illuminati». Κατά τη θεωρία, οι μυστικές εταιρείες κάτω από τον γενικό χαρακτηριστικό «Illuminati» ελέγχουν τις κυβερνήσεις των διαφόρων κρατών. Συνεργάζονται κρυφά με στόχο την παγκόσμια κυριαρχία. Αξιοποιούν και εφαρμόζουν τεχνολογίες ώστε να ελέγξουν την ανθρώπινη συμπεριφορά, να εφαρμόσουν μια ηλεκτρονικά ελεγχόμενη απολυταρχία σε παγκόσμια κλίμακα. Το τελικό στάδιο του σχεδίου της «Νέας Παγκόσμιας Τάξης» είναι η ανάδυση ενός παγκόσμιου κράτους χωρίς σύνορα, υπό παγκόσμια διακυβέρνηση, παγκόσμιο στρατό και παγκόσμιο νόμισμα. Στο κράτος αυτό, ο κάθε πολίτης-υπήκοος θα είναι υποχρεωμένος να φορά ένα microchip στο οποίο θα αναφέρεται η πίστωσή του, πόσο χρήμα διαθέτει, αλλά και προσωπικά δεδομένα προσβάσιμα ανά πάσα στιγμή από την εξουσία.

Πηγές

Μπορείς να διαβάσεις σχετικά με τη Νέα Παγκόσμια Τάξη [εδώ](#). Μπορείς να παρακολουθήσεις και το εξής ενημερωτικό [βιοκλιμαντέρ](#).

Νόμος της Παγκόσμιας Έλξης

Πρόκειται για τη θεωρία περί της φυσικής φιλοσοφίας του Ισαάκ Νεύτωνα που δημοσίευσε το 1687. Σύμφωνα με αυτήν, δύο οποιαδήποτε άτομα στο σύμπαν έλκονται με μία δύναμη ανάλογη της μάζας και των δύο και αντιστρόφως ανάλογη της απόστασης μεταξύ τους.

Πηγές

Μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#).

Ρούντοι

Αν θες να μελετήσεις τους Ρούντους, σου προτείνω να πάρεις ένα ρουνικό αλφάβητο (μπορείς να βρεις διάφορα αρκεί να γράψεις runes στις εικόνες του google) και να εξετάσεις κάθε ρούντο ξεχωριστά: μέσα από το όνομά του και τι σημαίνει, μπορείς να ψάξεις βαθύτερα το συμβολισμό του, να δεις ποια ιδέα και ποιο συναίσθημα (που νιώθει όποιος την πραγματώνει) αφορά αυτή η ιδέα. Στη συνέχεια, μπορείς να αρχίσεις να γράφεις δειλά δειλά φράσεις μ' αυτούς. Συμβουλή: βάζε τα σύμβολα το ένα δίπλα στο άλλο, το μυαλό σου θα γεμίζει τα κενά και θα βγαίνουν ιστορίες και διδάγματα. Η ιδέα (που δεν αναπτύχθηκε εδώ, επειδή δεν υπήρχε χρόνος/ χώρος/ λόγος), είναι πως οι ρούντοι, ως πρωταρχικό αλφάβητο (βλ. *Ανακαλυψη*), αντιπροσωπεύουν τις πρωταρχικές ή τις βασικές ηλεκτρομαγνητικές εκπομπές, το αλφαβητάρι της Φύσης, κι ότι, μαθαίνοντάς τους, μαθαίνεις να «διαβάζεις» τον κόσμο. Με τον ίδιο τρόπο που η εκμάθηση κουγκ φου ή ξιφομαχίας στην αρχαία Κίνα συνιστά μια «μαγική γνώση» που ξεκλειδώνει το σύμπαν (άλλωστε αφορά την σκιαγράφηση ή το γράψιμο, με το σώμα στη μία περίπτωση, με το σπαθί στην άλλη, ιδεογραμμάτων δηλαδή ρούντων), χαρίζει σημαντικές σωματικές δεξιότητες. Ωστόσο, χρειάζεται μάλλον πολύς κόπος (χρόνια εξάσκησης και μελέτης) για να τις αποκτήσει κανείς.

Πηγές

Για τους ρούνους μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#).

Τέσλα, Νικόλα

Ο Νικόλα Τέσλα (1856-1943), Σέρβος στην καταγωγή, Αμερικανός στην υπηκοότητα, ήταν φυσικός επιστήμονας και εφευρέτης στο αντικείμενο μηχανολογία και ηλεκτρολογία. Σπούδασε στο Πολυτεχνείο του Γκρατς. Ασχολήθηκε με τον ηλεκτρισμό και τον ηλεκτρομαγνητισμό. Μετανάστευσε στις ΗΠΑ. Εργάστηκε για κάποιο διάστημα στην ηλεκτρική εταιρεία του Τόμας Έντισον. Στη συνέχεια, συγκρούστηκε με τον Έντισον γιατί διαφωνούσαν για το αν ήταν καλύτερο το εναλασσόμενο ή το συνεχές ρεύμα, σε μια διαμάχη που έμεινε γνωστή ως ο «Πόλεμος των Ρευμάτων». Τελικά, ο Τέσλα επικράτησε. Σχεδίασε και κατασκεύασε το πρώτο υδροηλεκτρικό εργοστάσιο στους καταρράκτες του Νιαγάρα, από το οποίο ηλεκτροδοτήθηκε η Νέα Υόρκη. Στο απόγειο της φήμης του, ο Νικόλα Τέσλα το 1899 απομονώθηκε στο Κολοράντο Σπρινγκς, με σκοπό να κάνει εκ νέου πειράματα στον ηλεκτρομαγνητισμό και τα ραδιοκύματα. Ένα χρόνο αργότερα, επέστρεψε στη Νέα Υόρκη. Ξεκίνησε με πρωτοβουλία του η κατασκευή του πύργου Ουάρντενκλυφ (Wardenclyffe), με τον οποίο στόχευε να λύσει το ενεργειακό πρόβλημα της ανθρωπότητας. Το γιγάντιο πείραμα του Ουάρντενκλυφ ουδέποτε ολοκληρώθηκε διότι ο επενδυτής Τζ.Π. Μόργκαν σταμάτησε τη χρηματοδότησή του. Έκτοτε, οι επιχειρηματίες της Ουώλ Στρητ ουδέποτε ξαναεπένδυσαν στον Τέσλα και τις ιδέες του. Ο Τέσλα αρνήθηκε το βραβείο Νόμπελ (είχε διαρρεύσει πως είχε προταθεί να το πάρει μαζί με τον Έντισον). Από εκεί κι έπειτα και ως να πεθάνει, η συνεισφορά του ήταν θεωρητική και σε επίπεδο πατεντών. Παραμονές του Β' Παγκοσμίου πολέμου, διέδωσε πως είχε κατασκευάσει ένα υπερόπλο με το οποίο θα μπορούσε να βάλει τέρμα σε όλους τους πολέμους, χωρίς να καταγραφεί επίσημη αντίδραση από πλευράς ουδεμίας κυβέρνησης. Πέθανε το 1943.

Πηγές

Για τον «Πόλεμο των Ρευμάτων» μπορείς να διαβάσεις [εδώ](#), για τον Νικόλα Τέσλα ενημερώνεσαι [εδώ](#). Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. και στις πηγές του λήμματος «Οι Εφευρέσεις του Τέσλα».

Υπνωτισμός

Ο όρος αναφέρεται κατ' αρχήν στο ομώνυμο βιβλίο του Γερμανού ψυχιάτρου Άλμπερτ Μολλ (βλ. λήμμα), κατά δεύτερο λόγο στο φαινόμενο υπνωτισμός. Για να κατανοηθεί το φαινόμενο, πρώτα ας εξηγηθεί, βάσει του βιβλίου του Μολλ, τι είναι ύπωση.

Ύπωση είναι μία κατάσταση συνείδησης διαφορετική (ενδιάμεση) του ύπνου και του ξύπνιου. Όταν κάποιος είναι σε ύπωση, έχει οξυμένες διανοητικές λειτουργίες σε σχέση με όταν είναι ξύπνιος. Μπορεί να απομνημονεύσει πληροφορίες ή εικόνες. Το μυαλό του ελέγχει απόλυτα τις σωματικές λειτουργίες. Το μυαλό του ελέγχει απόλυτα την αντίληψη, σε βαθμό έως και να κατασκευάζει (επινοεί) την πραγματικότητα. Επίσης, όταν κάποιος είναι σε ύπωση, είναι υποδεχτικός στις προσταγές του υπνωτιστή: σε βαθμό να υπακούει σε αρκετές από αυτές χωρίς να συμβουλευτεί τη λογική του. Η κατάσταση ύπωσης έχει κοινό χαρακτηριστικό και με τον ύπνο, υπό την έννοια ότι διατηρεί κανείς απ' αυτήν μία ονειρική ανάμνηση. Σε ύπωση μπορεί να πέσει κάποιος αν φορτιστεί έντονα συναισθηματικά (θετικά ή αρνητικά), αν αφομοιωθεί έντονα κάνοντας ή παρακολουθώντας κάτι. Υπνωτισμός είναι η διαδικασία, μέσα από διάφορες τεχνικές που κάποιος (ο υπνωτιστής) φέρνει κάποιον άλλον (τον υπνωτιζόμενο) σε

κατάσταση ύπνωσης, ενώ υπάρχει και το φαινόμενο της αυτοϋπνωσης.

Το βιβλίο του Άλμπερτ Μολλ θεωρείται εδώ σημαντικό και έργο αναφοράς για το θέμα, διότι αποτελεί την τελευταία επιστημονική καταγραφή και μελέτη του φαινομένου της ύπνωσης από μία περίοδο όπου γινόταν συστηματική έρευνα γι' αυτό. Ο Μολλ συνοψίζει τα αποτελέσματα των κλινικών πειραμάτων και ερευνών άλλων ερευνητών, εξηγεί αναλυτικά την ύπνωση, αναζητεί τις ηθικές της διαστάσεις, τις κοινωνικές της προεκτάσεις, τις νομικές της επιπτώσεις. Το βιβλίο του είναι επίκαιρο και χρήσιμο: ήδη από τη δεκαετία του 1950, διανοούμενοι (όπως ο Άλντους Χάξλεϋ) άφηναν υπόνοιες για τη χρήση επικοινωνιακών τεχνικών από την ελίτ των σύγχρονων δημοκρατιών με αρχές εμπνευσμένες από τη γνώση του υπνωτισμού. Με υπόβαθρο τον Μολλ, μπορεί κανείς να διαπιστώσει πως, πράγματι, η τηλεόραση συνιστά ένα μέσον ύπνωσης, πως η διαφήμιση η σχεδιασμένη με βάση τη φρουδική θεωρία στοχεύει στο υποσυνείδητο αξιοποιώντας υπνωτιστικές τεχνικές, κ.ά.

Πηγές

Το βιβλίο του ψυχιάτρου Άλμπερτ Μολλ για την ύπνωση (με τίτλο *Hypnotism*) σε έκδοση του 1897 (Λονδίνο, εκδόσεις Ουώλτερ Σκοττ) μπορείς να το διαβάσεις δωρεάν από τον υπολογιστή σου στο ακόλουθο [link](#). Αν προτιμάς να το κατεβάσεις, είτε για να το τυπώσεις είτε για να το διαβάσεις σε ηλεκτρονική συσκευή, το δίνουν δωρεάν σε μορφή pdf, e-pub ή απλό κείμενο (txt), στο ακόλουθο link στο αριστερό μέρος της [σελίδας](#).

Ο Άλντους Χάξλεϋ αναφέρεται στις τεχνικές διαφήμισης και ελέγχου των μαζών στο βιβλίο του *Επιστροφή στον Θαυμαστό Νέο Κόσμο*. Στα ελληνικά κυκλοφορεί από τις εκδόσεις [Ελεύθερος Τύπος](#). Μπορείς να ενημερωθείς γι' αυτό [εδώ](#), να το αγοράσεις [εδώ](#).

Όσο για τη χρήση της φρουδικής θεωρίας στη διαφήμιση, βλ. το ντοκυμαντέρ του Βρετανού σκηνοθέτη Άνταμ Κέρτις με τίτλο *Ο Αιώνας του Εαυτού* (The century of the self). Περιγράφεται πώς, ο ανιψιός του Σίγκμουντ Φρόιντ Έντουαρντ Μπερνέϋ εφάρμοσε εμπορικά τις ψυχολογικές θεωρίες του θείου του με τρόπο ανήθικο στην Αμερική του μεσοπολέμου, σε διαφημιστικές και πολιτικές καμπάνιες. Μπορείς να το δεις δωρεάν [εδώ](#).

Υπόγειες βάσεις

Διάφορες πηγές υποστηρίζουν ότι υπάρχουν εκτενείς και μυστικές υπόγειες βάσεις, ότι κατασκευάζονται δε ιδιωτικές στις ΗΠΑ, δημόσιες στη Μόσχα, η κατασκευή τους κορυφώνεται ως το 2012. Στο site [projectcamelot](#), δημοσιεύεται γράμμα που αποδίδεται σε Νορβηγό πολιτικό, στο οποίο ισχυρίζεται την ύπαρξη και κατασκευή υπόγειων βάσεων στη Νορβηγία και τον υπόλοιπο πλανήτη, εν όψει καταστροφής προβλεπόμενης το 2012. Υπόγεια κατασκευή είναι και η Παγκόσμια Δεξαμενή Σπόρων που κατασκευάστηκε σε απομακρυσμένη νήσο της Νορβηγίας. Πληροφορίες σχετικές με υπόγειες βάσεις υπάρχουν διάσπαρτες στο Ίντερνετ, συχνά από αμφιλεγόμενες πηγές. Εδώ θα σου παραθέσω πληροφορίες που προέρχονται από αξιόπιστο τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ καλωδιακού αμερικανικού καναλιού («Conspiracy Theory», με πρωταγωνιστή τον Τζέσε Βεντούρα, πρώην παλαιστή-πρώην κυβερνήτη της Μινεσότα, επεισόδιο με τίτλο «Αποκάλυψη 2012» που παίχθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2010 από το καλωδιακό TruTV). Το ντοκιμαντέρ έχει τη μορφή της κινηματογραφημένης έρευνας, με δημοσιοποιημένες τις πηγές της, δίνοντας στον θεατή τη δυνατότητα να ελέγξει τις πληροφορίες που προβάλλονται.

Ο Βεντούρα, συν τοις άλλοις, παίρνει συνέντευξη από εκπροσώπους ιδιωτικών κατασκευαστικών εταιριών που χτίζουν καταφύγια για το 2012. Προβάλλονται πλάνα από ιδιωτικό υπόγειο καταφύγιο στην πολιτεία Κάνσας, πρώην υπόγεια στρατιωτική βάση. Ιδιοκτήτης του ο Λάρρυ Χωλ, επιχειρηματίας που αγοράζει εγκαταλελειμμένες υπόγειες βάσεις εκτόξευσης πυρηνικών πυραύλων (ερείπια από την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου) και τις μετατρέπει σε πολυτελή υπόγεια καταφύγια, ως ένα βαθμό υδατοστεγή και πυρασφαλή (στις αρχές του 2010 που παίχτηκε το ντοκιμαντέρ, επρόκειτο για το έκτο τέτοιο έργο που ολοκλήρωνε). Σύμφωνα με τη μαρτυρία (στην κάμερα) του Μπράιαν Κάμντεν, αρχιτέκτονα και αρχιμηχανικού του υπόγειου έργου στο Κάνσας, η κυβέρνηση των ΗΠΑ επίσης χτίζει τη δεκαετία 2000-2010 διαρκώς υπόγειες πολιτείες από τη μία άκρη της ηπείρου ως την άλλη. Το στηρίζει στο γεγονός πως, κατά τη διάρκεια των έργων που έχει αναλάβει, αντιμετωπίζει έλλειψη στην αγορά φίλτρων εξαερισμού και εκρηκτικών, εξαιτίας του γεγονότος πως η κυβέρνηση των ΗΠΑ εξαντλεί την προσφορά αυτών των ειδών.

Επίσης, στο επεισόδιο γίνεται αναφορά και στο (χτισμένο το 1995) αεροδρόμιο του Ντένβερ (Κολοράντο), για το οποίο διάφοροι συνωμοσιολόγοι ισχυρίζονται πως πρόκειται στην πραγματικότητα για το προκάλυμμα ενός τιτάνιου έργου, μιας υπόγειας πολιτείας, στηριζόμενοι σε στοιχεία όπως το υπέρογκο κόστος του, μαρτυρίες εργαζόμενων στα έργα κατασκευής, μαρτυρίες πρώην μηχανικών που εργάζονταν για την κυβέρνηση των ΗΠΑ, η αποκαλυπτική και ίσως νοσηρή τοιχογραφία του καλλιτέχνη Λέο Τανγκούμα στο χώρο ανάκτησης των αποσκευών, κ.ά.

Πηγές

Για το γράμμα που αποδίδεται σε Νορβηγό πολιτικό που αποκαλύπτει την καταστροφή του 2012 μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#). Ενώ για την Παγκόσμια Δεξαμενή Σπόρων, μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#). Το επεισόδιο της εκπομπής του Τζέσε Βεντούρα μπορείς να το δεις [εδώ](#). Για το αεροδρόμιο του Ντένβερ, ιδού το σχετικό [λήμμα της wikipedia](#). Γενικά για τις υπόγειες βάσεις, υπάρχει και η μαρτυρία του πρώην πολιτικού μηχανικού της κυβέρνησης των ΗΠΑ ονόματι Φίλιπ Σνάιντερ (πέθανε το 1996, πιστεύεται πως δολοφονήθηκε, [εδώ](#) η ιστορία του, [εδώ](#) μια ομιλία του). Αν θες να εξακριβώσεις την πληροφορία για τις ιδιωτικές υπόγειες βάσεις, μια από τις εταιρείες που τις κατασκευάζουν, η συγκεκριμένη σε όλο το πλάτος και το μήκος της Αμερικής, για μακροπρόθεσμη επιβίωση από μελλοντικές καταστροφές (sic), λέγεται «Terravivos». Ιδού ο [διαδικτυακός της τόπος](#). Ενώ, [εδώ](#) μπορείς να δεις σχετικό αφιέρωμα από το κανάλι Fox. Η πληροφορία πως χτίζονται υπόγειες βάσεις στη Μόσχα τάχιστα, για να είναι έτοιμες πριν το 2012 παίχτηκε στις ειδήσεις το Νοέμβριο του 2010, μπορείς να δεις σχετικό κλιπ [εδώ](#).

Φαινόμενο 2012

Ως «Φαινόμενο 2012» εννοείται εδώ ένα κράμα εσχατολογικών αντιλήψεων και καταστροφολογικών σεναρίων που αφορούν - κατά κύριο λόγο - την ημερομηνία 21/12/2012, αλλά και άλλες ημερομηνίες του αυτού έτους. Οι δοξασίες στηρίζονται αφενός σε μυθολογικές πηγές (πλάκες Σουμέριων, τερματισμός ημερολογίου των Μάγιας εκείνη την ημερομηνία, κ.ά), αφετέρου σε επιστημονικές και αστρονομικές πληροφορίες και μετρήσεις δύσκολα εξακριβώσιμες, για τις οποίες οι επίσημοι φορείς είτε σιωπούν είτε σπανίως διαψεύδουν. Τα καταστροφολογικά σενάρια που προβλέπονται και ενίοτε γίνονται πιστευτά αφορούν κατακλυσμιαία συμβάντα, όπως αντιστροφή των πόλων της

γης, μετατόπιση του άξονα της περιστροφής της, παγκόσμιους σεισμούς, τσουνάμι, εκρήξεις ηφαιστείων. Συμβάντα προκληθέντα (αναλόγως με τη θεωρία) από διάφορες αιτίες όπως: σύγκρουση Γης με άλλον πλανήτη (Νιμπίρου, έτσι ονομάζουν τον δωδέκατο πλανήτη, ενώ το 2005 η επιστημονική κοινότητα τον βάπτισε Έριδα), υπερϊώδης ακτινοβολία (ακτίνων Γάμμα), ηλιακές εκρήξεις, γεωμαγνητικές καταιγίδες, πλησίασμα της Γης και του πλανητικού συστήματος στον ήλιο του Γαλαξία, στη Μαύρη Τρύπα του Γαλαξία, κ.ά. Άλλα προβλεπόμενα συμβάντα εκτός (ή συμπληρωματικά αναλόγως με την πηγή) της καταστροφής/ των καταστροφών: επίσκεψη εξωγήινων (είτε με φιλική διάθεση είτε με στόχο την εξολόθρευση του πληθυσμού της Γης), Δευτέρα Παρουσία (εμφάνιση του Ιησού ή και άλλων Μεσσιών), παράλυση των υποδομών (δικτύων ύδρευσης, αποχέτευσης, ηλεκτρισμού, Ίντερνετ, τηλεόρασης, ραδιοφώνου, τηλεφώνου, κινητού τηλεφώνου, δορυφορικών επικοινωνιών) και αχρήστευση όλων ανεξαιρέτων των συσκευών (ηλεκτρικών, ηλεκτρονικών, μηχανολογικών) λόγω γεωμαγνητικών καταιγίδων, θανατηφόρες επιδημίες γρήγορα εξαπλώσιμες σε όλον τον πλανήτη. Τέλος, υπάρχει και η αισιόδοξη άποψη της συνειδησιακής αλλαγής (πως οι άνθρωποι, ή έστω, ορισμένοι που πιστεύουν σε αυτό το σενάριο θα βελτιωθούν), αλλά, σε σχέση με τον καταλισμό των καταστροφολογικών σεναρίων, μάλλον εκφράζει μια μειοψηφία.

Υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ανησυχίας; Κατασκευάζονται υπόγειες βάσεις στην Αμερική και τη Ρωσία (βλ. λήμμα Υπόγειες βάσεις), κάτι που δείχνει πως, πολλοί άνθρωποι με χρήματα, επιρροή ή/και υψηλές θέσεις έχουν πάρει στα σοβαρά τους κινδύνους, χωρίς αυτό να σημαίνει πως οι κίνδυνοι είναι υπαρκτοί. Υπάρχει ένδειξη ωστόσο πως τα τελευταία χρόνια έχουν ενταθεί τα ακραία καιρικά και φυσικά φαινόμενα (π.χ. τσουνάμι), με αυξητική τάση, γεγονός που ίσως καταδεικνύει πως ο πλανήτης μπαίνει σε μία φάση έντονης γεωμαγνητικής δραστηριότητας.

Πηγές

Γενικά για το «Φαινόμενο 2012» μπορείς να διαβάσεις [εδώ](#). Για το ημερολόγιο των Μάγιας βλ. [εδώ](#), για το περιβόητο τέλος του [εδώ](#). Για τις αργλικές πλάκες των Σουμέριων [εδώ](#). Για τον φημολογούμενο πλανήτη Νιμπίρου και τη σύγκρουσή του με τη Γη, δες [εδώ](#), ενώ για τον πραγματικό δωδέκατο πλανήτη (Έριδα), [εδώ](#). [Εδώ](#), βλ. γενικά για την αλλαγή της πολικότητας των πόλων της Γης και τις επιπτώσεις της, ενώ [εδώ](#) για τη γεωμαγνητική αντιστροφή. Για τις ηλιακές καταιγίδες βλ. [εδώ](#), για τις γεωμαγνητικές θύελλες [εδώ](#). Για τις «Μαύρες Τρύπες» βλ. [εδώ](#). Τα τσουνάμι που έχουν γίνει μπορείς να τα δεις χρονολογικά γραμμένα [εδώ](#).

Όσον αφορά την πιθανότητα ηλιακών εκρήξεων και γεωμαγνητικών καταιγίδων: έκθεση της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ χρηματοδοτημένη από τη NASA (Ιανουάριος 2009) εκτιμά πως θα σημειωθεί εκτενής δυσλειτουργία των δικτύων ηλεκτρισμού και τηλεπικοινωνιών στον πλανήτη σε περίπτωση ισχυρών ηλιακών καταιγίδων οι οποίες προβλέπονται (από τη NASA) να ενισχυθούν τα επόμενα χρόνια και ως το 2012. Σε περίπτωση που πράγματι, συμβούν καταστροφικές ηλιακές καταιγίδες, ελλείψει ηλεκτρισμού, θα δημιουργηθούν χαοτικές συνθήκες για πολύ καιρό (λειψυδρία, αδυναμία τροφοδοσίας με καύσιμα, τρόφιμα κτλ.), που θα γίνουν αισθητές ιδίως σε μεγαλουπόλεις, με κίνδυνο την απώλεια της έννομης τάξης. Για τις προβλέψεις της, η ερευνητική ομάδα που αντιπροσωπεύει την Εθνική Ακαδημία Επιστημών των ΗΠΑ (δημοσιεύονται και απόψεις διεθνών εμπειρογνομώνων) αξιοποίησε ως ιστορικό προηγούμενο προγενέστερες ηλιακές καταιγίδες (του 1859, του 1921), κατά τις οποίες ωστόσο ήταν λιγότερο διαδομένος ο ηλεκτρισμός για να υπάρχει σημείο σύγκρισης. [Εδώ](#)

μπορείς να ξεφυλλίσεις την έκθεση, ενώ [εδώ](#) να ενημερωθείς για τις παλαιότερες ηλιακές καταγίδες και τις επιπτώσεις που είχανε.

Φαινόμενο του Θερμοκηπίου

Με τον όρο «Φαινόμενο του Θερμοκηπίου» εννοείται η θεωρία ότι διαπιστώνεται αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη που αποδίδεται στις ανθρωπογενείς εκπομπές CO₂, δηλαδή σε δραστηριότητες όπως η χρήση των αυτοκινήτων, η θέρμανση των σπιτιών, η κυκλοφορία των αεροπλάνων, η λειτουργία των εργοστασίων, κτλ. Τα τελευταία χρόνια, μέρος της επιστημονικής κοινότητας αμφισβητεί και καταρρίπτει τη θεωρία. Κλιματολόγοι αρνούνται πως σημειώνεται αύξηση της θερμοκρασίας, θεωρούν πως πρόκειται για λαθεμένη ερμηνεία των δεδομένων. Πυρηνικοί φυσικοί, ενώ παραδέχονται την αύξηση της θερμοκρασίας την αποδίδουν σε αιτία όχι ανθρωπογενή, την εκπομπή ακτίνων γάμμα από τον ήλιο (που σχετίζεται με κύκλους ηλιακής δραστηριότητας), η οποία επηρεάζει και τους υπόλοιπους πλανήτες του πλανητικού συστήματος. Το επιχείρημα το υποστηρίζουν και αστρονόμοι, βασισμένοι σε μετρήσεις θερμοκρασίας σε άλλους πλανήτες του ηλιακού συστήματος, οι οποίες ισχυρίζονται ότι δείχνουν συγκρίσιμες με της Γης αυξητικές τάσεις, όπως π.χ. μετρήσεις του αστρονομικού παρατηρητηρίου της Αγίας Πετρούπολης για την θερμοκρασία που επικρατεί στον Άρη.

Πηγές

Γενικά πάνω στην επιστημονική διαμάχη για το Φαινόμενο του Θερμοκηπίου μπορείς να ενημερωθείς [εδώ](#) και [εδώ](#). Μπορείς να παρακολουθήσεις και την ομιλία του Λόρδου Christopher Monckton, Βρετανού πολιτικού που αμφισβητεί ανοιχτά την επίσημη άποψη περί του φαινομένου [εδώ](#). Για την πιθανότητα η εκπομπή ακτίνων γάμμα να ευθύνεται για τη θέρμανση του κλίματος, βλ. το παρακάτω [επιστημονικό άρθρο](#). Την ύπαρξη του αστρονομικού παρατηρητηρίου της Αγίας Πετρούπολης μπορείς να την πληροφορηθείς [εδώ](#), ενώ στις 27 Φλεβάρη του 2007 στο «[National Geographic News](#)» δημοσιεύθηκαν τα δεδομένα των ερευνών του, που δείχνουν ότι η θερμοκρασία αυξάνεται και στον Άρη, όχι μόνο στη Γη.

Φαινόμενο Παγκόσμιας Σκίασης

Το Φαινόμενο της Παγκόσμιας Σκίασης αναφέρεται στην σταδιακή μείωση της απευθείας ακτινοβολίας του Ήλιου στην επιφάνεια της Γης λόγω της «σκίασης» του πλανήτη από τις εκπομπές των αεροσκαφών. Λόγω του φαινομένου, η ακτινοβολία του ήλιου δεν γίνεται αισθητή στον βαθμό που θα ήταν δυνατόν, εξαιτίας αυτού του «συννέφου». Μάλιστα, ένδειξη για το φαινόμενο αποτέλεσαν οι μετρήσεις θερμοκρασίας που έγιναν στις ΗΠΑ τις ημέρες που ακολούθησαν την τρομοκρατική επίθεση της Ενδεκάτης Σεπτεμβρίου 2001: η θερμοκρασία αυξήθηκε ξαφνικά πολύ, γεγονός που αποδόθηκε στην απαγόρευση των πτήσεων στον αμερικανικό εναέριο χώρο, άρα στην -υποτιθέμενη- μείωση της αμερικανικής «σκίασης». Μοιάζει αντιθετική η θεωρία του φαινομένου με τη θεωρία του Φαινομένου του Θερμοκηπίου; Υπό την έννοια πως το Φαινόμενο του Θερμοκηπίου είναι η θεωρία μέσω της οποίας υποστηρίζεται πως έχει δημιουργηθεί ένα στρώμα αερίων που δεν επιτρέπει την θερμότητα που η Γη αντανακλά να διαχυθεί στο διάστημα, μετατρέποντας τη Γη σε θερμοκήπιο. Ωστόσο, με το Φαινόμενο της Παγκόσμιας Σκίασης, γίνεται ο αντίστροφος ισχυρισμός: ότι ανθρωπογενείς εκπομπές δεν επιτρέπουν στην ακτινοβολία του ήλιου να εισέλθει στη Γη.

Ωστόσο, σύμφωνα με την επίσημη άποψη, τα δύο φαινόμενα δεν είναι αντιθετικά: θεωρείται μάλιστα πως το «Φαινόμενο της Παγκόσμιας Σκίασης» δεν επέτρεψε τους επιστήμονες να αντιληφθούν το «Φαινόμενο του Θερμοκηπίου» νωρίτερα. Πάλι καλά που υπάρχει και άλλη άποψη (βλ. λήμμα «Χημικές Ουρές»).

Πηγές

Για το φαινόμενο της «παγκόσμιας σκίασης», βλ. [εδώ](#). Ντοκιμαντέρ σχετικά με το φαινόμενο μπορείς να δεις [εδώ](#).

Χημικές ουρές

Ως «Χημικές ουρές» εννοούνται οι εκπομπές αεριοθούμενων αεροπλάνων που δεν διαλύονται μέσα σε λίγα λεπτά (όπως θα έπρεπε να συμβαίνει) αλλά διατηρούνται αρκετή ώρα εμφανείς στον ουρανό. Διακρίνεται για αρκετή ώρα στον ουρανό ένα στενόμακρο σύννεφο-πρώην τροχιά ενός αεροσκάφους, και μάλιστα όχι σε όλο το μήκος της, αλλά με αρχή και τέλος, λες και το αεροπλάνο για κάποιο διάστημα «ψέκασε» μια χημική ουσία. Μεμονωμένοι πολίτες, επιστήμονες, φορείς, βουλευτές έχουν συχνά καταθέσει δηλώσεις διαμαρτυρίας ή επίσημες ερωτήσεις σε αρμόδιους φορείς (κατά τόπους κυβερνητικές υπηρεσίες ή υπουργεία περιβάλλοντος, εθνικές ή υπερεθνικές υπηρεσίες ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας, βουλή, κτλ.) για το φαινόμενο, επισημαίνοντας τη διαπιστευμένη διαφορά του με τις συνήθεις εκπομπές αεριοθούμενων, οι οποίες αποτελούνται από συμπυκνωμένους υδρατμούς που διαλύονται ταχέως με την επαφή τους στην ατμόσφαιρα («contrails»). Ουδεμία επίσημη εξήγηση έχει ουδέποτε δοθεί, με εξαίρεση την διάψευση ενός φαινομένου εξακριβώσιμου με το γυμνό μάτι. Διάφορες συνωμοσιολογικές θεωρίες έχουν διαδοθεί, ελλείψει πληροφόρησης. Σε γενικές γραμμές, πιστεύεται πως πρόκειται για ψεκασμούς χημικών ή βιολογικών παραγόντων που γίνονται με πρωτοβουλία κυβερνητικών παραγόντων. Πιθανοί σκοποί τους ο βιολογικός/ χημικός πόλεμος με στόχο τον έλεγχο του πληθυσμού (η πρόκληση επιδημιών, στην περίπτωση αυτήν θεωρείται πως πρόκειται για ψεκασμούς βιολογικών παραγόντων) και η διαχείριση της ηλιακής ακτινοβολίας με στόχο τον έλεγχο του κλίματος (στην περίπτωση αυτήν, πρόκειται για χημικούς ψεκασμούς). Σύμφωνα με τη δεύτερη εκδοχή, οι ψεκασμοί είναι υπεύθυνοι (ή συνυπεύθυνοι) για το φαινόμενο της παγκόσμιας σκίασης (βλ. λήμμα), στοχεύουν δηλαδή στην απορρόφηση της υπεριώδους ακτινοβολίας, τη συγκράτηση της αύξησης της θερμοκρασίας.

Πηγές

Βλ. [εδώ](#) το λήμμα για τις «χημικές ουρές» και [εδώ](#) σχετικό ντοκιμαντέρ. Για τις συνήθεις εκπομπές των αεριοθούμενων [εδώ](#).

Χίγκινς, Γκόντφρεϋ

Ο Γκόντφρεϋ Χίγκινς (1772-1833), αρχαιολόγος, τέκτονας, μέλος Νεο-Δρυϊδικού Τάγματος, απόφοιτος του Κέιμπριτζ, είναι γνωστός ως ο συγγραφέας της *Ανακάλυψης* (βλ. λήμμα) και άλλων έργων αρχαιολογικού και θρησκευσιολογικού περιεχομένου όπως η μελέτη *Οι Κέλτες Δρυΐδες* (*The Celtic Druids*). Τον περισσότερο καιρό ωστόσο, σ' αυτήν την ενασχόληση του πήρε η έρευνα για την Ανακάλυψη. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του στον πρόλογο του βιβλίου, χρειάστηκε, κατ' αρχήν να διδαχθεί εβραϊκά (το θεώρησε απαραίτητο για να μελετήσει περαιτέρω) και να εργασθεί συστηματικά επί είκοσι χρόνια για δέκα ώρες την ημέρα. Μάλιστα, ο συγγραφέας δεν πρόλαβε να δει ολόκληρο το έργο

τυπωμένο, πόσω μάλλον να κριθεί γι' αυτό (κάτι που, ίσως δεν έχει γίνει καν ακόμη). Το 1833 που πέθανε, είχε τυπωθεί μόνον ο πρώτος τόμος. Η επιμέλεια, στοιχειοθεσία, εκτύπωση του συνολικού έργου (με εντολοδόχο τον υιό του) χρειάστηκε άλλα τρία έτη.

Πηγές

Για τον Γκόντφρεϋ Χίγκινς, πληροφορίες υπάρχουν διαθέσιμες [εδώ](#), λεπτομερέστερες (συν περί δρυϊδισμού) [εδώ](#).

Χιλιασμός

Χιλιασμός είναι η εσχατολογική αντίληψη περί Δευτέρας Παρουσίας, η πεποίθηση δηλαδή Χριστιανών ότι επίκειται το τέλος του Κόσμου όπως περιγράφεται στην *Αποκάλυψη* του Ιωάννη. Ο όρος προέρχεται από την ελληνική λέξη «χίλια», επειδή η δεύτερη έλευση του Ιησού στη Γη θα σημάνει τη χιλιετή του βασιλεία, τον επί γης παράδεισο που θα διαρκέσει μία χιλιετία. Χιλιαστικές πεποιθήσεις επικρατούσαν καθ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα, ενώ η πίστη σ' αυτές κορυφώθηκε στο τέλος της περιόδου.

Πηγές

Βλ. το σχετικό λήμμα της [wikipedia](#). Στο βιβλίο του *Ιδεολογία και Ουτοπία*, ο Καρλ Μανχάιμ περιγράφει πώς η ουτοπική σκέψη απορροφήθηκε από τον χιλιασμό κατά τον Μεσαίωνα (για το βιβλίο, βλ. [εδώ](#)).